

Huyết Sắc Chi Nguyệt

Contents

Huyết Sắc Chi Nguyệt	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	11
6. Chương 6	14
7. Chương 7	15
8. Chương 8	18
9. Chương 9	22
10. Chương 10	24
11. Chương 11	27
12. Chương 12	29
13. Chương 13	31
14. Chương 14	34
15. Chương 15	37
16. Chương 16	39
17. Chương 17	41
18. Chương 18	44
19. Chương 19	46
20. Chương 20	49
21. Chương 21	51
22. Chương 22	53
23. Chương 23	56
24. Chương 24	57
25. Chương 25	60
26. Chương 26	62
27. Chương 27	64

Huyết Sắc Chi Nguyệt

Giới thiệu

Edit: Hạ Nguyệt NgưngThể loại: Hiện đại, hấp huyết quỷ – Vampire, cường thủ hào đoạt, nhất thụ đa công, mỹ công cu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huyet-sac-chi-nguyet>

1. Chương 1

Trên không trung có trăng tròn treo ở trên cao, ánh sáng mờ mờ chiếu xuống mặt đất, lúc vạn vật đang nghỉ ngơi, thời khắc này tất cả bị bao phủ bởi màu đen, chỉ có toà lâu đài kia ở vùng ngoại ô đèn đuốc vẫn sáng trưng

Chu Quân Hành nhìn toà lâu đài theo lối kiến trúc Châu Âu trước mặt, trong nội tâm không khỏi ca thán, đây là lâu đài trong nước khó có thể gặp! Hôm nay, đúng là hần gặp may rồi? Ở trên núi như vậy, vẫn có thể tìm được nhà có người ở.

Lại nói tại sao Chu Quân Hành lại xuất hiện ở vùng núi phía nam này, bởi vì mấy hôm trước hần có xem sách, thấy ở vùng núi xa xôi này có ôn tuyền có thể trị thương, chỉ cần đi ô tô xuôi về phía nam, lại còn nói là có thể trị được bách bệnh, kỳ thật hần cũng biết mảnh lời tuyên truyền quảng cáo của mấy người này mà

Nhưng mà hần lại được nghỉ những mười ngày, thật sự thì cũng rất thích ôn tuyền này, buông lỏng tâm tình, hưởng thụ hết ngày nghỉ lần này, tiết kiệm quá có ngày chết mất xác đó, nhớ tới tên thủ trưởng làm việc điên cuồng của mình, Chu Quân Hành bất giác bĩu môi.

Chỉ là, vệ tinh hướng dẫn trên xe, lúc mình tiến vào vùng núi này qua một đồng xương mù thì không còn nhạy nữa, mặc dù sương mù tan đi nhanh chóng, nhưng hần lại không quen với tình hình giao thông ở đây, Hơn nữa hần có cảm giác, cảm giác chính mình đang bị thứ vô hình nào đó, quấn chặt lấy không cho rời khỏi vùng núi này.

Cho đến tận lúc màn đêm buông xuống, hần vốn định ngủ ở trên xe qua một đêm, phía trước đột nhiên có ánh sáng, như là chỉ dẫn hần, làm hần bất giác lái xe đi về phía trước, vừa vặn nhìn thấy toà lâu đài với kiến trúc đáng ngưỡng mộ trước mặt.

Liền nhanh chóng mở cửa xuống xe, Chu Quân Hành mệt mỏi nên không để ý đến chỗ quỷ dị trong chuyện này, hần nên hỏi mình có thể lưu lại một đêm ở nơi này hay không, hoặc là chỉ dẫn giúp hần xuống núi, nhưng hiện tại hần chỉ nhớ, làm sao có nước ấm để tắm, có thể nằm trên giường lớn, an ổn ngủ một giấc.

Thế là, trong lòng Chu Quân hành đầy hy vọng hùng dũng bước đi, ấn vào chuông điện ở trước cửa, một lát sau, bên trong truyền đến tiếng người, hỏi người phương nào đến và có chuyện gì quan trọng, lúc biết hần lạc đường muốn xin tá túc một đêm, người đó đầu tiên là thỉnh hần chờ một lát xin chỉ thị hạ chủ nhân, sau đó, qua một hồi, lúc Chu Quân Hành đang nhàm chán đứng nhìn ánh trăng xinh đẹp, đang nghĩ có lẽ đêm nay mình phải ngủ trên xe thì cửa lớn liền mở ra, vẫn là thanh ân nọ nói chuyện với hần, chủ nhân muốn đích thân tiếp đãi hần.

Chu Quân Hành thụ sủng mà kinh, dù sao mình cũng chỉ là lữ khách bị lạc đường, cũng không phải là khách quý, sao có thể không biết xấu hổ để chủ nhân nơi này đón tiếp như vậy?

Nhưng cũng có thể là gia chủ cao hứng nhất thời mà thôi! nghĩ như thế, Chu Quân Hành đã cho xe tiến thẳng vào trong toà lâu đài, Lúc đến cửa chính, lại có người giúp hần lái xe đưa vào tận gara, mà hần thì theo một nữ nhân trẻ tuổi tiến vào.

Trong phòng, cũng giống như Chu Quân Hành suy nghĩ, thật hùng vĩ giống vẻ ngoài, bài trí trong lầu đài toàn dùng những chữ chỉ có hoàng thất Châu Âu mới có, tận mắt thấy quả là rung động phi thường, tất cả đều khiến cho hắn khẽ cảm khái, phân biệt giàu nghèo ở thế giới này quả là sâu không thấy đáy a.....

Đầu tiên Chu Quân Hành được đưa vào đại sảnh, chuẩn bị dùng cơm, hắn ngồi ở trên ghế chờ đợi, bất chợt cánh cửa đã đóng lại được mở ra, lần này không phải nữ nhân trẻ tuổi vừa nãy mà là một người mặc một bộ y phục màu vàng trang nhã bước vào, mái tóc màu ngân bạch khẽ đung đưa theo nhịp bước chân của người đó.

Chu Quân Hành vừa nhìn thấy người tới, lập tức bị mạo xinh đẹp đoạt hồn đến đờ người, hơn nữa cũng không biết làm sao, đáy lòng đột nhiên hiện lên một cảm giác quen thuộc, điều này làm cho hắn thấy cực kì nghi hoặc, hắn rõ ràng là lần đầu tiên nhìn thấy người nọ, vậy tại sao lại có cảm giác này.

Mà chút nghi hoặc này, lúc người kia ân cần hỏi thăm hắn liền vút tuốt ra đằng xa.

Lữ nhân, ở trên xe lâu như vậy chắc đã mệt mỏi rồi! Đừng khách khí, đã đi vào hàn xá, chúng ta coi như là hữu duyên [có duyên], cứ coi nơi đây như nhà của mình, nghỉ ngơi thật tốt a! người kia mở miệng nói, Chu Quân Hành thấy người nọ nói tiếng Trung vô cùng lưu loát thì cực kì kinh ngạc, mỹ nhân trước mắt, ân..... Nam nhân, thanh âm trầm thấp dễ nghe như thế không phải là nữ nhân, nhận thức này làm hắn vô cùng thất vọng, nhưng thiện ý chiêu đãi của nam nhân cùng cảnh đẹp, hảo cảm của của hắn dành cho nam nhân tăng lên rất nhiều, xem ra không phải kẻ có tiền nào cũng ngang ngược!

Cảm tạ ngài đã thông cảm mà còn trợ giúp ta cho..... Ta là Chu Quân Hành, đây là danh thiếp của ta, thỉnh chỉ giáo nhiều hơn. có lẽ là bệnh nghề nghiệp phát tác, Chu Quân Hành được nam nhân khoản đãi, hắn vội vàng đứng lên đi đến chỗ nam nhân chìa tay đưa cho hắn tờ danh thiếp

Ngón tay trắng nõn của nam nhân tiếp nhận danh thiếp trong tay Chu Quân Hành, hành động, không khỏi khiến cho tay hai người khẽ động vào nhau, nhiệt độ lạnh lẽo ở bàn tay nam nhân khiến hắn bất giác nhũn mảy, nhưng trên mặt vẫn duy duy trì nụ cười, chỉ là trong nội tâm không khỏi âm thầm nghĩ, nhiệt độ thân thể của nam nhân này không giống mình, có lẽ là ban đêm mát, hoặc cũng có quan hệ với thể chất, mới hơi lạnh buốt!

Ta là Mikhail • • Al • Sactor, nếu như người không ngại, gọi ta là Mikhail là được. Đôi mắt Mikhail tựa như bầu trời đêm khẽ nhìn Chu Quân Hành.

Cái này..... Ta sao có thể không biết xấu hổ như vậy! Sactor tiên sinh..... ách..... Được rồi! Mikhail. Mikhail nhìn Chu Quân Hành bằng ánh mắt không cho cự tuyệt, Chu Quân Hành đành phải làm theo

Ngay lập tức, Mikhail cũng không nói chuyện cùng Chu Quân Hành nữa, chỉ là lẳng lặng ngồi đối diện Chu Quân Hành, ánh mắt nhìn chòng chọc hắn, bị ánh mắt xinh đẹp của Mikhail nhìn chăm chăm khiến cho Chu Quân Hành không được tự nhiên, đang muốn tìm đề tài để phá vỡ sự xấu hổ này thì nữ nhân trẻ tuổi liền đi vào, phân phó cho mọi người đặt đồ ăn nóng sốt lên bàn.

Lúc đồ ăn bố trí xong xuôi, Mikhail nhìn hắn khẽ nói ăn từ từ rồi nghỉ ngơi, rồi nói có chuyện quan trọng

cần xử lý liên ly khai đại sảnh, điều này khiến Chu Quân Hành nhẹ nhàng thở ra, nếu như Mikhail cứ lẳng lặng nhìn hấn ăn cơm, hấn thật sự sẽ chết đó! Tuy nhiên hấn cũng phải thừa nhận việc nam nhân rời đi khiến trong lòng hấn xuất hiện cảm giác tiếc nuối.....

Đêm nay, Chu Quân Hành cuối cùng cũng ăn uống no đủ, cộng thêm được tắm rửa sạch sẽ, lao thẳng đến giường lớn lăn qua lăn lại cho đến khi mệt mới ngủ thiếp đi, không biết từ một nơi bí mật gần đó có hai cặp mắt đỏ au như cửa thợ săn nhìn con thỏ đơn thuần.

2. Chương 2

Lúc nửa đêm, Chu Quân Hành bởi vì quá mệt, cố gắng để cho đầu mình thanh tỉnh, chuẩn bị xuống giường giải quyết nhu cầu, nhưng trong phòng khách cũng không có thiết bị phòng tắm, Chu Quân Hành đành phải mở cửa đi ra ngoài tìm kiếm WC, chỉ là hấn đã quên lúc dùng cơm, nữ nhân trẻ tuổi nói với hấn.

Tiền sinh, ban đêm trắng rằm như thế này, tốt nhất đừng bước ra khỏi phòng, đây là nội quy của nơi này, thỉnh nhất định phải nhớ rõ.

Khi đó nghe được câu này, Chu Quân Hành liền chỉ coi là bọn họ mê tín, cũng không để trong lòng, hiện nay, vì tìm WC giải quyết một phen, lại càng đem cái này bỏ lại sau đầu.

Hành lang, ngọn đèn hơi tối chiếu vào bức tường nhả nhặc, những chỗ có treo ảnh chân dung ở trên tường khiến cho hấn có cảm giác mình đang bị giám thị, nhưng hấn lắc đầu, kéo chặt lấy áo ngoài, tự an ủi đây có lẽ chỉ là ảo giác mà thôi.

Đi đến đầu hành lang, Chu Quân Hành cuối cùng cũng tìm được WC, thông khoái mà giải quyết, hấn đi đến bên bồn nước để rửa tay tiện khe hắt ít nước lên trên mặt, làm cho mình càng thêm thanh tỉnh, chỉ là lúc ngẩng đầu nhìn cái kính ở đối diện, hấn tựa hồ nhìn thấy một đôi mắt đỏ au, hấn quay đầu nhìn, nhưng bên cạnh không có ai cả, chứ đừng nói chỉ ánh mắt nào khác, mà lần này nhìn vào kính, ngoại trừ hấn cũng không có ai, Chu Quân Hành mới nghĩ có lẽ là do mình chưa tỉnh ngủ nên mới vậy!

Sửa sang lại quần áo cho hoàn hảo, Chu Quân Hành rời khỏi WC, muốn tìm lại căn phòng mình đang ở, nhưng ở hành lang bên kia xuất hiện tiếng vang, là tiếng kêu của động vật.....

Mặc dù trước tình huống này hấn thực bất an, nhưng lòng hiếu kì cũng đang bùng phát, vì ý nghĩ có thể biết được bí mật của kẻ có tiền, Chu Quân Hành lén lút hướng về phía có âm thanh mà đi.

Quả nhiên, tới gần âm thanh, tiếng vang thật rõ ràng, lúc cách ra nơi phát ra âm thanh chỉ có vài bước, thanh âm kia trở nên phi thường lớn, tựa hồ có thể nghe được ra thanh âm kia là thuộc về ai.

Tiếng một nữ nhân đang cầu xin tha thứ....lại càng giống như tiếng rên, Chu Quân Hành trừng lớn mắt, vốn đang còn chút buồn ngủ liền nhanh chóng thanh tỉnh, toà lâu đài này có che giấu thứ gì?!

Sâu trong đáy lòng có thanh âm nói hấn đừng có đi về phía trước, nhanh quay về phòng của mình đi, từ nay về sau sẽ không bao giờ phát sinh tình huống này nữa, nhưng Chu Quân Hành không có cách nào làm được như thế, chắc không chết người đâu,lại còn có thể thấy được bí bật nữa, hấn đến trước cửa gian phòng, hé mở ra rồi dí mắt vào.

Hấn nhìn thấy liền ngây ngẩn cả người, ánh mắt trừng lớn không dám tin sự việc xảy ra trước mắt– giết người hàng loạt — người mặt áo đen đang đứng trước đám người cả nam nhân lẫn nữ nhân đang lo sợ, vắn đầu họ sang một bên, miệng..... Thiên a! Đó là răng nanh, trong miệng hắc y nhân kia lộ ra răng nanh, găm chặt lấy tiếng kêu rên của rất cả mọi người, mùi máu tràn ngập cả không gian.

Chu Quân Hành khiếp sợ đứng nhìn, máu tươi cùng với dáng người nằm bất động trên nền đất, nhanh chóng Quái vật!

Che chặt miệng của mình, không cho tiếng kinh hô phát ra, ánh mắt Chu Quân Hành đầy lệ quang đứng nhìn cảnh tượng trước mặt, hấn muốn thét lên Gì đó Dừng tay, nhưng hấn biết rõ, nếu quả thật làm như thế,mạng của hấn sẽ mất, cố gắng dùng bàn tay run rẩy của mình khép thật nhẹ cửa phòng, lén lút đi trở về gian phòng mình vừa ở.

Vừa vào trong phòng, nhanh chóng khoá chặt cửa, Chu Quân Hành lập tức lúi sâu vào trong giường, dùng chăn đơn bao chặt lấy cơ thể, như là để tránh né mãnh thú, hồi tưởng lại sự việc vừa rồi hấn chứng kiến, tuy rất sợ hãi, nhưng hấn cũng lập tức ý thức được mình gặp thứ gì Quỷ hút máu, răng nanh kia, cùng với những người bị hút hết máu hiện không còn sống.....

Chu Quân Hành khê cầu nguyện, cầu nguyện tất cả chuyện này chỉ là ác mộng mà hấn đang mơ phải, cầu nguyện cho ban ngày nhanh đến, bất kể là thật hay giả, hấn chỉ nghĩ cảnh mình nhanh chóng rời khỏi nơi đáng sợ này

Không biết chìm vào giấc ngủ khi nào, Chu Quân Hành bị nữ nhân hôm qua đánh thức, nữ nhân đó gõ cửa gọi hấn, thỉnh hấn vệ sinh cá nhân xong xuôi liền xuống đại sảnh. Đồ ăn sáng đã được chuẩn bị sẵn sàng

Chu Quân Hành nhanh chóng bật dậy, trước tiên xem thử xem mình có bị mất miếng thịt nào không, cũng may là hoàn hảo vô khuyết, mà lời của nữ nhân cũng khiến hấn khê kinh ngạc, vệ sinh cá nhân.....nhưng gian phòng này không có nhà vệ sinh nha!

Nghĩ như thế, ánh mắt khê hướng về một cánh cửa trong phòng, tối qua hấn không nhìn thấy, hấn mở cửa ra xem xét, đúng là phòng vệ sinh, lập tức, đầu tiên là sửng sốt và nghi hoặc, sao tối qua hấn lại không phát hiện ta.....chẳng nhẽ mắt hấn có vấn đề?

Nhưng hấn tình nguyện mắt mình có vấn đề, không thấy cảnh cửa này, cũng không muốn nghĩ đến chỗ kì quái trong toà lâu đài này

Rất nhanh rửa mặt, Chu Quân Hành thay một bộ quần áo do nữ nhân kia đưa cho, mặc xong, hấn mới phát hiện so với quần áo này hơi lớn, nhưng chất vải rất tốt, mà cũng trang nhã đẹp mắt,xem ra có lẽ đây là quần áo của nam chủ nhân

Trên mặt có chút hồng lên, Chu Quân Hành vẫy vẫy đầu, muốn đem ý nghĩa vừa nãy hất bay ra khỏi đầu, hẳn là nam nhân! Hơn nữa..... Có lẽ nam nhân kia cùng sự kiện tối qua có liên hệ.....

Nghi ngờ làm tâm tình hắn không yên, Chu Quân Hành bước ra khỏi phòng đi về phía đại sảnh, trên đường đi, hắn khẽ liếc nhìn nơi sự việc xảy ra tối qua, lặng lẽ mở cánh cửa tối qua, bên trong giống như tất cả các phòng khác, không có một chút vết máu hay mảnh thân thể nào cả, là bọn họ quét dọn qua, hay là tối qua chỉ là giấc mộng của một mình hắn?

Hắn không dám xác định gì cả, nếu như chỉ là giấc mơ là tốt nhất, đi vào đại sảnh, bên trong đã có người, là người tối qua cho hắn ở lại đây Mikhail, nhưng hình như có chỗ khác biệt.....

Mikhail ngồi đối diện, Chu Quân Hành nhìn mỹ thực trước mặt, lại nhìn thấy trước mặt Mikhail chỉ có một ly rượu màu hồng, lập tức có chút ngưng ngùng Là do mình dậy quá muộn, cho chủ nhân chờ lâu? Khẽ cúi đầu

..... Mikhail, hiện tại hỏi có chút thất lễ, người dùng cơm rồi sao? lễ phép hỏi, Chu Quân Hành sợ hãi nhìn người đối diện vuốt vuốt ly rượu, cảm giác của hôm nay cùng tối qua thật khác nha, hắn hiện tại thật nguy hiểm.

Ân..... Ha ha, sợ cái gì? Ta không có sinh khí a! Cứ xem như ta dùng cơm rồi đi! Người nhanh ăn đi, tất cả đều nguội rồi! mị nhãn nhảy lên, Mikhail cười nhìn về phía Chu Quân Hành, nhưng đáy mắt mang chút bất mãn, vì xưng hô của Chu Quân Hành.....

Chủ nhân nói như thế, Chu Quân hành dù biết Mikhail sinh khí, cũng phải hảo hảo ăn cơm

quầy rầy người thật không tốt, ta sẽ lấy xe rồi đi, cảm tạ của người thu lưu, Mikhail. dùng cơm xong Mikhail hẳn cảm giác, nơi đây khiến hắn bất an, hắn phải nhanh chóng rời đi

Trước kia cũng muốn rời chúng ta đi như vật? sắp xếp bàn cờ vua xong Mikhail lẩm bẩm, Chu Quân Hành không nghe thấy gì cả.

Ân. Chơi xong ván này, đưa khách nhân đi lấy xe, tiễn hắn rời đi. bàn tay khẽ di chuyển quân cờ Mikhail chỉ đạo cho nam phó đứng bên cạnh

Một lần nữa hướng Mikhail nói lời cảm tạ xong, Chu Quân Hành theo nam phó rời đi, đi về hướng cửa chính. Chu Quân Hành chó chút nhàm chán nhìn nam phó, ân..... Thân thể tốt, gương mặt mang đầy vẻ cẩn thận, cũng có thể coi là xinh đẹp, thoát nhìn, nơi này tuyển người hầu thật nghiêm khắc!

Mà Vạt áo tây trang màu đen của nam phó, hình như màu sắc có chút bất đồng, là hắn nhìn lầm? Sao lại có cả cảm giác màu đỏ khẽ ánh lên.....

Màu đen của âu phục, càng quan sát hắn càng cảm thấy sợ hãi.

Mặc gì không thể nói, nhưng hần có thể thấy được, cổ áo màu trắng nam phó, tựa hồ nhuộm một ít hồng..... Là hần bị thương? Là màu.....

Sắp đi tới cửa, nam phó đột nhiên xoay người, nói với hần: để ta lấy xe cho tiên sinh, ra khỏi lâu đài, thỉnh cứ đi thẳng, nếu thấy đường chia nhánh thì hãy đọc bản đồ hướng dẫn, ta nghĩ lần này tiên sinh hần là có thể ly khai.

Vốn Chu Quân Hành chỉ cần gạt đầu, đi ra khỏi cửa rồi lấy xe là xong chuyện, nhưng không nghĩ tới, lúc hần nhìn thấy khuôn mặt của nam phó, bất chợt kêu to, che giấu không được nữa.

Nam phó cúi đầu xuống, nhìn Chu Quân Hành đang hoảng sợ nhìn mình, đầu tiên là đem cửa chính đóng lại, trên mặt hiện lên vẻ dữ tợn

3. Chương 3

Người thấy a! Chuyện tối ngày hôm qua. Là câu trần thuật không phải nghi vấn, nam phó thấp giọng nói rồi đi chậm chậm về hướng Chu Quân Hành

Chu Quân Hành thánh thấy nam phó đi đến cũng lùi dần về phía đằng sau, sợ dĩ nguyên nhân hần kêu lên là, người hôm qua lộ ra lẳng nanh hút máu người khác chính là người trước mắt! Cổ áo cùng nhan sắc khác thường của bộ Âu phục là bằng chứng a!

Mặc dù hối hận sao vừa rồi hần không trấn định mà đi ra cửa chính cho xong đã, nhưng hối hận cũng đã không kịp, hần phải nghĩ biện pháp rời khỏi nam phó này!

khánh khách..... Nếu như người không biết việc làm của ta, có lẽ đại gia ta còn có thể tha cho người một mạng, cho người rời đi, dù sao người là của bọn họ a..... Nhưng đã bị người phát hiện, ta không thể cho người đi được! nam phó vẫn vẹo khuôn mặt tuần tú đầy dữ tợn nói, cặp móng tay bắt đầu dài lên hướng tới sau ót của Chu Quân Hành

Chu Quân Hành vội vàng né tránh, ý chí chạy trốn nâng cao, nhanh chóng chạy vào hành lang của lâu đài, lúc hần vượt qua hành lang dài đó, chạy rất xa lại không phát hiện bóng dáng của người hầu nào, đáy lòng càng biết người trong lâu đài này đều không phải nhân loại, bằng không vào thời gian ban ngày như thế này, sẽ có người hầu đi đi lại lại làm việc chứ, tưởng tượng như vậy liền chợt nhớ đến thời gian tới qua, trời đã khuya, nhưng lâu đài này đèn đuốc vẫn sáng trưng, đáng lẽ lúc đó hần phải phát hiện ra chỗ không thỏa đáng chứ, thế nhưng chỉ vì được ăn, được ngủ trong một đêm mà hần lại lơ là như vậy, thật là ngu ngốc! Chu Quân Hành mắng.

Đối mặt với truy binh phía sau, Chu Quân Hành chạy vội vào một cánh cửa đang mở, cửa cũng khóa chặt lại, quái vật bên ngoài đang giận dữ kêu to, tựa hồ như không cách nào tiến vào được nên vô cùng giận dữ vậy.

Nhưng lúc Chu Quân Hành vừa thở ra một hơi, bất chợt trong phòng có một thanh âm vang lên khiến lông tơ của hắn dựng đứng cả lên

Ha ha..... Đang chơi trò chơi? Cho ta góp thêm một chân a! thanh âm trầm thấp bên cạnh tai Chu Quân Hành vang lên, Chu Quân Hành vội vàng quay lại liền đụng vào gương mặt tuấn mỹ khiến hắn kinh hách đến đơ người

Mikhail!? Chu Quân Hành thất thanh nói, Hắn rốt cục là thứ gì! Hơn nữa nghe thấy tiếng đuổi giết ở bên ngoài, Chu Quân Hành vội vã đẩy hắn ra chạy về phía cửa sổ, mở cửa, muốn nhảy xuống để trốn thoát.

Lại là Mikhail, chẳng lẽ người thích hắn như vậy? giọng nói Mikhail bất đắc dĩ cùng thất lạc

Đối với thuyết pháp kì quái của Mikhail, đột nhiên, Chu Quân Hành hiểu rõ tại cảm giác của mình sáng nay Mikhail bất đồng, bởi vì..... Hắn cùng người tối qua chỉ dẫn Mikhail là hai người!?

Người là ai? Người không phải Mikhail, Người là ai? Người cùng nam phó đều là quỷ hút máu? Chu Quân Hành đề phòng hỏi, hắn nên chú ý sớm, khuôn mặt cùng Mikhail phi thường giống, căn bản là người từ một khuôn sinh ra, cử chỉ cùng thần sắc của hắn đều bất đồng so với Mikhail, không biết tại sao, hắn có thể phân biệt ra, rõ ràng tối qua mới là lần đầu gặp mặt, tại sao lại quen thuộc như thế?

Hoặc là không phải, người không phải rất rõ ràng ư? Quân Hành..... mặc dù cùng Mikhail có cùng một khuôn, hắn thấy cùng Mikhail bất đồng, tóc vàng xoăn phủ xuống eo, ánh mắt nhìn người đã quên bỏ hắn, nam nhân đi từng bước, muốn ôm lấy hắn.

Nhưng Chu Quân Hành giống như chim sợ cành cong, hắn muốn trốn, nhưng lại quên mất có cánh cửa sổ đang mở phía đằng sau.

Đang lúc hắn mất trọng tâm rơi xuống, từ chỗ tới một đôi tay đưa ra ôm lấy hắn.

sao không cẩn thận như thế? Ngã ra ngoài thì làm sao. người kia nói, trong ngữ khí mang theo lo lắng.

Chu Quân Hành cũng kinh sợ ôm lấy cánh tay của người kia, lại nhanh chóng bị thanh âm đó dọa, hắn ngẩng đầu nhìn lên, người đang vuốt ve cơ thể hắn hiện tại đúng là Mikhail.

Người..... Các người, rốt cục là cái gì? tránh khỏi ngực Mikhail, Chu Quân Hành thôi lui đến một góc mà hai người không thể với tới, đáy mắt tràn đầy đề phòng.

Hắn thật sự quên ta! Đại ca. nam nhân cùng Mikhail có khuôn mặt giống nhau không vui nói, không thể nghĩ tới mấy tháng gần gũi, người này lại có thể hoàn toàn quên đi bọn họ.

Có lẽ chúng ta nên làm cho hắn nhớ lại những sự tình xảy ra ở Châu Âu. đồng ý với lời của nam nhân,

Mikhail gật đầu nói.

Nhìn hai người có diện mạo giống nhau đang nhìn mình, tựa hồ đang bàn bạc hiệp nghị gì đó, thầm nghĩ có thể rời khỏi hai người nguy hiểm này, rời đi toà lâu đài cổ quái này, hắn liền chụp lấy bình hoa trên bàn hướng hai người kia đập tới, lúc hắn chuẩn bị nhảy ra khỏi cửa sổ, một mùi hương hoa hồng nhàn nhạt bao lấy hắn, thất lưng bị kéo đến một bộ ngực lạnh như băng, trước khi hắn mất ý thức hoàn toàn, hắn chỉ còn nhớ rõ một câu: Nhớ lấy, ta là Carlos, là huynh đệ song sinh của Mikhail, mà ngươi, là nương của chúng ta.

Hắc ám, bao trùm lấy hắn.

4. Chương 4

Gặp phải huynh đệ song bào thai này có lẽ là nét bút hồng trong đời hắn.....

Ba tháng trước, lúc Chu Quân Hành được thủ trưởng phái đi Châu Âu để bàn bạc làm ăn, vốn nghĩ có thể kết bạn với phụ nữ nơi đây đồng thời có thể ngắm cảnh, làm một đoạn tình yêu ở nước ngoài, nhưng mà tuyệt đối không nghĩ tới, trong cái công tác quái đản này, từ nay về sau khiến hắn không bao giờ thoát khỏi cảnh cùng quần

Cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi Đồng sự cùng hắn đi cùng đến nước Anh khê thở dài

Chu Quân Hành nhìn đồng sự, từ lúc bước chân đến đây, bọn họ tựa như bọn ngựa chạy không ngừng nghỉ vậy, mệt nhọc triển khai liên tiếp, oanh tạc phối hợp cùng xử lý với lại đưa ra báo cáo hợp tác, đến lúc hai người làm mọi việc gọn gàng, chuyển công tác ngày chỉ còn có hai ngày!

Đồng sự A nhìn Chu Quân Hành đang ở một bên thu thập văn kiện chuẩn bị trở về khách sạn, ở chung với đồng sự này thật vô vị, liền nói: Ta nói Quân Hành a công tác đều đã xong, nhưng chỉ còn có thời gian hai ngày, không bằng ta đưa ngươi đến quán ăn đêm để mở mang tầm mắt nha

Chu Quân Hành vốn muốn cự tuyệt, dù sao mình có chút ít mệt mỏi chỉ nghĩ trở lại khách sạn nghỉ ngơi, nhưng nghĩ lại lại thấy muốn, có lẽ sẽ có nhận thức khác với người khác phái, ban đầu, bởi vì mình chăm chỉ làm việc, khiến cho tình duyên chán chết, tiếp theo lại can hệ tới lão bản điên cuồng, làm cho hắn không cách nào thăng cấp tình duyên của mình, bởi vậy, hắn đã đáp ứng đề nghị của đồng sự A, hai người liền về khách sạn thay quần áo bằng một thân Âu phục, rồi nhàn nhã bước đi ra ngoài.

Ở góc nhỏ có một quán bar, đèn mờ cùng âm nhạc nhức óc, làm cho Chu Quân Hành không quen, hắn nhìn đồng sự đang nói với hắn cần chú ý, liền bỏ hắn ở đó rồi đi tìm con mồi.

Mà Chu Quân Hành cũng không thèm nghĩ đến tìm cách nhận biết cảm xúc của phụ nữ nữa, cảnh sắc trong quán bar khiến hắn không hợp, nhưng nếu như mới đến mà lập tức rời đi, vậy thì thật có lỗi với đồng

sự, thế là hắn chỉ còn cách bước vào quán bar, gọi một cốc rượu, ngồi đợi.

Chu Quân Hành ngồi ở quầy bar thật là uống thời gian, đang đợi, liền bị một phụ nữ cùng ba đàn ông mời mọc, điều này khiến tâm tình của hắn thật tốt, nhưng sao nam nhân đến chỗ mình lại nhiều hơn nữ, chẳng lẽ hắn có tư chất như vậy.....

Mà phát giác từ bốn phía đều có ánh mắt nhìn chòng chọc vào hắn, mà cơ hồ toàn là dân đồng tính, Chu Quân Hành nhìn không được muốn bỏ đi, mặc kệ đồng sự, đợi lát nữa nhắn tin nói mình đã đi rồi

Bước ra khỏi quán bar, Chu Quân Hành thở sâu, đủ loại mùi hỗn tạp bên trong suýt nữa thì độc chết hắn, hơn nữa hắn tựa như con thỏ bị người ta nhìn chòng chọc muốn đem ra mổ xẻ vậy, xem ra ít đến nơi này tốt hơn.

Trên đường trở về khách sạn, Chu Quân Hành nhìn ngắm đường phố, bất chợt thấy ở một góc âm u có một bóng người đang nằm sõng xoài, bệnh thương người liền phát giác, Chu Quân Hành không biết người này là ai lại càng không biết địa chỉ ở đâu, liền mang nam tử bị té xỉu đưa về khách sạn, lại không ngờ cuộc gặp gỡ này lại là cuộc gặp gỡ gắn đến cả cuộc đời hắn sau này

Trở lại gian phòng của mình, đem nam nhân đặt trên giường, đầu tiên Chu Quân Hành giúp nam nhân thay quần áo dơ bẩn, thay vào áo sơ mi của hắn, chỉ là y phục của hắn so với người ngoại quốc này có hơi nhỏ, hắn cũng cao 180 cm a..... Nam nhân này thật cao bao nhiêu a! Thật là bất công

Vặn khăn ẩm, cẩn thận lau mặt cho nam nhân, dần dần, bụi bẩn trên mặt nam nhân cũng được lau đi hết, hiện ra gương mặt xinh đẹp dưới đáy mắt của Chu Quân Hành.

Sợ hãi mà than một tiếng, Chu Quân Hành chưa bao giờ nhìn thấy một khuôn mặt đẹp như vậy, giống như là tạo khuôn mặt hoàn hảo cho búp bê, cùng mái tóc vàng bạch kim quăn quăn, nếu không phải nhìn thấy hầu kết rõ ràng ở trên cổ, có khả năng còn tưởng hắn là nữ nhân.

Sau khi làm xong mọi việc, hiện giờ là chờ đợi nam nhân này tỉnh lại, nhìn quần áo thay cho nam nhân kia, thật là có cảm giác mình ăn đậu hũ của người nọ, cùng với gương mặt xinh đẹp, cùng với việc không thấy tiền bạc trên người, Chu Quân Hành nghĩ có thể người này bị cướp sạch rồi, chỉ là trên người không có vết thương gì cả, làn da trắng nõn quả là khiến cho người ta phạm tội mà.....

Vội vàng đem ý nghĩ bay xa thu lại, Chu Quân Hành khẳng định mình không muốn cái Phương diện kia, chỉ là nam nhân này thật sự là rất đẹp..... Đáng người vô cùng cân xứng, nếu hắn là nữ thì quả là cực phẩm đó nha.

Vậy vậy đầu, Chu Quân Hành càng cảm giác mình bất bình thường, cầm lấy quần áo đi vào phòng tắm, hắn muốn đem cái ý này cho nước cuốn hết đi.

Lúc hắn đi ra khỏi phòng tắm, người ở trên giường vẫn như trước đóng chặt mắt ngủ mê man, Chu Quân Hành không tự chủ cứ nhìn nhìn, đáy lòng thầm mắng mình bị sắc đẹp dụ dỗ, liền mở bút sửa lại tư liệu,

cho đến khi xử lý xong xuôi, cũng do mấy ngày mệt nhọc cùng rượu phát huy tác dụng, thể lực Chu Quân Hành chịu đựng hết nổi liền ngã xuống giường.

Không biết rằng, lúc hắn ngã xuống lăn ra ngủ say thì cặp mắt của người kia liền mở ra, trong bóng đêm cặp mắt kia phát ra tia sáng màu hồng, nhìn vào nhân loại đưa mình về nơi ở của hắn, nhìn nam nhân hồi lâu, là người Châu Á, diện mạo cũng không tuần mỹ được như hắn, cũng không thể gọi là thanh tú, bình thường, nhưng..... Nhưng mùi vị trên người lại khiến hắn say mê, muốn hút máu.....

Chỉ là, hắn chưa đợi được huynh trưởng đến..... Hiện tại, nhanh chóng đem nam nhân ôm vào ngực, nhìn cổ của Chu Quân Hành, liếm lên làn da mà bên dưới có mạch máu đang chảy một cách mất khống chế, cảm nhận dòng máu đang chảy.

Đã bao nhiêu năm, bao nhiêu năm chưa gặp mùi máu thơm như vậy, nếu như đem răng cắn vào, thật là tiêu hồn, không nghĩ tới mình ngủ không đủ mà ngã ra đường lại có thể gặp được cực phẩm như vậy, xem ra trời đối với hắn không tệ, hắn ôm chặt lấy Chu Quân Hành rồi cười khê.

Trước tiên phải ngủ đã, không biết hắn càng ôm Chu Quân Hành càng chặt, trong ấn tượng của hắn về người Châu Á..... Hắn nghĩ....

5. Chương 5

Sáng sớm, ánh sáng nhẹ khê chiếu qua màn gió rồi nhẹ nhàng chạm vào cơ thể hai người đang quấn lấy nhau ở trên giường, Chu Quân Hành đang quay mặt về hướng cửa sổ, khiến cho bị chướng mắt mà tỉnh tỉnh lại, nghĩ đến muốn nâng tay lên để che ánh sáng, lại phát hiện toàn thân mình không thể nhúc nhích nổi, như bị cái gì trói chặt vậy, rất nhanh ý thức được, hắn đang bị một đôi tay trắng nõn nhưng mạnh mẽ ôm lấy.

Chu Quân Hành nhăn mày cố quay đầu lại nhìn về phía nam nhân mà tối qua hắn đã cứu, hai mắt nam nhân vẫn đóng chặt, Chu Quân Hành thấy ánh mặt trời ở trên tóc của nam nhân thật đẹp, cùng với khuôn mặt tuần mỹ, giống như thiên sứ hạ phàm vậy, bất giác muốn đánh thức nam nhân dậy cũng bỏ qua.

Nam nhân này là một kẻ gây tai họa, Chu Quân Hành nhìn nam nhân rồi nhận định, thu hồi ánh mắt, hắn muốn thoát khỏi ngực nam nhân, nhưng không cách nào xoay chuyển được, đang muốn đánh cho tỉnh người đang ôm chặt lấy mình, đỉnh đầu liền truyền đến một giọng nam trầm thấp đáp biếng nhác

Ân..... Thời gian còn sớm, ngươi không tiếp tục ngủ sao? nam nhân mở mắt nhìn, lười biếng hỏi.

Đã không còn sớm. nhìn đồng hồ ở trên bàn, đã mười giờ, mặt khác còn bồi thêm một câu: Thả ta ra. mặc dù cùng là nam nhân, nhưng nếu bị coi như một con gà con mà bị ôm vào trong lòng thì thật là đáng ghét.

Ha ha..... Người tên là gì? Bàn tay cũng không buông Chu Quân Hành ra, nam nhân đặt vấn đề.

Thả ta ra, đây là thái độ của người dành cho ân nhân? Chu Quân Hành có chút giận, nếu như đây là báo ứng việc mình đi lo chuyện của người khác, vậy từ nay về sau hắn sẽ không bao giờ làm nữa, trên mặt truyền đến utor át khiến gân xanh của hắn càng nổi lên một cách dữ tợn.

Thu.....sao làn da người Châu Á các người mềm vậy? nam nhân phía sau bắt đầu sói hoá đi liếm liếm cổ của Chu Quân Hành, lưu lại một vệt đỏ.

Thằng khốn, người là đồ biến thái! Thả ta ra! cuối cùng Chu Quân Hành nhịn không được, thu toàn bộ sức lực định cho nam nhân phía sau ăn cùi chỏ, nhưng nam nhân lại vô cùng thoải mái mà tiếp được, cuối cùng ghé vào lỗ tai của hắn nói nhỏ: Không phải chỉ là hôn thoáng qua hay sao! Là nam nhân cũng đừng so đo như thế.

Người..... Người rốt cuộc muốn như thế nào!? Chu Quân Hành nhịn không được liền rống to lên.

Chỉ cần nói cho ta biết tên của người, ta sẽ buông người ra, ân? nam nhân thì thầm, nhẹ nhàng thổi vào bên tai Chu Quân Hành.

Ồ..... thân thể khế run lên, lập tức liền nhịn xuống, Chu Quân Hành muốn cùng nam nhân thỏa hiệp, sau đó sẽ đối phó sau.

Chu Quân Hành. tên thốt ra là tên tiếng trung, Chu Quân Hành liền sửng sốt, hắn phải nói tên tiếng anh mới đúng chứ, sao lời cửa đến miệng lại

Chinese name? Nam nhân hỏi, người Châu Á này là người Trung Quốc! Ha ha..... Tuân thủ nghiêm ngặt luật lệ quốc gia nha.....

Ân.

Nam nhân thấy hắn nghe lời liền buông lỏng bàn tay ở lưng ra, nam nhân liền xoay hắn lại, cho hắn đối diện với mình, điều này cũng khiến cho Chu Quân Hành nhìn thấy biểu hiện của nam nhân, biểu tình ôn nhu mà lại sửng nịch dành cho người chỉ mới biết có mấy tiếng, quá quái dị đi, nhưng Chu Quân Hành cũng không tìm thấy vẻ không khoẻ trên cơ thể nam nhân a

Cặp mắt kia sửng nịch nhìn hắn, nam nhân mở miệng nói: Quân Hành.....

Là tiếng Trung, điều này làm cho Chu Quân Hành có chút kinh ngạc, dù sao nghe được tiếng mẹ đẻ ở nước ngoài hắn có chút không thích ứng, lại còn phát âm chuẩn tên của hắn nữa.....

I like it. Nam nhân mỉm cười nói.

.....Thanks. tuy vừa có chút không thoải mái, nhưng với sự yêu thích của nam nhân, gò má Chu Quân Hành ửng đỏ, không tự nhiên nói lời cảm tạ

Ta là Carlos • Kroner. Nam nhân nói, đứng dậy thay quần áo.

Thấy nam nhân đứng dậy Chu Quân Hành cũng dậy theo, đột nhiên, hần nhớ tới họ của nam nhân.

Kroner..... Người là người của tập đoàn Kroner? là nơi hần cần hợp tác.

Ân..... Xem như thế đi! Bất quá toàn là đại ca ta cân nhắc ý kiến. Carlos nói, hần nhìn Chu Quân Hành thay áo, tóc tai lộn xộn, lại cảm thấy có chút mê người, nhìn xương quai xanh cùng cổ..... Nuốt nuốt nước miếng, Carlos cố gắng ức chế dục vọng, quay đầu nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ để dời đi sự chú ý

Nếu là người của tập đoàn Kroner, vậy tại sao người lại ngã trong hẻm nhỏ? Chẳng lẽ là bị tập kích? Chu Quân Hành hỏi ra nghi vấn ở đáy lòng, nếu là đại ca cân nhắc quyết định, vậy là thân nhân của người trong tập đoàn a! Chắc cũng không đến nổi bỏ ra đường mà ngủ chứ!

Một nửa một nửa a! Tìm người ám toán hần, bất quá người nọ cũng không tốt chút nào hết. dám đánh lên hần, người nọ sớm bị hần xé xác ném xuống sông, hiện tại hần là trở thành thức ăn cho cá rồi, chỉ là mấy ngày lo tập trung tìm kiếm nên mới mê man thôi

Ân. Chu Quân Hành cũng không muốn tiếp tục đề tài này, thoát nhìn, mọi việc đều có thể xảy ra, biết ít sống tốt hơn.

Nếu là người đã cứu ta, có qua có lại, ta cũng nên mời người đến nhà của ta làm khách, hảo đáp tạ người. Carlos mở miệng mời, thuận tiện ném ra ngoài cái mặt dụ dỗ: mặt khác, ta cho người gặp đại ca ta, ta nghĩ người sẽ rất thích.

Đúng vậy! Cán bộ của tập đoàn Kroner, ngay cả hợp tác lần này cũng chỉ phải ngành chủ quản đến hiệp đàm, nếu như có thể nhận thức đại ca của nam nhân này, có lẽ sẽ có phát triển vô cùng tốt với công ty, lấy đại cục làm trọng, Chu Quân Hành hần là vui vẻ đáp ứng, nhưng không biết làm sao, trong nội tâm tự nhiên lại bất an, dường như sẽ có chuyện xấu gì xảy ra vậy

Cuối cùng, Chu Quân Hành nhận từ chối lời mời của Carlos, dùng lý do sáng mai phải về mà cự tuyệt, Chu Quân Hành dựa theo trực giác của mình mà làm việc, bởi vì hần cảm giác, cảm thấy nên tiếp tục đợi ở chỗ này, nếu hần đi sẽ là một đi không trở lại.

Mà sự thật chứng minh, trực giác của Chu Quân Hành rất đúng, nếu như lúc đó hần đáp ứng lời mời của Carlos, ngày hôm nay mà đi đến nhà hần, như vậy sẽ giống như con mồi rơi xuống bẫy, vĩnh viễn không xoay sở gì được, nhưng cho dù cự tuyệt được lời mời, thợ săn vẫn luôn có cách khiến cho con mồi giờ tay chịu trời.

Rời khỏi khách sạn của Chu Quân Hành, Carlos nhìn cửa sổ gian phòng của hần, khẽ nói: Mikhail, có lẽ

hắn chính là con mồi mà lâu nay chúng ta tìm kiếm.

Hương vị của hắn thế nào? nam nhân có khuôn mặt giống ý đức Carlos hỏi, nhưng ánh mắt màu đen khác hẳn ánh mắt nâu đồng của Carlos. Nhìn theo hướng hắn đang nhìn

Không sai, phi thường..... Ngọt ngào, tuy nhiên chỉ là bên ngoài, nhưng là cũng đủ dư vị. nhớ đến hương vị của con mồi, Carlos liếm liếm khóe miệng, thỏa mãn nói.

Ha ha..... Như vậy thì phải thử rồi, món chính của chúng ta. Mikhail tín nhiệm thưởng thức của Carlos, sự yêu thích mỹ thực của hai người giống nhau ý đức, hai người đối mặt một phen, đáy lòng vẽ ra một kế hoạch, chuẩn bị để cho con thỏ trắng thuần này tự động nhảy lên bàn ăn để cho bọn họ thưởng thức.

6. Chương 6

– sân bay –

Máy bay về nước của Chu Quân Hành bay lúc mười giờ, lúc muốn đăng ký, đồng sự A đột nhiên muốn đi vệ sinh nên đi tìm WC để cho Chu Quân Hành đứng ở đại sảnh một mình.

Chu Quân Hành nhìn những bóng dáng đi trong đại sảnh đầy nhàm chán, đột nhiên hắn nhìn thấy một bóng người vô cùng quen thuộc, hình như là nam nhân mà ngày trước hắn nhận về, Carlos.

Ngày đó sau khi Carlos rời đi, rất nhanh đã có người đưa quần áo đến khách sạn trả cho hắn, hắn cũng không để ý hành tung của Carlos, mặc dù đối với sự hợp tác của công ty cũng có chút tiếc nuối, nhưng trong lòng hắn có sự sợ hãi, không khí bên cạnh nam nhân đó khiến hắn không được tự nhiên.

Chu Quân Hành nhìn người đi tới đi lui tấp nập, sau đó cũng nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, nguyên tưởng rằng sẽ không thấy, nhưng không phải, màu tóc của người đó thật nổi bật, hắn đuổi theo, vô ý giơ tay nắm lấy tay người nọ.

Nín thở đợi người nọ quay đầu lại, Chu Quân Hành chưa bao giờ thấy mấy giây ngắn ngủi mà lại dài như vậy.

Lần này, là người lựa chọn đó! Quân Hành. khuôn mặt giống nhau, nhưng thanh âm không đồng dạng, trong tưởng tượng giọng của người nọ trầm trầm thấp thấp bình bình, nhưng ở đây lại ưu nhã trầm ổn, đôi mắt cũng không phải, nhưng Chu Quân Hành giống như bị ánh mắt đó hút vào, cuốn chặt lấy.....

Người..... Là ai? không phải Carlos, hắn là ai? Bất giác, Chu Quân Hành cả thấy cánh tay của người này rất lạnh, lạnh kinh người, muốn buông tay nhưng nhanh chóng đã bị nam nhân chế trụ, muốn tránh thoát lại bị nam nhân kéo vào ***g ngực, không cách nào nhúc nhích.

Mikhail, huynh trưởng của Carlos. không tốn sức khiến cho dây dụa của Chu Quân Hành trở nên vô dụng, Mikhail đem hắn đến một góc không người, đôi mắt đen nhìn chòng chọc Chu Quân Hành, hắn thỏa mãn nhìn con mồi của đệ đệ tìm thấy, hương vị ngọt ngào đến mức dù đứng xa như vậy hắn vẫn có thể ngửi thấy mùi hương khê lượn quanh mình, hắn cúi đầu vùi sâu vào cổ của Chu Quân Hành, đầu tiên là hít sâu một hơi, khê mút lấy làn da thơm nồng, vết đỏ lập tức xuất hiện.

Người đang làm cái gì!? cảm thấy cái cổ yếu ớt của mình đang bị nam nhân cắn mút, thật giống như bọn biến thái khiến cho Chu Quân Hành đỏ mặt, sớm biết như vậy mình sẽ không đuổi theo rồi, bộ dạng hiện tại giống như tình cảnh ở khách sạn cùng Carlos dây dụa vậy.

Cả hai huynh đệ các người đều biến thái? sao có thể gặm gặm cổ của nam nhân khác như vậy! chiếu theo khí lực gặm cắn của Mikhail, chắc hẳn cổ của hắn lại xuất hiện thêm một dấu đỏ, giống như dấu đỏ mấy hôm trước Carlos lưu lại trên cổ hắn, điều này khiến cho Chu Quân Hành không thể nhịn được nữa, nếu như là nữ nhân thì coi như xong, nhưng tại sao đều là nam nhân, hơn nữa còn là nam nhân xinh đẹp hơn nữ nhân!

Ha ha..... Gặm cũng chỉ gặm của người a! Đã đều ngửi qua hương vị, như vậy cũng nên mang về cắn thận đánh giá, nhớ lấy, đây là chọn lựa của người, đừng trách người khác. Không để ý cái chân của Chu Quân Hành đang giờ lên, Mikhail đưa tay để trước mắt của hắn, trong nháy mắt, nam nhân đang tức giận lập tức nhuễn xuống, yếu đuối ngã trong lòng ngực của hắn.

Bữa tiệc lớn như vậy, người trốn không thoát đâu. ôm lấy Chu Quân Hành, Mikhail liền đi nhanh đi, trực tiếp hướng cửa sân bay mà đi, mà kỳ quái chính là, mà người ở đại sảnh sân bay nhìn một màn kỳ quặc này cũng chẳng nói gì, giống như không nhìn thấy bọn họ vậy.

Mặt khác, đồng sự sau khi đi WC trở về, trực tiếp cầm lấy hành lý rồi rời đi, mặc dù có cảm giác lạ, nhưng hắn cũng bỏ qua, không nhớ một chút nào đến người đi công tác cùng mình.

Máy bay về nước cất cánh, Mikhail nhìn máy bay bay trên bầu trời, tự mình lái xe đưa con mồi về sào huyệt, hắn ôn nhu nhìn Chu Quân Hành đang ngồi ở ghế phụ bên cạnh hắn, trong mắt lộ ra vẻ tham lam, cuối cùng..... Giờ khắc này cũng đến

Hoan nghênh đã đến, tân nương xinh đẹp của chúng ta.....

7. Chương 7

Đêm tối, lúc vạn vật dừng lại, nhưng dự vọng thì khác – nó từ trong đêm tối bắt đầu cào cấu mọi vật để thoát ra.

Ở một ngọn núi, giờ phút này đang có một màn biểu diễn xơi tái con mồi, diễn viên là hai người có khuôn mặt giống nhau y đúng, hai huynh đệ chỉ có ánh mắt là không giống nhau mà thôi, cùng với con mồi – Chu Quân Hành đã bị lột sạch quần áo nằm ở trên một cái giường màu trắng tinh.

Chu Quân Hành bị rét mà bình tĩnh, lúc phát hiện cơ thể hiện tại của mình không mảnh vải che thân cùng với việc đang nằm ở một nơi xa lạ, trong đầu hiện hiện cảnh trước khi mình té xỉu, nam nhân kia..... Mikhail, lúc hân hôn mê thì đưa đến đây.

Chu Quân Hành giật giật cánh tay, lại phát hiện ra tay chân của mình bị thứ gì đó mềm mịn trói chặt lại, không cách nào nhúc nhích, bên ngoài trời đã sập tối, chỉ còn những ánh sáng le lói, khiến hắn không biết vật gì đang trói mình, nhưng hắn có thể khẳng định là hắn rất ghét loại cảm xúc này.

Cùng lúc đó, ngọn đèn trong gian phòng giống như biết được suy nghĩ của Chu Quân Hành, đồng loạt thấp sáng, khi trong phòng đèn được đã sáng trưng, trước mắt Chu Quân Hành hiện ra hai gã thợ săn đáng chết.

Ồ..... Là các người!? nheo mắt lại, vì mắt của Chu Quân Hành vẫn chưa thích ứng được ánh sáng trước mặt, cho đến tận lúc hai mắt đã thích ứng, hai gã đầu sỏ gây nên đang đứng trước mặt.

Các người làm cái gì!? Thả ta ra! Phẫn nộ, nam khan khiến cho Chu Quân Hành dấy dựa rồi chửi ầm lên, nhưng hiển nhiên, những điều này không thể cản lại bước chân của hai lên thợ săn đang từ từ bước đến.

Bộ dáng dấy dựa thật khiến cho tâm chúng ta ngứa ngáy a! vuốt ve tiểu thối [đùi nhỏ], sau đó liền sờ sờ bắp đùi đang run rẩy, Carlos nheo mắt lại rồi nheo một cái.

A! Hồn dân! Tay người đang sờ chỗ nào!? Chu Quân Hành bị đùa bỡn, hai chân càng dùng sức cọ cọ, muốn để cho bàn tay đang quấy nhiễu cơ thể mình rời đi, nhưng cử động ngày càng khiến cho trong mắt người kia phát ra tia thích thú.

Ha ha.....Tiểu đồng tay thoát nhìn thật cao hứng a! tay Carlos đi vào bắp đùi, dùng thủ pháp sắc tình chạm chạm vào nốt đỏ do mình làm ra, cổ tay lơ đãng chạm vào nơi yếu ớt giữa hai chân Chu Quân Hành.

Mà phân thân của Chu Quân Hành do cử động của Carlos, chậm rãi ngẩng đầu, cái phản xạ này khiến cho hắn cực kì xấu hổ, chỉ muốn đào một cái động rồi đem mình vùi vào trong, hắn thể nào lại có thể trong tay địch nhân mà phản ứng cơ chứ?.

Chiêu đãi khách quý của chúng ta cho tốt, Karo. ưu nhả đi gần đến bàn dài, ngón tay thon dài của Mikhail chạm vào gương mặt của Chu Quân Hành, khẽ điểm nhẹ lên đôi môi đỏ hồng, trước lúc Chu Quân Hành định há miệng cắn, bàn tay khác lại khẽ vuốt ve hầu kết của hắn.

Đây là đương nhiên, ta sẽ cho hắn cảm nhận thế nào là khoái cảm. Carlos không phải là cháo loãng buổi sáng a, lúc nói xong, đại chương của Carlos trực tiếp bao bọc vụng vụng đang ngẩng đầu, bắt đầu tiến hành thứ gọi là khoái cảm vô hạn.

A a..... Dừng tay..... Ô..... đối với dục vọng nguyên sơ này Chu Quân Hành cảm thấy thật bị ai, cho dù tâm không muốn, nhưng trong bàn tay xinh đẹp của Carlos, phân thân cũng khẽ tiết ra.

Mặt khác, Mikhail sau khi chơi đùa xong với hầu kết, thì nhìn đôi môi đỏ mọng đang rên rỉ, ánh mắt màu đến phản phát vài vệt màu hồng, không kìm lòng được liền khẽ cúi đầu cắn vào môi của người nọ, lưỡi Mikhail giống như con rắn khẽ luôn lách, không để hấn có cơ hội thở gấp, Mikhail trắng trợn công chiếm lòng đầy đắc ý.

Carlos bắt mắt nhìn huynh trưởng nhà mình cùng bảo bối do mình tìm thấy hôn môi, cố gắng hầu hạ phía dưới của bảo bối, hai khoả thịt phía dưới cũng được Carlos chiều cổ rất tốt, giống như cảm thấy bất mãn, Carlos chủ động cúi đầu xuống khẽ ngậm lấy dục vọng đang rơi lệ của bảo bối

Chu Quân Hành bị như vậy, đang có chút mơ hồ liền thanh tỉnh nhanh chóng, nhiệt độ lạnh như băng khiến dục vọng của hấn bỗng nhiên ỉu xiu, nhưng thoáng cái, rất nhanh, lúc Carlos liếm láp cao siêu cùng nụ hôn điêu luyện của Mikhail, Chu Quân Hành khẽ hét lên, bất giác lắc lư hạ thân, bắn ra tinh hoa đầu tiên của đêm nay.

Tinh dịch cuối cùng cũng ra được, Carlos khẽ nhìn chăm chú dục vọng của Chu Quân Hành, cảnh này khiến hấn thiếu chút nữa tắc thở mà chết, mà lúc Mikhail nhả đôi môi đỏ mọng cả khuôn mặt hấn đỏ bừng đầy ngượng ngùng.

Người..... Các người..... Đáng giận! Các người rốt cục muốn làm cái gì!? Không biết tốt xấu đem bắt ta tới nơi này, còn đối với ta..... Các người, đến tốt cùng là muốn làm gì ta!? tâm lý hấn vô cùng mỗi mết, tại sao hấn lại bị hai nam nhân này đùa bỡn, lại còn là hành vi thân mật, hấn rốt cục là trêu chọc ai!

Nói như thế là không đúng rồi! Quân Hành. duỗi một ngón tay chạm nhẹ vào môi của Chu Quân Hành, Mikhail cúi đầu nhìn song song với hấn, tóc màu ngân phát tựa như lụa thượng hạng vậy, rủ xuống hai bên, phảng phất tách rời khỏi mọi việc.

Là người lựa chọn mà! Khi ở sân bay là người tự động tìm ta? Còn có, còn chủ động cứu Karo, cho nên..... Khế ước này đã thành lập, lúc người, ta, cùng Karo trao đổi danh tự. chính xác mà nói, chỉ cần Chu Quân Hành và Carlos nói tên cho nhau, thì là anh em song sinh, Mikhail cũng sẽ nhận được tên của hấn, nhưng trong lúc thực hiện khế ước, hấn phải để Chu Quân Hành tìm hấn, lúc đó Mikhail sẽ nói tên của mình.

Khế ước cái gì? Ta hoàn toàn không biết, tất cả đều là lý do của các người, thả ta ra, bằng không ta sẽ báo cảnh sát! Chu Quân Hành có chút kinh hoảng, ngoại ngữ hấn sử dụng hết sức, hấn thật sự không thể chịu d ã những chuyện này phát sinh trên người mình.

Cũng đừng muốn trốn, người gặp mặt chúng ta là tất nhiên, là vận mệnh, người muốn chạy trốn cũng sẽ không thoát đâu. Carlos ở một bên nói, không để ý tới cảm xúc sa sút của Chu Quân Hành, hấn vỗ tay, muốn để dựa vào cột, nhưng Carlos khẽ bẻ ngược chân Chu Quân Hành thành hình chữ M, dịch thể dính dính cùng thân thể lộ ra khiến cho Chu Quân Hành cực kì thẹn

Ha ha..... Xinh đẹp như vậy cũng sẽ thuận tiện hơn. nói xong, Carlos khẽ banh móng Chu Quân Hành ra để lộ ra nụ hoa, đem dịch thể mà hấn vừa phóng ra bôi vào đũng đạo, với một ngón tay vào bắt đầu khếch trương.

không..... Không thể như vậy, ta là nam! Không có loại hứng thú này, buông ra..... A – hoảng sợ nhìn động tác dưới khuôn mặt của người nọ, Chu Quân Hành không thể cử động vì vẫn có thứ trói chặt lấy hắn,hắn kêu lên, Mikhail nắm chặt lấy tay Chu Quân Hành, răng nanh hiện lên, trong nháy mắt cắm phập vào cổ của hắn.

Không..... nghe thấy tiếng cắn, còn thanh âm máu – thứ duy trì cuộc sống sống của mình bị hút đi, Chu Quân Hành sững sốt, choáng váng, đây không phải là sự thật, hắn chỉ là một viên chức nhỏ suốt ngày bận rộn mà thôi, cổ, hạ thân đau đớn, cùng với cơ thể rét lạnh của hai nam nhân kia, tất cả những cái này đều không phải là sự thật! Ai tới nói cho hắn biết đi, đây chỉ là ác mộng!!

Nhưng kì vọng của Chu Quân Hành không được thực hiện, Mikhail đã bớt đói khát dòng máu nóng của Chu Quân Hành – hiện tại liền liếm liếm nơi có vết răng nanh cắn nhỏ nhỏ, dùng nước bọt của mình khép lại vết thương cho Chu Quân Hành, hắn ngẩng đầu nhìn đôi mắt đang ánh lên không dám tin của Chu Quân Hành, liếm liếm khoé miệng dính máu.

Hấp..... Quỷ hút máu..... mắt Chu Quân Hành trừng lớn, thanh âm phát ra đầy run rẩy.

Đúng vậy, loài người các người gọi chúng ta là quỷ hút máu – Vampire, mà người chính là đồ ăn của chúng ta, nhưng chúng ta đã lập khế ước, cho nên người chính là tân nương của chúng ta đó! Quân hành. sững nịch nhìn Chu Quân Hành, Mikhail vuốt ve hai vết đỏ ở trên cổ hắn, khắc ấn bất đồng, cũng ám chỉ việc Chu Quân Hành là tân nương của cả hai người.

Không..... Không phải..... cố gắng lắc đầu không nhận,chối bỏ lời của Mikhail, Hắn thấy đầu mình choáng váng, đây là giải thoát? Hắn có thể thoát khỏi ác mộng này sao? Nhắm mắt, nhưng ánh mắt của Mikhail cùng Carlos vẫn như cũ trói chặt lấy hắn không buông.....

8. Chương 8

Ô..... A..... Không..... hạ thân của Chu Quân Hành bị vận động kịch liệt, làm cho bộ dáng không chịu nổi, ban đầu, rốt cục chịu không nổi mà phải phát ra thành tiếng.

Hô..... Miệng nhỏ nhắn ở dưới này của Quân Hành thật là tham lam a! Giống như muốn ép khô phần thân của ta vậy đó. thật là bất đồng với khuôn mặt tuấn mỹ bên ngoài, cặp môi đỏ mọng toàn phát ra những lời *** mỹ khiến người khác chịu không được, Mikhail thì ở một bên, lời nói luôn đi chung với việc làm, hưởng thụ khuôn mặt đang nhăn nhó của Chu Quân Hành, thoải mái hừ một tiếng.

Người dừng dừng quá sức, cẩn thận tân nương của chúng ta ngắt đi đó. vén mái tóc ngân bạch ra sau tai, Mikhail mở rộng vạt áo, ngồi một bên nhìn đệ cùng Quân Hành làm tình, nhưng mà hắn cũng không nhân rồi gì đâu nha, một tay đang chạm lên ***g ngực phồng của ai đó, ngắt nhéo tiểu hồng quả – nhũ hồng của ai đó, giống như muốn thúc dục người đó trở lại bản tính quen thuộc, Mikhail một bên vuốt ve, một bên cúi đầu xuống nhắm nhắm tiểu hồng quả còn lại.

Ồ..... Không..... Thả ta ra..... dùng sức có thoát khỏi dây dùng chắc chế, lưng Chu Quân Hành khẽ cong lên, cảm giác xâm lược ở thân dưới, phân thân phía trước biểu lộ khoái cảm mà cường lên khiến hắn thật bị ai, trước ngực còn có một một khoá cảm khác đánh úp lại, Chu Quân Hành có cảm giác mình là té phẩm bị cả hai dòng khoái cảm này cắn nuốt đến không còn một mảnh thịt, không lưu lại một chút nào cả.

Ân..... Miệng nhỏ này hấp thật là chặt.....ta lập tức cho người khoái cảm như ta! Chu Quân Hành bị Carlos hành hạ, hai tay Carlos nắm lấy hông của hắn, nhắm vào tiểu huyết mà luận động.

Ồ..... Quá, quá nhanh..... Hối, sẽ chết mất a a a — tiếng thét hoà vào tiếng nước *** mĩ, sau khi Carlos phun ra tinh hoa của mình xong, Chu Quân Hành cũng cong lưng lên, dịch thể từ phân thân cũng nhanh chóng bắn ra, không biết đây là lần thứ bao nhiêu rồi.

Cảm nhận được sự co rút tiểu huyết của Chu Quân Hành, phân thân Carlos lại bắt đầu rục rịch, nhưng nhìn ánh mắt của Mikhail, đành bất đắc dĩ từ bỏ động khẩu mê người này.

Phốc thử – lúc nam nhân rời khỏi động khẩu, tiểu huyết tràn đầy tinh hoa của nam nhân phát ra tiếng nhóp nhép, chất lỏng màu trắng vẫn còn dính trên phân thân của nam nhân, hình ảnh *** mĩ này làm cho hô hấp của cả hai huynh đệ càng trở nên trầm trọng, con mắt càng trở nên âm trầm

Cáp..... Cáp..... Các người đủ chưa a..... Thả ta..... Chu Quân Hành cố gắng thanh tỉnh, ngữ khí cầu xin tha thứ cùng khuôn mặt đỏ ửng, giống như bị che bởi một tầng sương mù vậy, đáng yêu đến mức Carlos chỉ muốn làm thêm

Không được! Nhấn nhẹn đi, phải chăm chóc thật tốt cho người mà hai chúng ta cùng yêu! khẽ vuốt ve lấy khuôn mặt thất thần của Chu Quân Hành, Mikhail ôn nhu nói.

Lúc này, Mikhail cùng Carlos đã trao đổi vị trí, sau khi sắp xếp vị trí của cả ba người xong xuôi, Chu Quân Hành nằm sấp xuống ***g ngực của Carlos, mà Mikhail thì nâng thắt lưng đã mềm, đầu ngón tay khẽ sờ soạng rồi đâm vào tiểu huyết, chạm vào dịch thể đệ đệ còn lưu lại, nhẹn không được, dùng sức thẳng tiến.

Ô a! Ô..... Không..... Quá lớn để ý đến nhận thức của Chu Quân Hành, cùng vận động “ mạnh mẽ ” như của Carlos vừa nãy thật khác nhau, Mikhail tiến vào rất ưu nhã, đâm thẳng tới tận gốc mới nhẹ nhàng từ từ rút ra, những hành động tiếp theo vẫn nhẹ nhàng như vậy.

Ân..... Không... Không được như vậy..... A! Nhanh lên..... tiết tấu thông thả nhẹ nhàng của Mikhail khiến Chu Quân Hành nhẹn không hối, lúc trước bị Carlos cuồng dã luận động thật khác biệt, thúc dục, khẽ nâng mông đong đưa.

Ha ha..... Nhìn người như vậy, cực kỳ giống con mèo bị bỏ đói đó! Mikhail, người đừng trêu chọc hắn, hắn khóc rồi. biết rõ tính tình huynh trưởng đang muốn hành hạ ái nhân, Carlos yêu thương nhìn Chu Quân Hành bị dục vọng tra tấn đến mức rơi lệ, ngón tay khẽ chùi đi nước mắt của hắn, cúi đầu hôn xuống cặp mắt đang bị sương mù che khuất, sau đó chạm vào đôi môi của hắn, hôn sâu.

Như vậy mà đã khóc, nếu cả ta cùng Karo đi vào thì sao, người chẳng phải sẽ khóc không ngừng sao? Quân hành, nhìn nhìn, đây là vì muốn tốt cho người đó! Mikhail đuổi lười khê liếm khoé miệng hai người kia đang giao triền, hưởng thụ gương mặt đang co rút đầy khoái cảm, hai tay xoa nắn gò mông trần nồn, tận lực vuốt ve, thay cho hình tượng ưu nhã vừa nãy, Mikhail bắt đầu dùng sức luận động, cho đến tận lúc Chu Quân Hành cả người khê ưỡn lên, hừ nhẹ một tiếng, phía trước lại lộ dịch trắng.

Mà Mikhail ở trong tiểu huyết của Chu Quân Hành cũng khê gầm nhẹ một tiếng, nhanh chóng đem tinh hoa bắn ra.

Lúc Chu Quân Hành mệt mỏi chuẩn bị thiếp đi, phát giác được nơi huynh đệ nhà lang đang hoạt động, hần ưỡn một tiếng, thứ trong cơ thể liền cứng lên vài phần.

Hần ghé vào ***g ngực của Mikhail đang nằm cuối giường, nghĩ cách để hần thoát khỏi tầm cảnh của mấy tên động dục này, quả thật là một ác mộng khó quên.

Không buông tha cho động tác muốn chạy trốn của Chu Quân Hành, Mikhail tổng tiến công, tóm người đang định bò đi kéo ào trước ngực của mình, hạ thân nặng nề ngáng đầu, Chu Quân Hành a vô lực khả thi

Đột nhiên, toàn thân Chu Quân Hành khê run lên, thân thể lạnh như băng khê chạm vào mông của hần.

Carlos người đang làm cái gì!? cảm nhận được sự dò xét hậu huyết, trong lòng Chu Quân Hành nảy lên, bọn họ chắc không phải muốn!?

Ha ha.....Đã biết rõ lại còn cố hỏi? Quân Hành..... đương nhiên là muốn cùng một chỗ để hảo hảo yêu thương người rồi! găm vành tai xinh đẹp của Chu Quân Hành, Mikhail khê cười, hai tay cũng chậm rãi lần xuống phía dưới, cùng nhau mở rộng nơi sẽ chứa huynh đệ bọn hần.

A..... Không cần..... Đau quá..... Mikhail, không..... A a – cảm giác khó chịu bao phủ lấy toàn thân, Chu Quân Hành giật lấy hai tay bị trói, dị vật muốn xâm nhập khiến hần khóc không ngừng, thậm chí khóc to thành tiếng.

Nhìn nhìn, người sẽ nhận được khoái cảm rất nhanh. hạ thân bồng bồng phần chấn đến mức đau đớn, tựa hồ nếu không phát tiết hần sẽ đau đến chết mất

Cái cảm xúc người dưới thân có thể tiếp nhận cả mình và huynh trưởng, khiến cho hạ thân đang đi vào của Carlos không quá thống khổ, Carlos tự nhắc nhở chính mình.

Cuối cùng, lúc tiểu huyết ước chừng có thể chứa được cả hai phân thân, Carlos mệt mỏi nằm trên cổ thể Mikhail thở dốc không ngừng, hần rút tay ra, nâng phân thân đang muốn bao bọc của mình, cắn mạnh vào.

A a — Cảm giác bị xé rách khiến Chu Quân Hành trừng lớn hai mắt, thân mình ưỡn lên thành hình vòng

cung, hần đau đến mức kêu to, trên mặt cũng lộ ra thần sắc thống khổ.

Nhanh chóng sau đó hần được Mikhail kéo vào ***g ngực, miệng hé ra hợp lại tựa như cá thiếu nước vậy.....

Nước mắt như những giọt mưa rơi xuống cơ thể lạnh buốt của Mikhail, nó nóng đến mức khiến cho Mikhail nhúm mày lại, là quá miễn cưỡng? Hoàn toàn dung nạp bọn họ.....

Cáp..... Hảo căng..... Quân Hành, người có chịu được không? trong nhục huyết quả là thoải mái không thôi, nhìn theo đuổi dục vọng ban sơ, giờ đây Carlos lo lắng nhìn người nằm trong ***g ngực Mikhail – Chu Quân Hành với toàn thân run rẩy.

Ô ô..... Đau..... Buông tha ta..... Cầu các người..... gương mặt khóc nức nở đầy khẩn cầu, Chu Quân Hành bỏ hết xuống tự tôn của mình mà đi cầu xin ác ma đang hành hạ hần, hạ thân đau đớn khiến cho linh hồn của hần như đang vỡ nát ra vậy.

Đừng khóc a..... Ta cùng Karo sẽ rất đau lòngThả lỏng..... Cảm thụ chúng ta..... Quân Hành..... thanh âm trầm thấp vang lên, Mikhail xoa lấy phần thân ỉu rũ của Chu Quân Hành – thứ vì đau quá mà không cương lên được, nhẹ nhàng sờ lấy, mong muốn khoái cảm nhanh chóng trở lại cơ thể của Chu Quân Hành.

Bên kia, Carlos cũng vô cùng đau đớn, cũng nhanh chóng gia nhập hàng ngũ an ủi phân phân cho Chu Quân Hành, Carlos khẽ sờ vào hai túi cầu, đầu ngón tay còn thỉnh thoảng chạm tới vùng mẫn cảm, làm cho Chu Quân Hành khẽ rên rỉ thành tiếng, dục vọng phía trước dần dần đứng lên.

Hai người hạ quyết tâm làm cho Chu Quân Hành tiết ra đã, sau đó sẽ cho hần cảm nhận khoái cảm ở phía sau, nhưng không ngờ điều này khiến cho bọn họ thật khổn khổ.

Nhìn dục vọng của Chu Quân Hành càng ngày càng lớn, hậu phương cũng đỡ đau hơn, thậm chí lại còn xuất hiện khoái cảm..... Hần thử co rút huyết khẩu vài cái, Hai người kia lập tức hít sâu

Hai người cố gắng nhận nãi không luận động, bọn họ bắt đầu chăm sóc cho dục vọng của Chu Quân Hành nhanh lớn, cho đến lúc hần nhìn không được mà bắn ra, hai người một trước một sau liền thông thả vận động

Ô..... A..... Quá, quá lớn Ân..... thân thể chảy đầy mồ hôi, Chu Quân Hành bị Mikhail chạm vào điểm ấy nên khẽ thít lại tiểu huyết

Chính là chỗ này? Ta sẽ hảo hảo yêu thương người. kéo bàn tay đã được huynh trưởng cở dây trói, để cho thân thể Chu Quân Hành kẹp giữ hai người, điều này khiến cho thân thể dục vọng của hai người càng vùi sâu vào tiểu huyết kia hơn

A..... A a!! Tư thế thay đổi nhiệt độ hai phần thân lại có điểm khác nhau, điều này khiến Chu Quân Hành kêu gào không thôi, tiếng nước *** mỹ từ chỗ mập hợp truyền ra, hai người kia lại giữ trò cũ mà đi

xoa xoa nắn nắn phân phân của hắn, đầu Chu Quân Hành trắng một khoảng.

Hắn không nhớ được vì sao mình lại không tình nguyện cùng mập hợp với nam nhân, cũng không nhớ được mình chán ghét cảnh bị hai nam nhân này giam cầm, giờ đây hắn chỉ biết tiểu huyết của mình đang dung nạp cả hai dương vậy của nam nhân khác, giống như cơ thể hắn là sinh ra vì bọn họ, tùy ý bọn họ định đoạt.

Khoái cảm, giống như muốn đem dịch thể của mình bắn hết ra, nhìn cơ thể của Chu Quân Hành tràn ngập dục ái, hai người như phát điên mà luân chuyển cảm phân thân vào, rồi lại rút ra, cho đến lúc tất cả tinh hoa đều bắn vào đũng đạo của người ấy

Mà Chu Quân Hành cũng bắn ra ít dịch thể, Cảm giác ở cổ khiến hắn hơi chú ý, nhưng quá mệt mỏi khiến hắn mơ màng thiếp đi

Sau khi khoái cảm qua đi, tựa như sa mạc mặ trời mưa, Carlos thỏa mãn buông tiếng thở dài, quả nhiên, mắt của mình nhìn đúng thật, trong một trăm năm nay chưa có ai đón thuận và đáng yêu như vậy, cực phẩm số một.

Karo. Carlos nhìn về phía huynh trưởng cũng đang rời khỏi cơ thể người này, Carlos và Mikhail cùng trao đổi cái ánh mắt, ý niệm của hai người vô cùng giống nhau –

Tuyệt đối sẽ không buông người này ra, dù là thân thể hay Linh hồn!

9. Chương 9

Giống như ngủ rất lâu rồi, ngủ đến mức toàn thân mềm nhũn, đến mức còn không cảm được gọng kính lên – Chu Quân Hành nhanh chóng mở mắt ra rất nhanh, liền phát giác ra chỗ khác thường.

Nơi hắn đang nằm là một căn phòng theo kiểu trang trí Châu Âu nhưng chỉ có trong phim ảnh mới có mà thôi, ngay cả giường nệm, hắn khê đây dựa, nhưng toàn thân mệt lả nên chỉ có vô vọng, lại vô lực nằm vào cái giường siêu cấp lớn.

Bất đắc dĩ, hắn dùng cái đầu có thể hoạt động nhìn xung quanh, một gian phòng thật đẹp, thuận tiện hắn hồi tưởng luôn sao mình lại ở trong gian phòng này.

Chu Quân Thành mở lại ý thức, thật là giống một giấc mộng, trong giấc mộng đó hắn bị đối xử tàn nhẫn lắm, nhưng hiện tại mở mắt nhìn xung quanh cho hắn thấy, đây chỉ là giấc mộng dài mà thôi.

Ngơ ngác nhìn cái giường mình đang nằm đầy đẳng-ten, Chu Quân Hành có cảm giác mình đã quên một chuyện vô cùng quan trọng nào đó, nhưng hắn không dám nhớ lại, chậm rãi đóng lại hai mắt, cho dù ngủ

nhieu nhưng thân thể hắn vẫn rất mệt, hắn nghĩ, có lẽ lần nữa khi tỉnh lại, mình sẽ ở lại trong nhà của chính mình!

Đội Chu Quân Hành chìm vào giấc ngủ, hai huynh đệ chờ ngoài cửa phòng giờ mới nhẹ nhàng đẩy cửa vào, một trái một phải tới cái giường trong phòng

Mikhail ngồi ở bên trái giường, duỗi bàn tay thon dài trắng nõn nhưng lại lạnh như băng chạm vào khuôn mặt gầy gò, mà Carlos thì ngồi ở phía bên phải, ngưng mắt nhìn thần sắc người nọ ngủ không yên, có phải trong mộng mơ thấy những điều họ đã làm?

Chúng ta quá đáng? vừa nghĩ đến cảnh Chu Quân Hành lúc tỉnh dậy mê man như vậy, giống như lạc vào mê cung, nhu nhược đến mức khiến người khác đau lòng, nhưng mắt khác, hắn đau lòng vì ý nghĩa đây chỉ là một giấc mộng dài của Chu Quân Hành.....cho dù mới biết có vài ngày, nhưng sự giao hoà của máu và thể xác đem tâm hồn, đối với hai huynh đệ bọn hắn – Chu Quân Hành là duy nhất.

Không có chuyện gì đâu Mikhail nói, hắn cũng biết chuyện đêm hôm đó cũng có chút quá đáng, nhưng vì tâm nương mà bọn hắn đã tìm một trăm năm, hắn phải làm, đây cũng là nghĩa vụ của hắn trong gia tộc.....

Chờ hắn tỉnh lại lần nữa, cho thời gian để hắn đối mặt với sự thật, Karo, mềm lòng sẽ khiến hắn không nhận thức chúng ta được, người biết chưa?. Biết được nội tâm cùng cách hành sự của đệ đệ khác nhau, thậm chí là có chút bốc đồng, tâm Carlos rất dễ thông cảm.

Mà Mikhail hắn cũng không giống ưu nhã nhẹ nhàng như người ngoài nói, nếu hắn tự nhận định, hắn giống như sài lang vậy, đối với thứ mình muốn thì không thể buông tay, cái khác chỉ ở chỗ cách làm của hắn quá khác biệt mà thôi.

Nhưng hiện tại, bọn họ lại bị gọi với cái tên đó quỷ hút máu

Ánh mắt ghét bỏ của cha mẹ, thân thích, thôn trang nơi có rừng bao phủ, nhưng lại có những thôn dân ngu xuẩn, muốn đưa bọn hắn cùng người yêu đến chỗ chết.....

Hắn tưởng sẽ không bao giờ có thể tìm được người nào giúp hắn có cảm xúc như trước kia. Có thể giúp hắn thoả mãn nỗi khát máu trong người

Nhưng..... Người nằm trên giường kia, lại có thể khiến tim hắn nhảy lên, Karo có lẽ cũng như thế a.....

Cam thuần, ngọt ngào, bộ dáng làm người ta yêu mến, mặc dù là nam nhân, có chút cổ chấp, nhưng lúc thân thể sung sướng thì không thể gạt người, Quân Hành..... sẽ không không ly khai bọn họ.

Hắn đã dùng cách đó, đó là đem Chu Quân Hành biến thành một dạng như bọn hắn, nhưng Karo thiện lương thì không nghĩ như thế, giống như hồi đó hắn bị người yêu hãm hại, hắn vẫn nghĩ người ấy rất tốt, cho đến lúc nhìn ra bộ mặt thật, mới hết hy vọng mà buông tay.....

Karo, lần này cho người lựa chọn, người muốn hấn trở thành một loại như chúng ta hay cho hấn trở về, ta sẽ không can thiệp, nhưng mà, đừng quên, khế ước giữa ba chúng ta vẫn tồn tại. nói cách khác, cho dù Karo có thả Chu Quân Hành, hấn cũng không còn là người thường nữa, mà khế ước cũng không bị phá bỏ, nó sẽ theo hấn đến tận lúc chết.

Ta biết rõ..... Ca ca người đi ra ngoài trước! Ta sẽ thuyết phục hấn. Carlos thấp giọng nói, tuy có chút ít không muốn nhưng cũng hạ quyết tâm.

Cho tới nay, đều là Mikhail bảo hộ lấy hấn, ngay cả lúc hấn bị đại hoạ cắn nuốt, cũng là Mikhail cứu hấn về mà phải lập khế ước với ác ma, tuy phải trở thành bộ dạng này, nhưng Mikhail chưa bao giờ từng trách hấn, chỉ trách vận mệnh của bọn họ không tốt, rất xấu.....

Bất đồng với Mikhail ở chỗ, hấn mặc dù lấy được năng lực trường sinh bất lão, nhưng hấn vẫn như người bình thường, có nhiệt độ cơ thể, tim đập, hô hấp, mà Mikhail thì khác, phải dựa vào máu người mới có thể khiến cho cơ thể bớt lạnh, cũng chỉ có Mikhail với tâm cứng như đá mới có thể chế ngự lâu như vậy, bảo trì luôn luôn thanh tĩnh, nếu là hấn, thật sự hấn không có đủ dũng khí để tự tin như vậy.

Mà lần này, lại cho hấn lựa chọn, hấn biết rõ là Mikhail muốn đền bù việc không cho hấn chết mà lôi lại thế giới này, toàn quyền cho hấn lựa chọn, bởi vì đôi khi chết mới là cách giải thoát tốt nhất, đáy lòng Mikhail cũng biết như vậy!

Nhưng mà, hấn không oán hận Mikhail, ngược lại cảm tạ huynh ấy, vì thế hấn mới có thể gặp được người ở trước mặt, cho hấn cảm nhận được việc vượt ve người mình yêu thương tốt đến nhường nào, mặc dù chỉ có vài ngày ngắn ngủn, nhưng Carlos hấn đã yêu rồi.

Hấn đợi, đợi người trên giường mở to hai mắt, dù dù là ánh mắt chán ghét, hấn cũng không lùi bước, hấn sẽ hảo hảo bắt lấy nam nhân này, không cho hấn rời đi.

10. Chương 10

Hôm sau, lúc Chu Quân Hành mở mắt ra, liền thấy bản thân mình bị Carlos ôm trong ***g ngực ngủ ngon lành.

Đề xuống dưới cảm giác muốn hét lên, Chu Quân Hành cố gắng trấn định, nhưng động tác cùng toàn thân cứng ngắc đã phản bội lại Chu Quân Hành hấn, nhớ lại những chuyện đã xảy ra

Dâm mĩ..... Nhục nhã..... Cảnh tượng *** uế không chịu nổi tập trung hết vào đầu của hấn, Chu Quân Hành cố gắng để không phải nhớ lại, nhưng trí nhớ càng ngày càng sáng tỏ, dần dần ngay cả hấn cũng rơi vào cái lưới dục vọng mà hai người kia giăng ra.

Không thể phủ nhận, hôm trước, hấn cũng có hưởng thụ Khoái cảm từ trong ra ngoài, giống như thuốc

phiện vậy.....

Chu Quân Hành hồi tưởng lại khoái cảm gây nghiện đó, hai mắt khẽ nhìn nam tử xinh đẹp nằm bên cạnh, Chu Quân Hành dần dần trừng mắt nhìn, đột nhiên, bất ngờ đầu hắn giống như bị kim châm vô cùng đau nhức khiến hắn càng thanh tỉnh hơn, nhớ tới rằng nanh bén nhọn của hai người không chút do dự mà hút máu mình, hắn còn nhớ rõ cảm giác máu trong cơ thể bị hút ra..... Làm hắn không ngừng phát run.

Hắn muốn thoát khỏi bọn họ..... Không thể bị bọn họ bắt lấy!

Chu Quân Hành thì thầm nói, nhẹ nhàng để bàn tay đang đặt trên người mình để sang một bên, muốn thoát khỏi giường lớn của ác ma này.

Chỉ là, lúc hắn chân đặt xuống đất, nhẹ nhàng đi đến bên cách cửa, thì một đôi mạnh mẽ ôm lấy hắn, mùi hương quen thuộc ấy cũng quấn lấy hắn, đó là một mùi hương khiến người ta choáng váng, cũng là thứ hắn không cách nào kháng cự được

Không..... Chu Quân Hành cố gắng phản kháng, bởi vì mùi hương mị hoặc của nam nhân này khiến cơ thể của hắn mềm nhũn chỉ có thể tự vào ***g ngực của nam nhân mà thôi, mặc kệ người nọ đưa hắn đến ngồi trên một cái ghế salon, để hắn dạng chân ra ngồi ở trên đùi nam nhân một cách đáng hổ thẹn.

Người muốn chạy trốn đi đâu? Quân Hành..... nheo mắt lại, Carlos có chút bất mãn nhìn Chu Quân Hành, vừa mới tỉnh lại đã tìm cách chạy trốn rồi, một điểm tự giác về việc làm tân nương của họ hắn cũng không có.

Hay là Quân Hành đáng yêu vẫn còn giận chuyện trên giường hôm đó, trắng trắng hồng hồng, da thịt ấm áp, khiến cho hắn cùng Mikhail yêu thích không muốn buông tay, chỉ muốn nuốt Quân Hành vào bụng, vĩnh viễn không xa rời.

Người đó bây giờ đang trừng mắt giận dữ nhìn hắn, mặc dù không có cảm giác *** mẽ như lúc ở trên giường, nhưng xấu hổ cùng quật cường lần này càng kêu gọi a, thật muốn để Quân Hành dưới thân, nghe hắn rên rỉ

Thả... Thả ta ra..... Các người thả ta đi, thả ta đi! Hai tay muốn vịn cánh tay đang ôm ấp mình ra, nhưng nhanh chóng lại bị tay của Carlos khóa lại, dung nhan tuấn lệ trước mắt ngày càng tới gần, cho đến tận lúc mút mát lấy đôi của Chu Quân Hành, càn quét không lưu tình

Sao lại nói là chơi ? Chẳng lẽ sự quan tâm của chúng ta đối với người, người không có chút cảm nhận nào cả? Không vui nhìn người vừa bị hôn sâu mà đang kịch liệt hít thở, Chu Quân Hành liếc mắt nhìn, Carlos không nghĩ tới việc lần kia cùng Mikhail làm lại không thể hiện được tâm ý của cả hai người.

Nhưng điều này thật lo lắng, bên cạnh hắn luôn thiếu người bầu bạn, thậm chí lúc biến thành ma cà rồng cũng có một đám mỹ nữ lượn đến, hắn cũng không có tình yêu sâu đậm như Mikhail, cho nên lần đầu gặp người mình yêu, Carlos tựa như thợ mới học nghề vậy, không biết nên đối đãi với Chu Quân Hành như thế

nào.

Cảm thụ? Ta không học được cách thức của bọn nô lệ đối xử với chủ nhân? Tân nương cái gì! Là các người muốn đùa bỡn mà thôi! không xem tính mạng của người khác ra gì, Chu Quân Hành biết có thể mình sẽ không bao giờ trở về được, tâm tình sợ hãi lúc trước đã biến mất, trong lòng hắn hiện tại tràn đầy phần nộ cùng không cam lòng, tại sao hắn lại chịu phiền toái như vậy, hắn không cam lòng việc tiền đồ của mình bị phá hủy như vậy.

Ba –

Chu Quân Hành nhận lấy một phát tát, hắn nhìn đôi mắt đang ánh lên sắc đỏ của Carlos, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy thần sắc bị thương? Người không cảm nhận đến cảm thụ của hắn, muốn áp đặt hắn tại sao lại có ánh mắt như vậy?

Người sao có thể đối xử với chúng ta như vậy? Nếu coi người như lương thực, chúng ta cũng không tùy tiện thành lập khế ước như vậy, cũng không sủng nịch người Nói với Chu Quân Hành một ít lời của Mikhail, Carlos không muốn trong mắt Quân hành lại suy nghĩ về huynh đệ bọn hắn như vậy, vì tức giận nhất thời mà cho hắn một bạt tai, nhìn đến khuôn mặt bắt đầu sưng lên, mặc dù hối hận như Carlos cũng không làm gì được.

Từ lúc chúng ta gặp nhau, thì vận mệnh đã cột chặt chúng ta lại với nhau rồi, nếu như người không muốn thừa nhận, ta cũng sẽ khiến cho người phải ngoan ngoãn tiếp nhận! Carlos không hiểu yêu một người là như thế nào, hắn chỉ biết dùng cách nhanh nhất, đó là trực tiếp cướp lấy thân thể của Quân Hành, cho đến khi Chu Quân Hành không thể lỵ khai!

Cái... Cái gì!! Dừng tay! Carlos!! Ô..... nhìn Carlos đem mình ôm về giường lớn, Chu Quân Hành liên ý thức được lời nói của hắn, hắn hoảng sợ mà vận vẹo thân hình, tại Carlos buông hắn xuống giường Chu Quân Hành liền dùng toàn bộ sức lực mà đẩy Carlos ra, muốn chạy đến cách cửa sổ đang mơ — nơi đó là lối ra duy nhất.

Chỉ là, lúc chân Chu Quân Hành đạp xuống đất, trong không khí liền kết tinh thành một thứ gì đó , gì đó chăm chú quần ở hai chân Chu Quân Hành, túm hắn quăng trở lại giường lớn, mà tay cũng không thoát khỏi bị cột vào hai bên đầu giường.

Cái này, chúng ta tiếp tục cho người biết phương pháp là gì đi! quần áo hé mở để lộ ra da thịt hoàn hảo, Carlos bò lên giường đè lên cơ thể Chu Quân Hành, cởi bỏ các nút thắt một cách nhẹ nhàng, bàn tay mang theo nhiệt độ ấm nóng chạm vào từng phần cơ thể, cảm nhận cơ thể của người yêu.

Không..... Ta không muốn, người giết ta đi! muốn hắn là tế phẩm cho quái vật, thế thì không bằng giết hắn luôn đi, ánh mắt mất hết hi vọng của Chu Quân Hành nhắm lại không thèm nghĩ đến chuyện chuẩn bị phát sinh.

ta sẽ không để cho người chết, ta sẽ cho người cảm nhận khoái cảm lớn nhất, tin tưởng ta, người sẽ yêu cảm giác này. nói xong, Carlos bắt đầu làm...mỹ vị này thật là động lòng người, hắn sẽ cho Chu Quân

Hành biết thế nào là khoái cảm mà chỉ có hắn mới có thể làm, cũng chỉ có hắn mới có thể thoả mãn Chu Quân Hành, hắn sẽ không muốn trốn nữa.

11. Chương 11

Giờ cách hừng đông còn bao lâu..... Chu Quân Hành mồ hôi đầm đìa vô lực nằm sấp trên mặt giường lớn màu xanh đậm, ánh mắt không tiêu cự trước khi mất ý thức, động tác vô cùng mạnh mẽ của người phía sau khiến lưng hắn cong lên, hai mắt tròng lớn, hai tay như dùng hết khí lực của bản thân còn tồn tại mà nắm chặt lấy cái gối ở trước mặt, cho đến lúc người phía sau phát tiết xong nội tâm mới hạ xuống.

thả..... Thả ta..... ánh mắt không tiêu cự lắm bấm nói, Chu Quân Hành không thể nói cái gì khác được, thứ giúp hắn đứng vững đến tận giờ đó là khát vọng.....

Vừa nghe mấy lời thì thảo của người này – cho dù hắn vừa làm tình quan mấy tiếng, đến như hắn cũng có chút mỏi mệt, hành động như vậy mà vẫn không thay đổi tâm ý của hắn, cảm giác thất bại từ trong lòng trào lên, hắn làm sao mới có thể khiến tân nương của hắn hết hi vọng đây?

Ân..... hừ nhẹ một tiếng, phân thân chôn trong cơ thể khê rút ra, điều này khiến cho tiểu huyết không ngừng co rút, trọc dịch tràn đầy ra chảy khỏi động khẩu, cảnh tượng *** mỹ này trong mắt Carlos quả là vô cùng hấp dẫn, chỉ muốn tiếp tục phát tiết dục vọng.

Mặc dù hiện tại biết ái nhân không thể tiếp dục nhân va chạm, nhưng vừa nghĩ đến lúc cả hai ân ái, vậy mà vẫn nói lời li tán, khiến cho thương tiếc vừa xuất hiện trong mắt Carlos liền bị dập tắt.

Không..... A..... Carlos lại khê cho phân thân tiến vào, lại tiếp tục tình cảnh mãnh liệt.

Ta sẽ không cho người rời đi Không cho người rời đi.....mon amour [Tình yêu của tôi]..... cảm giác được run rẩy của người nọ, Carlos cúi xuống thì thần vào tai Chu Quân Hành những lời yêu thương ấy, hắn hiện tại tuy chiếm được cơ thể, nhưng nghe lời nói của Quân Hành khiến cho tâm hắn như bị đục khoét một lỗ vậy

Ý thức mơ hồ, Chu Quân Hành nghe được lời nói của Carló,mon amour phải không? Khóe miệng giương lên đầy trào phúng, tội gì mà phải cố chấp nói lời yêu Chu Quân Hành hắn, rõ ràng.....hắn chỉ là người thường.....

Carlos kéo thân hình yếu đuối vô lực của Chu Quân Hành, cho chân hắn vòng qua thắt lưng mình,thoả mãn nghe được tiếng thở gấp của người kia,hai tay bao lấy dương vật đã hồng tím, hông thì ấn nhẹ vào cơ thể ái nhân, dùng sức xỏ xuyên.

Động tác hung hãn khiến cho Chu Quân Hành một mỗi lâm vào hôn mê, lúc trước khi té xỉu khê quyết định, có lẽ cũng chỉ có biện pháp này a.....

Mấy ngày nay, tâm tình Carlos phi thường tốt, vô cùng vui vẻ, bởi vì sau ngày hôm đó, người bị hắn ôm vào ngực vô cùng ngoan ngoãn không có ý định bỏ đi nữa.

Carlos chạm vào dấu vết trên cổ của Chu Quân Hành, cúi đầu muốn hôn xuống môi, điều này khiến cho Chu Quân Hành quay đầu né đi một cách mất tự nhiên.

Tuy ta rất muốn ở bên người nữa, nhưng còn phải đợi cho Mikhail nữa, cho nên..... Phải ngoan ngoãn đó! Ít sờ vào mái tóc đen của Chu Quân Hành, Carlos có chút tiếc nuối nếu không.... Hắn không dễ nói chuyện như ta đâu! nhìn khuôn mặt giật mình của Chu Quân Hành, Carlos mỉm cười cho lời khuyên, cảnh báo ái nhân.

Tới a! Quân hành. Mikhail ngồi ở cái ghế đối diện, vươn tay hướng về Chu Quân Hành kêu.

Carlos buông tay Chu Quân Hành ra, ánh mắt khẽ nhìn ý nói hắn nên đi về phía trước, nhưng thân thể cứng ngắc như bị trời vậy, nhìn đôi mắt đen của Mikhail dần xuất hiện hồng quang, nhưng hắn không thể nào nhúc nhích được.

Xảy ra chuyện gì? Không có gì đáng sợ đâu! Quân hành. thu hồi bàn tay đang gõ nhẹ lên tay vịn của thành ghế, Mikhail người trước mắt bị kinh sợ khẽ cười nói, chỉ là, nhưng nụ cười kia giống như thú dữ vậy, làm cho Chu Quân Hành càng trở nên sợ hãi.

Người đừng khi dễ hắn, đại ca. liếc ánh mắt cầu cứu, hắn quay sang trừng mắt huynh trưởng, Carlos nhăn mày nói.

Đi thôi! Mikhail sẽ không làm gì người đâu. nhẹ nhàng đẩy thân thể cứng đờ, Carlos nói. Tuy là nói như thế, nhưng hắn biết Mikhail sẽ đối xử với Chu Quân Hành thế nào, dù sao, đại ca của hắn cũng có đầy đủ những tính chất của một con quỷ hút máu nên có.

Ồ..... đi từng bước đến gần Mikhail, toàn thân Chu Quân Hành không ngừng run rẩy, tựa hồ như là biết trước hắn sẽ đối xử với mình thế nào, hắn chỉ muốn quay đầu bỏ chạy, nhưng lý trí nói hắn không được làm thế.....

Cẩn rằng một cái, Chu Quân Hành bước nhanh đến trước người Mikhail, Mikhail khẽ vươn tay kéo hắn vào *** ngực của mình, hắn nhắm mắt lại không thèm nghĩ nữa, thân thể lạnh như băng cùng với cảm giác xoa nắn ở cổ khiến hắn khẽ run rẩy.

Nhấn nhẹn một chút, rất nhanh sẽ tốt thôi. đầu đón bẹn nhọn từ từng cổ truyền ra, làm cho Chu Quân Hành phải kêu lên, Mikhail đang hút máu của hắn.....

Carlos ở một bên cũng không rời mắt đi, ánh mắt của hắn nhìn chòng chọc hai người đang quấn lấy nhau, nhìn vẻ mặt thống khổ của Chu Quân Hành, đáy lòng có chút cảm giác khác thường.

Sau nửa ngày, Mikhail liếm liếm miệng viết thương nơi bị hấn cắn, khiến cho nó phục hồi như cũ, hấn nhìn Chu Quân Hành vì thiếu máu mà choáng váng ngã trong ***g ngực, thấp giọng ghé vào lỗ tai hấn nói: đừng tưởng ta cũng dễ bị lừa gạt như Karo, nếu như người dám làm hấn thương tổn, ta sẽ không bỏ qua người.

Mặt khác, ngón tay trắng nõn khẽ vuốt ve vùng cổ, xuống thắt lưng rồi đến hông Karo làm rất nhiều a! bên trong khẽ sờ lên tiểu huyết, Mikhail dùng thanh âm đầy mê hoặc nói có lẽ ta cũng nên như Karo đồng dạng hảo yêu thương người, cho người hết hấn hy vọng.....

Đáy lòng kinh ngạc khi nghe câu nói của Mikhail, Chu Quân Hành bất động mặc kệ hành động của Mikhail, so với Carlos, Mikhail mới là người khó đối phó, nhất cử nhất động của hấn đều không thoát khỏi tầm mắt của Mikhail, vì vậy với hành động của người này, hấn là không cách nào để cự tuyệt.

Đủ rồi! Đại ca, Quân Hành hấn chắc là mệt mỏi lắm rồi, ta đưa hấn đi nghỉ ngơi a! Carlos nhìn hai động tác hai người khẽ nói, hấn khom người ôm lấy Chu Quân Hành với vẻ mặt tái nhợt, đi về phía gian phòng của mình.

Mikhail bị bỏ lại một mình, nhìn bóng hai người biến mất ngoài cửa phòng, khẽ chống đầu cười khổ, mới đó, Karo, đã muốn hết lòng bảo vệ rồi, điều này rõ ràng là chuyện tốt, nhưng chuyện xấu vẫn có, mặc dù hiện tại Chu Quân Hành nhu thuận chịu ở cạnh bọn hấn.

Mùi cùng hương vị máu tươi của Chu Quân Hành, có thể nói là ngọt ngào nhưng cũng có thể gọi là độc được, làm cho người ta cảm nhận rồi không dứt bỏ ra được.....

Tựa lưng vào ghế, Mikhail nhắm mắt lại, đối với kế ước tâm nương này, hấn phải làm sao mới tốt đây..... Thật sâu trong ánh mắt của Carlos là tham muốn giữ lấy, làm cho hấn có cảm giác xấu.....

12. Chương 12

Đêm tối, nhìn thấy Chu Quân Hành nằm ngủ ở bên cạnh, hấn liền đứng dậy đi về phía thư phòng ở lầu ba, mở cửa, Mikhail ngồi ở bên trong cũng khẽ ngẩng đầu nhìn hấn một cái, Mikhail đưa tay đẩy gọng kính một cái, đóng lại sách, ý bảo Carlos ngồi xuống.

Đem hồng trà đặt trước mặt Carlos, Mikhail cầm tách trà của mình đưa lên khẽ nhấp một ngụm.

Nhìn chén trà hồng diễm, Carlos dè xuống nội tâm xao động trong lòng cũng liền cầm lấy tách nhấp một ngụm.

Hương vị như thế nào? buông từ tách, Mikhail hỏi.

Thuần mà phương ngọt, không giống loại trà bình thường, màng theo mùi hương rất lạ, thật sự là trà thượng phẩm. vô cùng vui vẻ nói, Carlos hưởng thụ dư vị.

Đúng vậy..... Thuần mà ngọt giống như máu của hắn vậy, người không cảm thấy sao? đem ánh mắt đen láy nhìn chăm chăm Carlos, người có khuôn mặt giống hắn, Mikhail cười.

Lông mày nhăn lại, Carlos buông tách trà còn thừa một nửa trong tay, màu đỏ tươi của hồng trà trong mặt hắn cực giống dòng máu đang chảy của Chu Quân Hành.....

Chỉ tiếc đối với loại người này...xem ra chỉ có máu mới kích khởi được khát máu của chúng ta..... Một lần nữa đồ trà đầy chén Carlos, Mikhail vờ ngón tay của mình cho vào tách, khẽ xoay vòng, nước trà ầm ập chạm vào bàn tay lạnh băng, hương thơm khẽ kích thích khứu giác, nhưng chưa bao giờ cảm thấy ngọt như vậy..... Từ khi trở thành quỷ hút máu.

Đại ca..... Người trách ta không đem hắn biến thành cùng một dạng như chúng ta? nhìn Mikhail, Carlos hỏi.

Đây là lựa chọn của người, ta hứa với người, sẽ không can thiệp quyết định của người. mặc dù nội tâm có chút bất mãn, nhưng đã hứa với Carlos, Mikhail chắc chắn sẽ không hai lời.

Ta chỉ không muốn hắn nhận thống khổ như hai chúng ta. Carlos nói, ta biết như vậy sẽ phải trả một cái giá lớn, cũng không biết như hắn hiện giờ có thể vượt qua bao nhiêu năm, Carlos không muốn hắn trở vào trong quỹ đạo luân hồi mà có thể trường tồn sống cùng bọn hắn. nhưng cái giá phải trả quá đắt

Nhưng mà, ta biết nếu không biến hắn thành một dạng giống như chúng ta, tương lai hắn sẽ chết, chúng ta phải bao nhiêu năm mới tìm được một nường tử như vậy! vò mái đầu tóc xoăn của mình, Carlos thống khổ nói: ta không nghĩ..... Ta không muốn một mình vượt qua cuộc sống dài đằng đẵng này!

Nhìn đệ đệ chưa bao giờ tỏ ra mềm yếu của mình, giờ phút này lại giống như hài tử bị lạc phương hướng, nói ra sự sợ hãi trong lòng rồi lại bàng hoàng, Mikhail thở dài.

Tháo kính mắt xuống, Mikhail đứng lên đi ra phía sau Carlos, hắn ôm lấy đệ đệ có gương mặt giống mình y đúc, ôn nhu nói: cho dù tất cả mọi người chết, nhưng chỉ cần một ngày ta còn sống, người sẽ không phải chịu thống khổ một mình. bởi vì từ trong ra ngoài hai người bọn họ giống nhau y đúc, từ máu cho tới thể xác.

..... Nếu như người không hạ thủ được, vậy để cho ta làm cho! chỉ cần là hy vọng của người ta sẽ làm cho người. đối với hi vọng của Carlos, hắn sẽ thực hiện hộ đệ đệ này, cho dù sẽ phải thương tổn đến những người khác đi chăng nữa..... Nếu muốn hận thì hận hắn đi! Hắn không quan tâm tội nghiệt ở trên người mình nhiều hay ít, bởi vì ngay từ đầu hắn đã có tội rồi, chỉ cần đệ đệ hắn không thống khổ là được, ánh mắt như mực của Mikhail càng thêm thâm trầm.

Nhẹ nắm những sợi tóc rơi xuống bên cạnh của Mikhail, Carlos khẽ buông lỏng thân thể để ngã vào ***g

ngực quen thuộc phía sau, trên đời này chỉ có Mikhail là bao dung với Carlos hẳn, cọ cọ vào cổ Mikhail, nhắm mắt lại: cảm ơn người, nhưng người đợi ta một chút được không? Ta hy vọng quân hành có thể tiếp nhận cả hai chúng ta.

Nếu như đây là kỳ vọng của người, ta đáp ứng. sùng nịch hôn lên môi Carlos, Mikhail nói.

Nhưng lúc này carlos nhắm mắt nên không nhìn thấy biểu lộ của Mikhail, con người đen lấy khế nheo lại – lộ ra tia màu đỏ của máu, hẳn liếc nhẹ về phía cửa phòng được khép, khoé miệng khế nhếch lên.

13. Chương 13

Kéo chăn bông ra rồi chôn thật sâu thân mình của mình vào trong, Chu Quân hành nằm mơ cũng không nghĩ mình có thể giả vờ ngủ mà lừa Carlos, sau đó, hẳn nhớ tới con đường mình vừa đi, nhìn thấy gian phòng có hai con người đó, cước bộ không tự chủ được mà dừng lại, cửa phòng không đóng chặt khiến hẳn nghe được lời nói của hai người vang lên.

Bọn họ muốn biến mình giống như quái vật giống bọn họ! một con quỷ hút máu người! Không — hẳn tuyệt đối sẽ không tiếp nhận, hẳn muốn rời đi, rời khỏi hai ác ma này!

Xóc chăn bông lên, bộ dáng đầy kinh hoảng, dùng chân trần chạy đến chỗ cửa sổ, đẩy mạnh ra, không để ý đến độ cao của nơi hẳn đang đứng là ở tầng 3, bất chợt một bàn tay lạnh như băng túm chặt lấy hẳn.

Người muốn đi đâu? bàn tay lạnh như băng cứng ngắc giữ chặt lấy, đây không phải là nhiệt độ của người sống có khiến Chu Quân Hành run rẩy không thôi.

Ta..... Thả ta ra! Người là đồ ác ma! Độc chiếm ta còn chưa đủ? Còn muốn biến ta thành quái vật giống như các người! vừa nghĩ đến cảnh mình giống như quái vật phải cần có máu mới sống được, Chu Quân hành liều mạnh dùng khí lực nhỏ nhoi của mình, dùng toàn bộ khí lực toàn thân muốn trốn đi

Ha ha..... Thì ra người đã nghe được, như vậy chắc sẽ không tiếp nhận phía dưới của loài quái vật chúng ta chứ quái vật đây ? Người ôm chặt chính là mikhail vừa an ủi Carlos ở thư phòng, sự đối đãi này khác hẳn đối đãi với Carlos đầy ôn như vừa này, Mikhail dùng lấy thanh âm đầy lãnh khốc cùng hung ác nói khiến cho người trong lòng hẳn sợ hãi khôngt hời.

Người!? Trùng lớn hai mắt, chu Quân hành vì ý tứ trong lời nói của Mikhail mà thân thể khế run rẩy, hẳn có thể cảm nhận được khí tức lạnh như băng của người này.

Người đang run rẩy, dùng sợ..... không có gì khủng bố cả, chỉ cần người giống như chúng ta, liền sẽ được cả ta và Carlos yêu thương, như vậy không phải rất tốt sao? mái tóc màu ngân bạch theo sự dung đưa mà chạy xuống trước ơ thể của Chu Quân Hành, ngón tay Mikhail khế ma sát vào vùng cổ của Chu Quân hành, tự hồ như muốn ra tay vào chỗ hẳn đang sờ.

Chu quân hành muốn phản bác lại lời nói của Mikhail, nhưng trong ý thức hắn biết mình chỉ là loài người chả có sức mạnh gì cả, không có cách nào có thể chống cự lại loài quái vật có thân nhiệt lạnh như băng này, thậm chí đến ngón tay của Mikhail chỉ nhẹ nhàng chạm vào hắn cũng không dám động đậy.

Người khóc. dùng tay chạm vào chất lỏng đó, Mikhail khẽ đưa lên liếm lấy, mặn

Mikhail buồn bực xoay lại cơ thể người đang khóc, muốn nhìn thấy, nhưng Chu Quân hành vẫn cố chấp đứng như vậy, hai tay che mặt, sống chết cũng không muốn mình để lộ ra khuôn mặt nhu nhược trước Mikhail.

Nhún vai nhìn Chu quân hành khóc, tiếng khóc ấy khiến khí tức giết người của Mikhail thu lại, xoay cơ thể Chu Quân hành lại, đem người ấy ôm vào lòng, bàn tay khẽ kéo hai tay đang che mặt của Chu Quân hành ra, lộ ra khuôn mặt đầy nước mắt ửng hồng.

Đừng khóc a..... Người là tân nương của chúng ta, người mà khóc chúng ta sẽ rất đau lòng. chùi đi nước mắt trên khuôn mặt của người kia, nhưng không ngờ lại không chùi hết được, nước mắt giống như từng hạt trân châu tuôn ra không ngừng

Cắn chặt lấy môi dưới, hai mắt đầm lệ đầy quật cường sống chết, Mikhail không khỏi âm thầm thở dài, nếu không phải vì dòng máu ấm nóng đầy ngọt ngào của Chu Quân hành có lẽ Mikhail cũng sẽ không cố chấp hắn làm gì, không..... có lẽ ngay từ lần gặp ở sân bay kia, hắn lại càng thêm cố chấp rồi.....

Chạm lấy khuôn mặt đang khóc, trong ánh mắt kinh ngạc của Chu Quân hành nhìn Mikhail, hắn cúi đầu hôn xuống cặp mắt quật cường kia, những lọn tóc ngân bạch khẽ chạm vào khuôn mặt bắt giác nhắm mắt lại, điều này cũng thuận lợi khiến cho Mikhail liếm hết nước mắt trên mặt ai kia.

Mikhail khẽ hôn theo từng vệt nước mắt, đến chỗ đôi môi bị cắn chặt, cường ngạnh lần ôn nhu đi vào, nhắm nháp mũi hạo trong đó, cho đến lúc Chu Quân hành thở không ra hơi mới thoả mái rời đi.

Như vậy không phải rất tốt sao? làm một con mèo nhà ngoan ngoãn để chúng ta thương yêu, không ly khai cũng không phản kháng, như vậy người cũng không phải lo lắng bất cứ chuyện gì nữa, chỉ cần nghĩ đến chúng ta là tốt rồi..... Mikhail chạm vào cơ thể đang run rẩy, hai tay luồn vào trong áo chậm rãi xoa nắn da thịt Chu Quân hành.

Cô bé kia, gọi là Thơ Vũ a..... tên rất đẹp phải không? là muội muội của người.

Đột nhiên, từ trong miệng Mikhail phát ra tên của một người, điều này làm cho Chu Quân hành đang ngoan ngoãn dựa vào ***g ngực Mikhail, như một con mèo nhỏ dựng thẳng lông trừng mắt nhìn hắn

Người nghĩ ta làm gì nàng!? Đã quên việc mình e ngại người trước mặt như thế nào, đầu của Chu Quân hành chỉ nghĩ đến cô bé kia, như một trang giấy trắng vô cùng tinh khiết, muội muội của hắn, tại sao ác ma trước mặt lại biết được?

Đừng khẩn trương như thế a! Ta có làm gì nàng đâu! Là nghe nói..... Muội muội người bởi vì người đi công tác còn chưa về nên chạy tới đây tìm kiếm, hiện tại đang ở một chỗ tại nước Anh a! gầy gầy sợi tóc ngân bạch, Mikhail ngồi xuống mép giường, ung dung nhìn vẻ mặt lom lổm của Chu quân hành.

Có lẽ ta nên để cho người và nàng gặp nhau.....

đừng đưa nàng tới đây! Các người không phải chỉ muốn ta thôi sao? Như vậy còn chưa đủ ư!? cắt ngang lời của Mikhail, Chu Quân hành lo lắng điều sợ hãi trong lòng hắn sẽ trở thành sự thật, thống khổ như vậy một mình hắn nhận là đủ rồi, hắn không thể để cho người thân duy nhất trên đời của hắn phải chịu liên lụy được!

Đúng vậy! Người chúng ta muốn chỉ có một mình người, nhưng mà..... Người lại suốt ngày nhớ tới cách rời khỏi chúng ta, mặc kệ chúng ta ôn nhu như thế nào đối với người. hồi tưởng lại cảnh ngày nào Chu Quân hành cũng ngoan ngoãn đợi bộ hắn trở về, nhưng cặp mắt kia không có thoả hiệp, Mikhail không giống như vẻ bề ngoài của Carlos, hắn luôn biết trong đầu Chu Quân hành lúc nào cũng có ý niệm chạy trốn.

Nếu như là muội muội của người thì sẽ khác a! loại nữ hài kiểu này ta thấy rất nhiều, ai đối với nàng tốt thì nàng cũng sẽ đối xử tốt với người đó như vậy, hy sinh cùng trả giá

Hơn nữa, các người lại có dùng một dòng máu, chắc hẳn hương vị cũng không kém, chọn lựa thế nào người còn không biết? thoả mãn nhìn bộ dáng dao động của Chu Quân Hành, điều Mikhail muốn đúng là như thế, đem Chu Quân hành đẩy vào ngõ cụt, cho hắn không cách thoát ra khỏi.

Không..... Không thể là nàng..... Chu Quân Hành úi đầu xuống, hai tay nắm chặt thành nắm đấm, hắn thối thu giọng nói.

Gì cơ?

Chỉ cần ta ngoan ngoãn ở nơi này là được..... ngẩng đầu, ánh mắt Chu Quân Hành đầy kiên định nhìn Mikhail nói: chỉ cần ta ở bên cạnh các người, như vậy các người sẽ không ra tay với nàng cứ, như vậy, như vậy mọi yêu cầu ta đều chấp nhận dù cho là làm tân nương của các người đi chăng nữa ...

Ha ha..... Thật cao hứng việc người nghĩ thông suốt, nhớ cho kỹ, đây là quyết định của người, hy vọng người sẽ không hối hận. Mikhail cười nheo lại đôi mắt xinh đẹp, nghe thấy hứa hẹn của Chu Quân Hành, con người đen khê chuyển sang hồng.....

Hiện tại, biết phải làm như thế nào rồi chứ! Làm như một tân nương ấy..... nhìn bộ dáng bất an ấy, Mikhail khẽ tách hai chân của Chu Quân Hành ra, đưa hắn lên chiếc giường màu xanh, tựa hồ như muốn ám chỉ việc Chu Quân Hành cần phải làm.

Lông mày nhăn lại, sắc mặt Chu Quân Hành ửng đỏ, hắn sao lại không biết việc Mikhail muốn làm, chỉ là..... ý muốn hắn chủ động ư?

Dưới con mắt thúc dục của Mikhail, Chu Quân Hành cắn răng một cái, nhẹ nhàng cởi quần áo trên người, trần truồng đứng trước mặt hắn, ngồi xổm xuống, cởi quần của Mikhail ra, để lộ ra dục vọng đang ngủ say chuẩn bị thanh tỉnh.....

ân..... Bé ngoan, chỉ cần người ngoan ngoãn, chúng ta sẽ thật tốt với người, đương nhiên cũng có cả người nhà người nữa. vuốt ve phân thân giữa hai chân Chu Quân Hành, Mikhail sùng nịch nói.

Đêm nay, hãy làm cho tốt nghĩa vụ của một tân nương a! Quân hành. xoa bóp vành tai của Chu Quân Hành, giọng nói tràn ngập dục vọng của Mikhail cất lên.

Theo dục vọng trong yết hầu khẽ lắc lư, Chu Quân Hành nhắm mắt lại, khoé mắt khẽ rơi ra một giọt lệ, vì hắn ...và cũng vì vận mệnh này

14. Chương 14

Sương trắng bao phủ bốn phía hồ, mà trong hồ lại truyền đến tiếng nước cùng những thanh âm rên rỉ, *** mỹ đến mức khiến người ta cảm thấy thật kì quái.....

Ô..... A..... hai tay bị trói chặt chìm ở trong hồ, thân hình xích lô trải đầy những vết cắn cùng dấu hôn nóng bỏng..... toàn bộ cơ thể khẽ ứng lên thành một màu hồng phấn, tuyệt sắc mê người, hoa hồng bên cạnh hồ cũng phải chịu cảnh thua kém.

Híp lại hai mắt, xúc cảm thật lớn, nam tử khẽ uốn cổ tạo thành một vòng cung tuyệt đẹp, bọt nước chảy xuống khỏi yết hầu của nam nhân, bị hôn môi một cách bá đạo khiến cho đến tận giờ tuy nụ hôn đã hết nhưng vẫn còn thấy cái lưỡi hồng hồng.....

Đột nhiên, nam tử trợn tròn mắt, toàn thân bắt đầu co rút, hắn dùng sức cố vùng vẫy khỏi sợi dây đỏ đang trói mình, cả cơ thể quần quai, bất chợt có thể cảm thấy cả đường vân ở trên da thịt mê người.

Không..... Không cần như vậy..... Mikhail Ô! Hai mắt của nam tử bị che lấy bởi một lớp sương mù, khiến cho hắn không thể nhìn rõ được thân ảnh trước mặt, hiện tại hắn đã bỏ qua sự tôn nghiêm của chính mình, vị dục vọng mãnh liệt do người kia tạo ra mà khẽ rên rỉ cầu xin tha thứ, nhưng rõ ràng, điều này lại cho người đó có chút bất mãn.

A a – thân thể nhỏ bé yếu ớt khẽ run lên, trọc dịch khẽ phun ra sau đó nó liền mềm xuống, nhưng ngay lập tức nó liền đứng thẳng, sung sướng khẽ luân chuyển trên gương mặt của nam tử, nước trong hồ ngập đến eo dần dần bị rút mất, làm cho phần hạ thân bị lộ ra trong không khí, ngay lập tức, nhiệt độ ẩm áp trong không khí tự nhiên biến mất, cảm giác lạnh như băng xâm chiếm lấy cơ thể của nam tử.

Người cầu xin đại ca như vậy? ta sẽ ghen đó! Quân Hành..... ở bên cạnh hồ, người lúc trước vẫn là khán giả ngồi xem, Đùa giỡn nam nhân tóc vàng đứng thẳng người lên, không để ý đến việc quần áo vẫn còn

ấm ướt do nước hồ, hấn đi về phía nam tử, khẽ vuốt lấy khuôn mặt ấy.

Mà thứ cũng đang làm động tác như nam nhân, thứ gì đó đang quẩn lấy trên người nam tử hiện ra, đó giống như một chất nhầy gì đó, mịn dịch đầy điên cuồng, nó quẩn chặt lấy hạ thân nam tử, rồi lại phân bố chỗ khác để chọc phá nam nhân, tiếp theo, thứ đó lại làm ra thêm một thứ hình tròn trượt xuống phần hông của nam nhân, nghịch loạn một hồi, sau đó mới chui vào khe tiểu huyết giữa hai hông, tách ra.

A..... Không..... Làm cho hấn dừng lại, Karo..... Ân a – cảm giác tiểu huyết bị dị vật xa lạ xâm nhập không phải là thứ hai huynh đệ đã đưa vào trước kia, nam tử – Chu Quân Hành ...hiện tại đang bị khoái cảm mãnh liệt thiêu đốt.

Rất sướng a..... cái này bắt buộc phân thân của chúng ta đó là đạo cụ , có lẽ nên thử dùng cả hai cái đi, Như vậy người sẽ nhanh chóng tiếp nhận chúng ta hơn. Carlos đứng ở phía sau lưng Chu Quân Hành, hai tay khẽ bóp nơi mà dị vật vừa xâm nhập, đồng thời hai ngón trỏ cũng nhanh chóng trượt vào huyết động mê người kia.

Không..... Không... Đừng như vậy... Karo..... Cầu người..... cảm giác huyết khẩu không thể chống đỡ được, lúc này nó đang bị nhét thêm vào hai ngón tay, cảm giác bị xé rách khiến cho đôi mắt của Chu Quân Hành khẽ rơi lệ, hắc lắc đầu cự tuyệt sự xâm nhập của Carlos, bên miệng cung đầy lời nói cầu xin tha thứ.

Người lúc này gì đã nghĩ như vậy! rút ngón trỏ ở tay phải ra khỏi hậu huyết, vươn về phía trước khẽ xoa bóp phân thân của ái nhân, Carlos cười xấu xa, ngón tay còn lại vẫn còn ở trong huyết động, nhẹ nhàng xoay tròn cố gắng để khếch trương huyết động mê người đó.

A..... Ô..... Không cần Mi... Mikhail cứu ta..... nước mắt mãnh liệt chảy ra, cơ hồ là chịu không được khoái cảm phía trước cùng đau đớn ở phía sau, Chu Quân Hành dựa cơ thể càng ngày càng trở nên đỏ ửng, khẩn cầu nam nhân ngồi bên cạnh.

Ngồi ở trên một chiếc ghế có hoa văn trang trí tinh xảo, một tay chống lấy đầu, ngân phát nam tử nhàn nhã nhìn giống như trước mặt chỉ là một vỏ kịch vậy, nghe thấy tiếng cầu cứu của Chu Quân Hành, đôi mắt đen lạnh lùng đang nhìn hai người khẽ ánh lên sắc đỏ, hấn nhìn đệ đệ song sinh của mình đang dùng đạo cụ để điều giáo tính nô, khiến cho ái nhân càng trở nên mị hoặc, nhiệt lưu liên tục lại ở phía bụng dưới.

Trong mắt sắc đỏ khẽ ánh lên, Mikhail đứng dậy, chậm rãi tiến về hai người chỗ gần hồ, nhìn ánh mắt trông đợi của Chu Quân Hành, hai tay khẽ nâng khuôn mặt ấy lên, hôn lên đôi mắt đang khóc.

Đôi môi mỏng lạnh băng rời khỏi mắt của Chu Quân Hành, hấn bất chợt nhìn thẳng vào đôi mắt đang bị nhiễm đỏ bởi *** của Mikhail, Chu Quân Hành hấn chưa kịp cự tuyệt, đôi môi mỏng khẽ hôn lấy, nuốt tất cả những lời hấn định nói vào bụng.

Phía sau Chu Quân Hành là Carlos, lúc Mikhail hôn lấy ái nhân, hấn liền nhanh chóng rút đạo cụ vừa nãy ra, thay bằng hung khí thô to của mình, xuyên thẳng vào.

Bị hai huynh đệ không lưu tình hành hạ. lúc bị thứ thô to kia đẩy vào trong cổ khê vang lên thanh âm buồn bực vì không thể kêu ra được. Nước mắt lại chảy xuống.

Ân..... Hô..... Cái miệng phía dưới này vẫn không chịu nổi lỏng ra Đại ca, người nhanh lại đây. Thật là một nơi tiêu hồn a Phần eo bị Carlos nắm chặt lấy, khiến phần thân của mình mà quất tống rồi xoay tròn, trong mắt Chu Quân Hành ánh lên sự sợ hãi.

A..... Tối hôm qua là ai còn bảo ta không được khi dễ Quân Hành, hiện tại lại còn như vậy, Karo a, người cẩn thận Quân hành sẽ chán ghét người đó! võ về phần thân ử rử vì bị đau đớn của Chu Quân Hành, xoa bóp để ho khoái cảm được tiếp tục trào ra khỏi cơ thể ái nhân, Mikhail vừa xoa vừa nói.

Hừ hừ..... sao có thể như vậy? Người Quân Hành yêu nhất là ta, Quân Hành người cứ nói đi? một tay nắm lấy hông Chu Quân Hành, tay kia thì khê xoay mặt của hắn ra, Carlos hỏi.

Ồ..... A..... Ta..... Ân a a – Chu Quân hành rất muốn quay lại mắng Carlos, xem thường cả hai người, nếu không phải hiện tại đang bị như thế này, hắn nhất định sẽ dùng sức đánh chết hai tên hỗn đản này, nhưng hiện tại hắn đang bị chế trụ, cả phía trước và phía sau đều bị tập kích, khiến cho hắn vô lực phản kháng, ai bảo sức khỏe hắn yếu đành làm cá cho người khác đưa lên thớt mà chặt chặt chém chém cơ chứ

Nói nha! Không nói ta sẽ mỗi đêm làm chết người! Carlos bắt mãn vì Chu Quân hành không chịu nói ra, lông mày xinh đẹp nhăn lại, dưới khuôn mặt giận dữ càng mạnh mẽ cắn xuống, khiến cho Chu Quân Hành một lần nữa lại tiết ra.

Hô..... Hô..... Ta..... lúc bắn xong dịch thể, lúc Chu Quân hành tức giận định nói ra đáp án, hắn nhìn thấy ánh mắt uy hiếp của Mikhail, nhớ tới muội muội của mình hiện tại cũng đang ở trên đất nước này, nhớ tới lời hứa hẹn của mình với Mikhail, Chu Quân Hành đè ép chán ghét đang bùng lên trong cơ thể xuống, nói ra lời nói trái với ý nghĩ của mình.

Ta..... yêu..... cúi thật thấp đầu của mình xuống, đau khổ trong nội tâm khê trào ra, toàn thân vì câu nói này mà khê run lên lấy bối, nhưng trong mắt Carlos thì lại coi nói là thẹn thùng.

Carlos vui vẻ ôm lấy hắn, hưng phấn nói ra tiếng yêu với hắn, nhưng Chu Quân hành khê nâng mặt nhìn thẳng vào khuôn mặt của Mikhail, ánh mắt chứa đầy phẫn hận, không cam lòng, sợ hãi, thỏa hiệp, cuối cùng Chu Quân hành chủ động tiến lên hôn láá đôi môi lạnh lẽo kia, sắm vai tân nương hoàn hảo ủa bọn họ

Tiếp nhận sự Chủ động của Chu Quân Hành, Mikhail liền đảo khách thành chủ gặm cắn chiếc lưỡi nhỏ nhỏ trong miệng hắn, xâm nhập lấy, nâng chân trái hắn lên, tiến nhập dục vọng của mình vào, cùng đệ đệ thân yêu cảm nhận khoái cảm mãnh liệt

Nhưng nhìn khuôn mặt của Chu Quân hành, trong nội tâm của Mikhail lại có chút đau đớn..... hắn võ về lấy phần thân của Chu Quân hành để làm khoái cảm được trở lại, nhưng cho đến tận lúc hai người trút dịch thể vào cơ thể củi con người ấy, phần thân vẫn ử rử không có chút khoái cảm nài cả

15. Chương 15

Ngọn đèn phát ra ánh sáng mờ nhạt trong phòng ngủ, ngọn lửa trong lò sưởi vẫn được thiêu đốt một cách mãnh liệt, nam tử tóc vàng khẽ dựa lưng vào thành giường sẫm màu, tiện tay mở quyển sách ra xem, mà ngân phát nam tử có khuôn mặt giống ý đức hấn đang ngồi ở trên một cái ghế khẽ nhấm nháp cốc rượu trong tay mình.

Hai người khẽ nói chuyện với nhau, chủ đề nói chuyện chủ yếu xoay quanh thị trường chứng khoán cùng tình hình công ty trong mấy ngày trước, nhưng đột nhiên nam tử tóc vàng lại chuyển qua một chủ đề khác, chủ đề khiến cho người nào đó phải sợ hãi.

Nói lại, đại ca, Người nói cô bé kia ra sao? Nếu như coi trọng thì mang về đây cho chúng ta nhìn một cái! nam tử tóc vàng làm như chế nhạo nói, đương nhiên hấn biết thực tế là gì, chỉ là hấn muốn nói cho người nào đó nghe mà thôi.

Quả nhiên, tâm của người đó khẽ run lên nữ hài hai chữ này thì, khuôn mặt liền chữ đầy vẻ đau khổ, làm cho lông mày của hai người kia nhăn lại.

Ha ha..... người nói như vậy giống như ta đang phụ Quân Hành vậy! Đương nhiên ta sẽ không làm như vậy, bất quá cô bé kia có lẽ không nghĩ như vậy, nghe nói nàng đang tìm vị huynh trưởng bị mất tích của mình! Người nghĩ ta có nên giúp nàng hay không? uống chất lỏng đỏ tươi trong ly, nam tử với mái tóc ngân phát khẽ nói.

Àn..... Trợ giúp người khác chính là chuyện tốt! Huống chi còn lại là nữ hài đáng yêu, người nói có phải không? Quân Hành, àn..... Miệng của người ngừng đó!

Tay xốc lên chiếc chăn nhưng che thân dưới lên, lộ ra nam tử đang ngận căn nguyên của mình, ngậm thứ đó trong miệng khiến cho nam tử bị thiếu dưỡng khí, thân thể trắng nõn ửng hồng, khiến cho giờ phút này hấn càng trở nên thanh tú.

Lúc nam tử muốn nhả khỏi phân thân cực đại kia ra, nam tử tóc vàng liền nhấn đầu hấn xuống, khiến cho tứ đó đâm sâu vào trong miệng, cuối cùng liền run rẩy phát tiết trong miệng hấn.

Sau khi được thả ra, Chu Quân Hành vội chàng nghiêng người sang một bên ho khan, nam tử vừa rồi phát tiết khiến hấn vô ý nuốt vào, nhưng không tránh khỏi còn sót lại trong miệng.

Biết sớm người sẽ nói như thế, cô bé kia..... Thơ Vũ,ta đã nói nàng ta sáng ngày mai đến nhà ta để gặp ca ca của nàng! đặt ly rượu xuống, Mikhail đi về hướng giường lớn sau đó ngồi ở mép giường, đang muốn ôm chặt lấy bộ dáng của người đang ho khan, liền bị người đó dùng sức nắm chặt cổ áo.

Người không phải đã nói với ta sẽ không gặp nàng? Chẳng nhẽ ta chỉ có một nguyện vọng như vậy

Các người còn không thỏa mãn? Các người còn muốn như thế nào nữa!! khuôn mặt Chu Quân Hành sợ hãi đến mức xanh xám, hấn lớn tiếng rít lên.

Không đủ a..... nhìn Chu Quân Hành đang bi phần, Mikhail bỏ tay hấn xuống, nụ cười mỉa mai liền thay bằng thái độ nghiêm túc.

Thứ chúng ta muốn không phải là thể xác của người. Cái chúng ta cần là tâm của người kia. duỗi tay ôm chặt lấy cơ thể Chu Quân Hành, Carlos nói.

Cho dù trong những ngày này, tất cả mọi thứ đều làm theo ý bọn họ, cả những yêu cầu bốc đồng hấn cũng làm theo, thậm chí là hầu hạ nữa, nhưng những thứ này lại thiếu một cái gì đó.....

Rất nhanh, bọn hấn thấy được, thứ thiếu đó chính là tâm..... Hấn không cảm nhận được tâm của Chu Quân Hành, ánh mắt của Carlos tối đi.

Đúng vậy, chỉ cần người cho chúng ta tâm của người, chúng ta sẽ không làm khó người thân của người nữa. nói xong, Mikhail khẽ cắn vài cái vào đôi môi trắng bệch của Chu Quân Hành, làm cho nó trở nên hồng hơn một chút, gờ tay lên, lần mò tìm hai khoả hồng trước ngực đang run rẩy trước ngực

Mặt khác, Carlos khẽ hôn vào những sợi tóc đen óng của Chu Quân Hành, cùng huynh đệ song sinh của mình làm cho ái nhân sung sướng.....

Ha ha..... Cho nên cả thân về và tâm đều phải giao cho các người? Các người..... Các người thật sự là loại quái vật tham lam! cười thầm, hai tay của Chu Quân Thành thả xuống bên cạnh, không cự tuyệt, không phản kháng cướp đoạt của hai người, cho tới tận bây giờ, phần khác có tác dụng nào đâu?

Ồ..... Nếu tâm con người dễ lấy như lời nói của các người, sao các người không xé ngực ta ra, đem trái tim này ăn luôn đi, như vậy sẽ không cần tìm cách làm cho ta phục tùng nữa rồi. cổ bị Carlos cắn phá nát lấy máu tươi, nhưng Chu Quân Hành vẫn cố nói hết nội tâm của mình.

Ta có thể nói cho các người biết, thân thể này ta cho các người, nhưng tâm của ta thì ... Không có khả năng!

Không nghĩ đến việc những lời này sẽ khiến cho hai tên ác ma kia sẽ tức giận, Chu Quân Hành nhắm mắt chờ đợi thống khổ chuẩn bị rơi xuống thân thể của mình, nhưng hấn lại nhận được sự vuốt ve nhu hòa, hấn mở mắt ra, thấy được thần sắc bi thương của Mikhail..

Người..... sao vậy..... Tại sao lại lộ ra khuôn mặt bi thương như vậy? Tại sao lại khiến cho chính mình có cảm giác là hấn phụ bọn họ? Hấn là người không sai trong chuyện này mà!

Coi như chúng ta nghe được lời nói thật trong tâm của người, nhưng chúng ta cũng sẽ không buông tha cho người đâu, một ngày nào đó, người sẽ tiếp nhận bọn ta, Quân Hành. Mikhail nói khẽ, đứng dậy, khó

nhọc, Mikhail không có tiếp tục nữa, mà là xoay người rời khỏi phòng.

Ý nghĩ của ta và đại ca giống nhau! Carlos khẽ vuốt lên tóc hắc, dùng sức ôm lấy cơ thể của hắc lưu luyến không rời. Hôm nay người nghỉ ngơi cho tốt! Ngày mai ta cho người đi gặp muội muội bảo bối!

Nói xong, cũng như Mikhail mà ly khai căn phòng này, Chu Quân Hành sững sờ ngồi ở trên chiếc giường rộng lớn, làm cho hắc bất chợt suy nghĩ có phải hai huynh đệ nhà này uống nhầm thuốc hay không, nói lời yêu thương với hắc?

Không muốn sửa chữa lại tình cảm xáo động mà hai huynh đệ kia để trong lòng hắc, Chu Quân Hành kéo lấy chăn nhưng mềm mại, giường ba người hay nằm giờ đây chỉ có một mình hắc, khiến hắc cảm thấy nó càng lớn, cả thể xác và tâm hồn đều rất mệt mỏi nhưng hắc lại không tài nào có thể ngủ được, muội muội của hắc..... Ngày mai đã có thể gặp nàng, nhưng hắc vẫn chẳng có một tia vui sướng nào cả.

Dần dần, Chu Quân Hành chậm rãi đóng mí mắt lại, mang theo lo lắng cùng phiền não vào giấc mộng.

16. Chương 16

Sáng sớm, Chu Quân Hành bị tiếng ầm ĩ khiến cho thức dậy, tiếp theo là một nữ nhân cùng một đám người đi đến.

Các người định làm cái gì? Chu Quân Hành ngồi ở trên giường biểu tình vô cùng không vui nhìn nữ nhân đang chọn quần áo, hắc vung tay định cởi thứ nàng ta vừa tròng lên người mình, lông mày nhăm tí lại hỏi.

Tiên sinh, nhưng quần áo này là do chủ nhân chỉ thị cho chúng ta tới chuẩn bị cho ngài, xin người đứng dậy để chúng ta có thể dễ dàng làm việc. nữ nhân cầm đầu đám người kia nói.

Cái gì? Ngay cả chuyện này bọn họ cũng đồng ý? Tối hôm qua đã ngã bài, hắc cũng không cần tỏ ra bộ dáng ngoan ngoãn để người khác sắp xếp nữa, Chu Quân Hành cảm giác mình như súc vật vậy, đầu tiên là được chiếu cố tốt, sau đó không lưu tình bị đưa vào bụng người khác.

Chủ nhân nói, nếu ngài không phối hợp, bọn họ sẽ hảo hảo chiêu đãi muội muội của ngài. ngữ khí tràn đầy uy hiếp, nữ nhân nói.

Các người..... Rất muốn chửi tục, nhưng ngấm lại bọn họ cũng chỉ là vâng mệnh của hai người kia, đành phải nhẫn nhịn mà đứng lên, Chu Quân Hành bỏ ý nghĩ cởi quần áo trước mặt nữ nhân, nói: Ta tự thay được, các người cứ để ở đó rồi ra ngoài đi.

Trong đám người có một nữ nhân định nói gì đó, nhưng lại bị nữ nhân đi đầu liếc nhìn như vậy cũng được, xin người mặc hảo quần áo, chín giờ đến đại sảnh dùng cơm. cúi người, nữ nhân đó dẫn đám người rời đi.

Đáng giận! đem quần áo của nữ nhân kia chuẩn bị quăng lên giường, nhìn trong mắt những người kia, rất rõ ràng, hẳn có thể hiểu đó là ánh mắt của sự khinh thường, hèn mọn, hẳn..... Không ngờ lại có thể xuất hiện dưới ánh mắt mọi người như vậy!

Nhưng sự thật là, hẳn không hề có năng lực để phản kháng, đến muội muội duy nhất hiện tại cũng nằm trong tay hai người kia, hẳn..... Hẳn ngoại trừ dùng để thỏa mãn dục vọng của hai người kia, còn có thể làm cái gì, nhiều nhất cũng chỉ là thêm được cái danh tân nương là tính nô, là lương thực để cho bọn họ hút máu.

Trong đại sảnh, hai huynh đệ sinh đôi ngồi ở hai đầu của bàn dài

Người đoán thử coi, hẳn có mặc quần áo của chúng ta đưa để đến đây hay không? Carlos kinh hoảng cầm lấy cái ly đựng thứ dung dịch màu đỏ hồng.

Ha ha.....người biết rõ rồi mà còn hỏi? Nhìn xem, hẳn đang xuống. Mikhail buông chiếc ly thủy tinh ra, đứng dậy đi đến chỗ chân cầu thang, vươn tay, làm tư thế của những người trong bữa tiệc lớn dùng để mời nữ nhân khiêu vũ.

Chu Quân Hành nhìn bàn tay trắng nõn, ý niệm trong đầu phẳng phất cảnh bàn tay này bị chặt bỏ, trong đầu đang có ý nghĩ vòng qua để đi, nhưng nhìn thấy nụ cười đầy thâm ý của Mikhail, đành phải đặt bàn tay lên tay hắn, để hắn đưa đến tận chỗ ngồi.

Ân, quả nhiên, quần áo này mặc trên người quân hành thật là đẹp. mỉm cười nhìn áo lông màu trắng, lông khê rủ xuống càng tăng thêm tư thái hoa lệ, Carlos cũng đứng lên đi đến trước mặt Chu Quân Hành, đánh giá quần áo đang mặc trên người hắn.

Không chịu được ánh mắt nóng rực của hai người kia, Chu Quân Hành mang vẻ mặt không được tự nhiên khẽ quay đầu đi.

Các người để cho ta xuống đây, chắc không phải chỉ muốn xem bộ quần áo này chứ? nhìn đồ ăn trên bàn đầy phong phú, Chu Quân Hành cho dù rất chán ghét hai người kia, nhưng chưa từng nghĩ sẽ bạc đãi dạ dày của chính mình, nên ăn thì hẳn sẽ ăn, cho dù những thứ này đều do hai người kia chuẩn bị

đương nhiên là không phải vậy rồi. Đứng sau lưng Chu Quân Hành, Carlos ôm lấy hắn, đưa tay vào bên trong áo lông, khê ma sát lên trên da thịt ân.....thật là muốn xem, quần áo tự ta chuẩn bị cho người, khi cởi xuống sẽ như thế nào..... Carlos say mê nói.

Chu Quân Hành đột ngột bị đụng chạm như thế, ***g ngực khê run rẩy, lông mày hắn nhăn lại khi cảm giác bàn tay lạnh như băng kia đang xoa trên điểm đỏ ở ngực hắn, khiêu khích tình sắc kiểu này khiến Chu Quân Hành có cảm giác hai người họ hiện tại đang muốn làm tình với hắn tại đây.

Bất quá, hiện tại ta muốn cho Quân Hành thiệt no bụng, như vậy mới có thể tiếp nhận chuyện ở phía trước chứ. ôm lấy cơ thể hắn, Carlos nháy mắt nói.

Mikhail đẩy nhẹ Chu Quân Hành ngồi xuống ghế, hai người họ cũng nhanh chóng ngồi ở hai đầu bàn, nhưng lúc Chu Quân Hành định nâng một lát bánh mì lên, tiếng chuông cửa bất chợt vang lên.

Xem ra khách quý đến, Quân Hành cứ ăn từ từ trước đi, chúng ta đợi nàng đến rồi cùng dùng bữa sau! Mikhail cười nói, thoả mãn trước thần sắc kinh ngạc của Chu Quân Hành.

Nàng Là Thơ Vũ! Cũng không phải bị trói hay là bắt cóc đưa đến, mà là tự mình đến đây!/? Không –

Đang muốn đứng dậy chạy ra cửa để ngăn muội muội của mình bước vào, lúc đang chuẩn bị đứng dậy, một thanh âm vỡ vụn vang lên, bông hồng đang được cắm trong chiếc bình xinh đẹp, đột nhiên cắm ở trước mặt mình, thủy tinh vỡ tan, Chu Quân Hành nhìn phương hướng nhành hoa bay đến, Mikhail đang cười nhưng lại dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn hấn.

Người chỉ cần động dậy, muội muội của người sẽ có kết quả như thứ trước mặt của người đó! nói ra lời tàn khốc, Mikhail phân phó cho hạ nhân thu thập lại hỗn độn, cũng thay luôn bộ chén thủy tinh cũng bị vỡ kia.

Tâm tình Chua Quân Hành vô cùng kinh hoảng, run rẩy cùng bất an ngồi đợi muội muội đến.

17. Chương 17

Cốc cốc – tiếng đập cửa vang lên một hồi chủ nhân, người đã đưa đến. đẩy cửa ra, là nữ nhân mà sáng nay được phân công đến thay quần áo cho Chu Quân Hành, nàng khom lưng lễ phép nói.

Đến rồi — mắt trừng lớn, Chu Quân Hành đưa lưng về phía cửa, không dám quay lại nhìn, nhưng bất chợt hấn nhìn thấy Carlos đứng dậy định đi ra chỗ cửa, hấn cũng bất chấp ánh mắt cảnh báo kia, vội vàng đứng lên, xoay người chạy ra cửa.

Đúc lúc hấn định chạy đi, một vật thể màu hồng nhạt lao về phía hấn khiến cho hấn ngã gục xuống mặt ghế

Ca ca – giọng một nữ nhân với thanh âm vô cùng diễm lệ vang lên, điều này khiến cho Chu Quân Hành đang chật vật và đứng dậy chạy đến chỗ nơi phát ra thanh âm

Thơ Vũ..... nữ nhân với mái tóc hơi xoăn bởi vì đột ngột bị ôm lấy nên có chút rối loạn, nhưng không thể che được khuôn mặt mỹ miều, nàng đúng là thiên chân khả ái muội muội của hấn a.....là người thân duy nhất trên đời này của hấn.

Trông thấy muội muội đã lâu không gặp, sao lòng mảy vẫn còn nhớ nhó thể kia, người không chào đón ta tới ư? Muội muội có cái tính hay chơi xấu ca ca – Doãn Thơ Vũ khẽ lộ ra bộ mặt u buồn đầy ai oán,

đôi môi hơi bấu ra.

Không..... nhìn khuôn mặt tức giận của tiểu muội, Chu Quân Hành đang định nói thì bị Carlos cắt ngang

Quân Hành đương nhiên là rất vui vẻ rồi! Tối hôm qua còn hưng phấn đến mức không ngủ được! Bất quá người đừng đề hấn như vậy, hấn có bệnh ăn không tiêu đó! Khóe mắt nheo lại, Carlos ôn hòa cười nói, nhưng cũng nhanh chóng đến gần hai người, đầu tiên hấn đem nữ hài đang bám trên người Chu Quân Hành nâng dậy, tiếp theo nâng Chu Quân Hành lên, khẽ bóp lấy tay hấn, ám chỉ lấy hấn đừng có làm chuyện xằng bậy.

A..... Ca ca thực xin lỗi, ta rất cao hứng, quên mất mình không phải là tiểu hài tử nữa, không thể bỏ nào vào người người như thế, người không sao chứ? Nhớ tới động tác đột ngột vừa rồi của mình, khuôn mặt Doãn Thư Vũ đỏ bừng, hơn nữa đứng trước mặt hai huynh đệ mỹ mạo như vậy, bộ dáng thực nữ của nàng đều bị hủy hết rồi a!

Ta không sao. Vung tay thoát khỏi cái nắm tay của Carlos, Chu Quân Hành nhũm mày đầy chán ghét, nhưng ngay lập tức thay bằng ánh mắt ôn hoà nhìn muội muội với khuôn mặt đỏ bừng, nghĩ cũng biết là muội muội đang thẹn thùng, nhưng ở đây thì không tốt, hấn phải mau chóng đưa muội muội thoát khỏi sào huyệt của ác ma này.

Sao còn đứng nói chuyện như vậy? Quân Hành, còn có Thư Vũ, không ngại ta gọi như vậy chứ! Mau ngồi đi! biết nữ hài vì sao lại thẹn thùng, con người của Mikhail bất giác trở nên sau thẳm, hấn nhìn về phía chu quân hành, khóe miệng khẽ cười, điều này làm cho trống ngực của Chu Quân Hành liên tăng tốc.

Doãn Thư Vũ ngồi đối diện ở Chu Quân Hành, đứng ngồi không yên, không chỉ vì việc lần đầu thấy bàn ăn hoa lệ như thế này, mà còn có hai ánh mắt đang đánh giá nàng, điều này khiến nàng chợt nhớ tới cảnh con rắn nhìn con ếch, mà nàng chính là một ếch.....

Thư Vũ, người tới nơi này đã nói qua cho bá mẫu biết chưa? Ta nhớ không nhầm thì hình như người đang học đại học? không thèm nhìn ánh mắt của hai người, Chu Quân Hành khẽ hỏi.

Doãn Thư Vũ, có họ khác với họ của hấn, là bởi vì từ nhỏ cha mẹ đều mất, hai người bị mang đến hai gia đình khác biệt, nhưng bọn họ không giống tình cảm lạnh nhạt của huynh đệ nhà người khác, ngược lại còn thêm quý trọng thứ gọi là huyết thống ràng buộc, cho dù không thể danh chính gặp mặt, nhưng cũng có thể gọi điện thoại, tình cảm hai người thật sự rất sâu sắc.

Ai da! Ta đã tốt nghiệp rồi, ca ca người quên? nàng khẽ khi hờn dỗi, Doãn Thư vũ đối với trí nhớ của ca ca thì có chút buồn cười, hấn đã quên chính mình cũng đã tham gia lễ tốt nghiệp của muội muội ta đây rồi? hiện tại ta làm làm cho một công ty nước ngoài, cho nên đến nước ngoài công tác cũng không có vấn đề gì lớn! Huống chi, ca ca người nửa năm không thèm liên lạc với ta, nếu như ta không gặp được hai vị này Ân..... Nói không chừng ta còn tưởng rằng người bị mất tích! liếc trộm nam tử với mái tóc màu ngân phát đang cầm ly rượu, khả khuôn mặt Doãn Thư Vũ đỏ bừng.

Nửa năm..... chuyện này là sao? Chỉ mới có mấy chuyện xảy ra, sao lại có thể đã qua nửa năm như vậy,

tưởng tượng như thế, bất chợt Chu Quân Hành nhớ lại khoảng trống trong trí nhớ của mình, nhưng thật sự hẳn không thể nhớ ra cái gì cả, bọn họ rốt cục đã làm cái gì với hẳn!?

Bất quá về người đi theo hai người đại ca này lại không chịu nói với ta, hảo gian trá! Không chú ý tới bất an của Chu Quân Hành, Doãn Thơ Vũ nói ra chuyện mình đang nghi hoặc, bằng hữu của ca ca nàng đều biết hết, nhưng mà không biết hai vị ngân phát nam tử này a.

Nghe được lời của Doãn Thơ Vũ, mặt Chu Quân Hành không khỏi co rúm lại, nếu như nàng biết hẳn bị cưỡng bách bị bắt tới đây, cùng với những sự việc bị phát sinh trên người mình, nàng có còn nghĩ hẳn gian trá như vậy hay không.....

Chúng ta sau công tác thì biết nhau, mới gặp mà đã như quen thân, cho nên liền mời huynh trưởng của người tới đây, vội vàng quá, quân hành không kịp thông báo với người, cũng bởi vì bận rộn công tác nữa. Mikhail đang muốn phá hoại nhưng nhìn thấy khuôn mặt lo sợ của Chu Quân hành, liền lên tiếng giải thoát cho hẳn

Chu Quân Hành vừa nghe thấy lời nói mê sảng của Mikhail, gương mặt mang biểu tình khó xử nhìn hẳn, vì lời nói không biết thẹn của Mikhail mà cảm thấy vô cùng xấu hổ và giận dữ.

Như vậy a..... Vậy thì không có biện pháp rồi! gật đầu tỏ vẻ rằng mình đã hiểu, Doãn Thơ Vũ nói tiếp: vậy công tác của các người xong chưa?

Còn đang còn trong giai đoạn trao đổi! huynh trưởng của người làm việc rất tốt! Hy vọng hẳn có thể bỏ ra một chút công sức, như vậy tất cả mọi chuyện đều sẽ tiến hành tốt, vô cùng thuận lợi nữa! ánh mắt đang đầy ý nghĩa sở hữu nhìn đôi mắt đầy lửa giận của Chu Quân Hành, Mikhail với tâm tình sung sướng khoe nói.

Việc của ca ca khó như vậy a! lão bản kia thật là quá đáng, sao lại để cho người công tác ở nước ngoài lâu như vậy cơ chứ! Doãn Thơ Vũ nhìn khuôn mặt tuần mi cùng lời nói chân thành của Mikhail, nghe như vậy rồi nàng cũng chẳng có ý kiến gì thắc mắc cả. Bị lừa đẹp luôn, điều này khiến cho trên mặt Chu Quân Hành hiện lên ba đường hắc, hẳn bắt đầu có cảm giác mình đang bị bán đi.

Đây không phải là chuyện của người, Thơ Vũ, người cũng đã thấy ta rồi, tình hình hiện tại của ta vô cùng tốt, chỉ vì chuyện công tác nên lịch trình có chút trì hoãn mà thôi, người cũng nên trở về đi! nữ hài tử không nên ở nước ngoài một mình, bá mẩu sẽ lo lắng! không nghĩ tới việc muội muội Doãn Thơ Vũ bị hai huynh đệ nhà bọn họ tẩy não, Chu Quân Hành nói nặng với nàng, khuôn mặt mang vẻ mặt đầy nghiêm túc của hẳn nói Doãn Thơ Vũ nên nhanh chóng về nước đi.

Sao có thể như vậy được! ta vì lo lắng cho người nên mới đến đây, ít nhất cũng phải dẫn ta đi xem thắng cảnh chứ, đã thế còn nói nặng với ta, đuổi ta về, ca ca người là đồ ngu ngốc! lo lắng nhiều ngày không nhìn thấy Chu Quân Hành bộc phát, Doãn Thơ Vũ đứng lên, khoé mắt hồng hồng nhìn huynh trưởng ngốc nghếch mắng.

Ta..... ý thức được lời nói của mình, Chu Quân Hành ngơ ngác nhìn muội muội đang khóc, đang lúc nói

lời dằn bừa với nàng, Carlos chẳng biết đã đứng cạnh Doãn Thơ Vũ từ lúc nào, đưa cho nàng chiếc khăn tay được trang trí tao nhã

Quân Hành cũng bởi vì lo lắng cho người mà thôi! Cũng bởi vì hắn cùng đại ca ta bàn chuyện làm ăn, không thể dẫn người ra ngoài chơi được, không thì ta làm hướng dẫn viên dẫn người đi được không? Carlos ôn nhu nói, điều này làm cho Thơ Vũ đang khóc khẽ nín, khuôn mặt đầy vẻ thẹn thùng, điều này cũng khiến cho Chu Quân hành không thể cự tuyệt

Chu Quân hành oán hận nhìn vẻ mặt sung sướng của Carlos, cùng với Mikhail đang ở một bên vô cùng buồn cười, với muội muội này, hắn làm điều gì cho phải đây?

Cứ như vậy đi, Thơ Vũ người cũng ở lại đây luôn đi! Ta sẽ sai người đem hành lý của người ở khách sạn đến đây, người cứ chơi cho vui về đi a! Mikhail nói, hết thấy đã được quyết định, giờ đây nhìn bộ dáng của ngoan cố sẽ thế nào đây, ha ha..... ta cũng không ngại cái trò chơi làm tăng tình thú này, neho mắt lại, khẽ trao đổi ánh mắt cùng Carlos, tình hình đúng theo bọn họ nghĩ a!

18. Chương 18

Ban đêm khi Hoàn Thơ Vũ sau một ngày chơi dài cũng nói câu chúc ngủ ngon, Chu Quân Hành chuyển hướng đi về phía gian phòng của mình, hắn hồi tưởng lại nội dung cuộc nói chuyện của mình và muội muội, liền ý thức được..... Trí nhớ của hắn hình như bị mất một ít, mặc cho hắn cố nhớ cũng không thể nào nhớ được

Nhưng nhìn thần sắc muội muội chắc cũng không lừa hắn, hơn nữa..... Hắn không nhớ nổi ngày mình tham gia lễ tốt nghiệp của muội muội nó như thế nào, thậm chí là cả ngày mình đến nước Anh công tác, mỗi khi cố gắng hồi tưởng, giống như có thứ gì đó chống lại không cho hắn suy nghĩ.....

Đến tận cùng là trong vòng nửa năm này, hắn đã quên những thứ gì, có lẽ chỉ có hai người kia là biết rõ nhất, hoặc là phải nói, hai người kia đã làm gì hắn!? Lòng này Chu Quân Hành nhẩm lại, đột nhiên, trong cổ xuất hiện một cảm giác khô cháy, nhưng hắn cũng chỉ cho là đó là khát nước đơn thuần, không biết rằng đó là một điềm báo.

Trở lại trong phòng, rót nước uống xong, cảm giác khát trong cổ họng vơi đi một ít, nhưng cảm giác này, hắn còn thấy thiếu thứ gì đó.....

Màn này Mikhail nhìn thấy hết, khi Chu Quân Hành uống nước, dòng nước không cẩn thận chảy xuống cổ. Thật mỹ miều.

Kim lòng không được, ngón tay lạnh như băng của Mikhail khẽ xoa lên vệt nước ấy, đang uống nước bất thành hình bị đụng chạm khiến cho Chu Quân Hành kinh hãi, liền bị sặc.

Khái..... Khái khái..... Người..... hất bàn tay đang định ôm lấy mình ra, Chu Quân Hành nhìn hung thủ khiến cho mình bị sặc

sao lại không cẩn thận như thế? Uống nước mà cũng bị sặc. đối với hành động bài xích của Chu Quân Hành, Mikhail không thêm để ý, hấn để ly nước Chu Quân Hành vừa uống sang một bên, không chú ý đến cực tuyệt của người kia, ôm Chu Quân Hành vào lòng.

Bị ôm vào ***g ngực lạnh như băng nhưng mang theo hương hoa hồng thơm ngát, Chu Quân Hành khẽ kinh hoàng, hấn vẫn chưa phát giác được sự khác thường của mình, nhìn bên dưới da thịt trắng nõn của Mikhail còn hiện rõ những mạch máu, hấn bất giác nuốt nước miếng, giống như có thứ gì đó trong cơ thể hấn sắp phá ra, muốn gặm lấy thực hầu của người trước mặt..... Điều này khiến cho Chu Quân Hành vô cùng lo sợ, kinh hoàng đứng dậy

Như biết được sợ hãi của Chu Quân Hành, Mikhail ôm lấy hấn ngồi ở bên giường, bàn tay lạnh như băng khẽ xoa nắm ngực và thắt lưng của hấn

Tiếng tim đập càng lúc càng nhanh khiến cho Chu Quân Hành dần dè ép được sợ hãi trong mình, hấn nắm mắt lại nằm co ro tựa như con mèo trong ngực Mikhail, nếu như..... Thời gian gấp bội học cũng không sai. Có lẽ hấn không phải quá bài xích tình yêu của bọn họ như vậy..... Chỉ là, nhìn cảnh thân thể hoan ái của cả ba người.....

tâm tình bình phục rồi sao? Mikhail đột nhiên hỏi.

Mở mắt ra, ý thức được suy nghĩ vừa rồi cùng động tác mờ ám của mình, khuôn mặt Chu Quân Hành đỏ bừng, hấn đẩy đẩy ***g ngực phía trước, muốn đứng dậy, nhưng lại càng bị người nọ ôm chặt lấy

Nhìn khuôn mặt tuấn mỹ gần ngay trước mặt, Chu Quân Hành theo phản xạ khẽ nhắm chặt mắt lại, dưới đáy lòng không biết xuất hiện là chờ mong hay là sợ hãi.

Nhưng hồi lâu, Mikhail vẫn không làm động tác gì cả, nghi hoặc mở mắt thì nhìn thấy người đó đang mỉm cười ôn nhu với mình.

người vẫn chưa trả lời ta đấy! khẽ vuốt ve môi của Chu Quân Hành, Mikhail chậm rãi nói, nếu như hấn tính không nhầm, Quân Hành bắt đầu có phản ứng rồi.

Bình, bình phục cái gì a! Ta hiện tại rất tốt không cần người hao tổn tâm trí, mau buông, ta mệt chết muốn đi nghỉ ngơi, người mau trở về đi! đối với hành động vừa nãy Chu Quân Hành vô cùng xấu hổ, chỉ muốn đào hố mà chôn cho rồi, hấn rốt cục là bị làm sao? Mình sao lại bị mê hoặc như vậy?

ha ha..... Có tinh thần như thế hấn là không có vấn đề gì rồi, như vậy, nên thực hiện nghĩa vụ của thể chứ nhỉ? hai tay nắm cặp người đang có ý niệm ly khai, Mikhail cúi xuống nỉ non bên tai Chu Quân Hành, cuối cùng còn nhẹ nhàng cắn lấy vành tai mẫn cảm.

cái gì! Người..... Thả ta ra! Hai tay đều bị Mikhail khoá trái ra phía sau, đối với sự đùa bỡn của Mikhail, Chu Quân Hành không có năng lực phản kháng, hắn chỉ có thể nhìn từng kiện, từng kiện quần áo trên người mình đang dần dần bị lột xuống, lộ ra dục ngân còn chưa kịp biến mất.

Rõ ràng là các người làm sai lời hứa trước, giờ còn nói ta thực hiện nghĩa vụ, các người đừng có nói những lời vô vị như vậy? Mikhail!! hai tay Chu Quân Hành bị kéo lên cao, cột chặt vào lan can thành giường, trên người không có một mảnh vải nào che thân

Hư — Người muốn đánh thứ muội muội của người dậy? Có lẽ chỉ cách mấy gian phòng thôi, có lẽ nàng nghe được đó! duỗi tay, chạm nhẹ vào đôi môi đang kêu gào, khuôn mặt mang đầy vẻ khuyên bảo của Mikhail nhìn hắn, Mikhail cởi hết quần áo ra, thân thể xích lô ôm chặt lấy hắn.

Ồ..... cần cổ bị cắn phá, dòng máu ấm áp bị đôi môi đỏ mọng hút lấy, Chu Quân Hành cắn môi cố gắng nhẫn nhịn sự chuyển biến ở bên dưới, không nghĩ tới bàn tay của Mikhail khẽ đưa lên vuốt ve lấy phần thân của hắn, khiến cả người hắn co rúm lại, thói quen hoan ái xâm nhập lại, trầm luân trong bể *** mà Mikhail tạo ra.

Bên trong cánh cửa là tiếng rên rỉ, nàng đứng nhìn, ánh mắt tràn đầy hoảng sợ, không tin cùng với ghen ghét.....

Nàng cắn chặt lấy môi dưới, lén lút trở lại căn phòng được chỉ định, vốn là chỉ là muốn đem món quà trong tay đưa cho ca ca để chúc ca ca ngốc sinh nhật vui vẻ, nhưng hiện tại.....

Xiết chặt lấy hộp quà được trang trí tinh mỹ, nàng xé mở giấy đóng gói, đem thứ đồ trang sức bằng bạch kim dạm dưới chân

Ca ca..... Ta là người thế nào, chính người cũng không đoán được đâu!!

19. Chương 19

Sáng sớm hôm sau, lúc ánh mặt trời chiếu xuống, nơi chiếc giường trong căn phòng xanh đậm đang có người có ý định ẩn trốn, nằm trên cơ thể nam nhân kia, nhưng chỉ nằm trong mấy giây rồi lại cố vùng ra.

Hai tay người đó nắm chặt thành nắm đấm, tại sao hắn lại rơi vào tình trạng bị thảm như vậy

Rõ ràng tối qua chỉ có một mình Mikhail, nhưng không hiểu từ lúc nào, thân thể của hắn lại bị tên đệ đệ còn lại xâm phạm.....

Duy trì tra tấn cả đêm, tựa như kỹ nữ cho bọn họ tiết dục, mà thân thể hắn lại còn quen với sự đụng chạm của hai người đó nữa chứ, làm cho hắn không cần phải an ủi, một lúc sau cũng bắn ra được.....

Đáng giận!! Chu Quân Hành không cam lòng mắng to, nhưng chỉ có chút động tác thể thôi cũng làm ảnh hưởng đến mặt sau sưng đỏ, làm cho hấn đau đến mức toàn thân phát run — cả cơ thể lẫn ...tâm hồn.

Cần ta giúp không? Cầm lấy khay, khuôn mặt Carlos mang theo nụ người khoan khoái nhìn Chu Quân Hành, đôi mắt nhìn chòng chọc vào cơ thể của ai kia, lớp chăn nhưng rơi xuống làm lộ một phần lớn da thịt, có những ấn ký màu đỏ — đó là do hấn lưu lại — ấn ký thuộc về hấn.

Vẫn biết là mình đã chia xẻ Quân Hành với huynh trưởng, nhưng tâm tư hấn vẫn còn ý nghĩ độc chiếm cho riêng mình..... để Quân Hành chỉ thuộc về hấn mà thôi.

Cút đi!! mắt liếc nhìn Carlos, Chu Quân Hành nằm sấp trên giường nổi giận mắng to, nhưng khi thấy người nọ buông khay, hai tay muốn chạm vào hấn, mọi khuất nhục trong trí nhớ liền trào ra, Chu Quân Hành nắm thấy thứ duy nhất ở trong tay mình – gối, dùng sức quật vào một con sắc lang đang có ý đồ bắt chính.

Ba! Carlos không nghĩ tới việc Chu Quân Hành sẽ dùng gối quật hấn mạnh như vậy, liền theo bản năng đỡ người ra hứng trọn hung khí giết chồng của Chu Quân Hành

!! Chu Quân Hành không nghĩ có thể đánh Carlos dễ dàng như vậy, sưng sờ cái gối gối rơi xuống, nhìn thấy trên mặt người đó có vết đỏ, trên mặt lại còn mang theo biểu tình ngơ ngác, diện mạo tuấn mỹ nhanh chóng xuống cấp trong mắt Chu Quân Hành.

Phốc..... mặc dù biết tình huống này không thích hợp để cười, nhưng tình huống đột biến này, nhất là thần sắc quẫn bách kia, làm cho Chu Quân Hành cười ra tiếng.

Hứng trọn cái gối bay vào người, Carlos bắt đắ dĩ nhìn người đang cười vô cùng thích thú kia, không biết mình có nên sinh khí với đối phương hay không, hay chỉ nên đứng đây nhìn Quân Hành cười mà trong lòng mình đành cười khổ.

Nhưng nhìn bộ dáng không còn chút phòng bị nào, nghe lấy tiếng cười của hấn, Carlos cảm thấy đáy lòng vô cùng thoải mái, có lẽ có tiến triển rồi a.....

xảy ra chuyện gì, sao lại cười vui vẻ như vậy? Mikhail ban đầu ló một cái đầu vào nhìn, sau đó đập mạnh cánh cửa tiến vào nhìn người đang cười như điên như dại, hấn có chút kinh ngạc nhìn nụ cười của Chu Quân Hành đang nằm sấp.

Đại ca..... lòng mày Carlos chặt lại không biết nên phải nói thế nào, cũng không thể nói mình ngu ngốc đến mức bị Quân Hành dùng gối đập trúng vào mặt a!

Khái..... Không có, không có gì! rất nhanh ngừng cười, mặc dù là chút thất thố ngắn ngủi, nhưng Chu Quân Hành cũng không muốn trước mặt Mikhail mà mình lại lộ ra biểu tình không phòng bị, ở trước mặt Carlos hấn cũng không có phòng bị như Mikhail, trong ý thức hấn hiểu hấn nên dựa vào ai và không nên dựa vào ai.....Giống như không đoán được suy nghĩ của Mikhail, Carlos vẫn tốt hơn.

Nhìn vết đỏ khả nghi trên mặt đê đê, cùng với Chu Quân Hành có ý muốn che dấu, Mikhail không nói nhiều lời liếc về phía chiếc giường, sau đi đến tủ quần áo chọn ra đồ dùng.

Các người, đang làm cái gì vậy? nhìn ánh mắt không rõ của Mikhail, Carlos cũng không nói gì, nhanh chóng nhìn cái ly trên khay trong đó đựng thứ dung dịch màu đỏ

Quân Hành, uống cái này trước đi! , Carlos mang cái ly đến, định nâng Chu Quân Hành dậy, đang chuẩn bị, thì bị Chu Quân Hành ngăn lại.

Đây là cái gì? Các người cho ta uống cái gì? lòng mày nhăn chặt lại nhìn chiếc ly trong tay Carlos, thứ đó tỏa ra một mùi hương khiến cho hắn nuốt nuốt nước miếng, nhưng trong vô thức bất chợt có cảm giác đó không phải là thứ tốt gì cả.

Chỉ là một loại thuốc bổ, sẽ rất tốt với cơ thể người. Carlos nói.

Thuốc bổ nào? Các người lại có chủ ý quỷ quái gì? từ đầu đã thấy có cảm giác khác thường, nhưng trong thời gian càng nghĩ, mùi thơm trong không khí càng thêm nồng đậm.

Uống thôi mà, chẳng nhẽ người còn sợ chúng ta định làm gì người? Nên nghĩ cho muội muội của người a! Mikhail tiếp nhận chiếc ly trong tay Carlos, rồi nhanh chóng đưa đến bên miệng Chu Quân Hành, đôi mắt mang đầy vẻ kiên trì, cho dù có phải dùng loại thủ đoạn nào đi chăng nữa, chỉ cần hắn uống xong thứ chất lỏng trong chiếc ly này, cho dù hận Mikhail hận, hắn cũng chấp nhận.

Người!! tức giận nhìn sự uy hiếp của Mikhail, nhưng dù vậy Chu Quân Hành cũng chẳng làm được gì, cắn răng một cái, nhận lấy chiếc ly rồi uống sạch thứ chất lỏng trong ấy.

Đó là cảm giác kỳ diệu, làm cho cơn khát theo hắn từ tận tốt qua được bài trừ không dấu vết.

Lúc Chu Quân Hành uống sạch thứ chất lỏng kia, trong mắt của hai huynh đệ sinh đôi đứng bên giường liền xuất hiện hồng quang.

Lúc hắn còn chưa phát giác, bọn họ chỉ có thể dùng cách như vậy để kéo dài quá trình ra một chút, mặc kệ có thêm được thời gian bao lâu, hai huynh đệ cũng sẽ có cách khiến Quân Hành phải thừa nhận bọn họ..... Trở thành một phần cơ thể của bọn họ.

nhanh chóng đổi quần áo rồi đi xuống lầu thôi! Muội muội của người..... Thơ Vũ đang đợi người đó! nhanh chóng để quần áo lên giường, Mikhail lấy đi chiếc ly đã được Chu Quân Hành uống xong, xoay người rời đi.

Chờ một chút, Mikhail! chất lỏng rốt cuộc là..... hắn phát hiện ra, sau khi uống xong, từ cảm giác khát khô cổ đến mệt mỏi đều bị biến mất một cách không dấu vết, nếu như là thuốc bổ bình thường cũng không phát hiệu lực ra nhanh như vậy, đây rốt cuộc là thứ gì?

Lúc Chu Quân Hành đang định túm lấy quần áo Mikhail, nhưng Carlos ở một bên đã nhanh chóng ngăn hấn lại.

Đừng hỏi nhiều, đại ca không muốn người biết quá nhiều đâu! Người chỉ cần ngoan ngoãn làm thê tử của chúng ta là là tốt rồi. Carlos mỉm cười nói, nhưng bất đồng với nụ cười kia, lực đạo cầm chặt lấy tay của hấn khiến hấn hiểu rõ hơn bao giờ hết.

Khác cách xưng hô là Tân Nương trước kia,hiện nay cả Carlos và Mikhail đều gọi hấn là thê tử , điều này có thể thấy bọn họ vẫn còn vô cùng cố chấp với Chu Quân Hành, bọn hấn muốn tâm của Chu Quân Hành, muốn cả tình yêu đầy đủ của hấn.....

..... im lặng, Chu Quân Hành biết rõ, nếu như lúc này tiếp tục hỏi,thì ngay cả đệ đệ với nụ cười vô hại này cùng với tên ca ca lòng lang dạ sói kia, bọn họ sẽ dùng biện pháp mà tra tấn Chu Quân Hành hấn.

Chu Quân Hành yếu lạng cầm lấy quần áo trên giường, đang muốn đứng dậy thay người còn muốn nhìn cái gì? Đi ra ngoài! đối với loại người mặt dày nào đó, Chu Quân Hành lạnh lùng nói

Ai..... Thẹn thùng cái gì nha! Toàn thân từ trên xuống dưới của người có chỗ nào ta chưa nhìn đâu? Nghiêng thân mình về phía trước, Carlos duỗi bàn tay về hướng Chu Quân Hành, đang chuẩn bị hôn môi tiếp, liền nhìn thấy một cái gối lao về hướng mình, tiếp theo là bị cả cái chăn bông trùm kín, cho đến lúc Carlos mở được ra thì thân hình người nọ đã nhanh chóng ở sau cánh cửa phòng tắm được khóa trái rồi.

ha ha..... Như thế này thì làm sao ta thả được người đây! Quân Hành. trong mắt hiện lên hồng quang, Carlos thấp giọng nói.

20. Chương 20

Lúc Chu Quân Hành đi đến, thì nhìn thấy muội muội của mình và Carlos đang nói chuyện rầy vui vẻ, nhìn thấy muội muội lộ ra lúm đồng tiền cười giống như được thấy thần tượng, đẩy lòng Chu Quân Hành bỗng nhiên xuất hiện cảm giác vô cùng bất an.

Carlos ngẩng đầu thì nhìn thấy Chu Quân Hành, nụ cười càng trở nên sáng lạng, không để ý tới Doãn Thơ Vũ nữa, liền đi tới bên cạnh hấn.

sao mà đứng ở nơi này ngốc ra vậy? Nhanh đến a! Mọi người đều đang đợi người đó! cầm lấy tay phải của Chu Quân Hành rồi dắt hấn đến đại sảnh, Carlos không để ý đến việc Doãn Thơ Vũ nếu có nhìn thấy thì có bất ổn gì không

thả, buông tay..... Carlos! giấy dựa không có kết quả, ngược lại còn bị Carlos lôi kéo thành công vào trong đại sảnh.

Trong đại sảnh, trên bàn dài để đầy những món ăn ngon miệng, quả là vô cùng phong phú.

Mikhail chờ hồi lâu. Sau đó nhanh chóng đi ra chiếc ghế của Chu Quân Hành ở chính giữa chiếc bàn kéo ra, để cho Carlos đẩy Chu Quân Hành ngồi vào.

Các người..... nhìn hành động của hai huynh đệ song sinh nhà này, khiến cho lông mày của Chu Quân Hành nhăn tít lại, bởi vì loại hành động này, chỉ có nữ nhân xuất hiện mới dùng a, thế mà hắn lại bị đối đãi như vậy, trong mắt người khác quả là quá quái dị đi

Thời gian đã không còn sớm, nhanh chóng dùng cơm đi! Chu Quân Hành trừng lớn mắt nhìn hai tên ôn thần mặt dày không chịu đi, mà Mikhail lại còn lộ ra vẻ mặt ôn nhu, còn Carlos thì ngồi bên cạnh liên tục gấp thức ăn cho hắn, cuối cùng còn dùng chiếc nĩa xiên vào thứ gì đó tròn tròn đưa đến hân miệng hắn luôn

Đừng, đừng như vậy, ta tự ăn. chụp lấy cái nĩa trong tay Carlos, với ánh mắt ” Người mà không ăn thì đừng mơ ta đi “, Chu Quân Hành đành đưa vào miệng, hương vị..... Ngọt mà không ngán, cũng rất sướng miệng.

Ta đoán cái này ăn ngon mà! thỏa mãn nhìn biểu tình ăn ngon của Chu Quân Hành, Carlos vui vẻ nói.

Đoán.....không phải là đồ hắn hay ăn nên mới cho mình ăn hay sao? Trên mặt Chu Quân Hành xuất hiện ba sợi hắc tuyến, nhưng lại nghĩ lại, bọn họ chắc thỉnh thoảng lắm mới ăn những thứ này, không nên so đo

Quân Hành người cứ từ từ ăn a! Hôm nay người có thời gian cả ngày với muội muội cơ, ta cùng Karo có việc bận, không thể đi cùng người được. Cũng không có nói các người, Mikhail nhìn thấy bóng Doãn Thơ Vũ tiến vào đại sảnh, dùng thanh âm không lớn nhưng cũng đủ cho nàng nghe thấy, mà cũng không thèm để ý, nghiêng người hôn lên bên má Chu Quân Hành, dùng âm thanh chỉ có hai người nghe được khẽ nói: không cần thử chạy trốn khỏi nơi này, người cũng biết điều này sẽ không thành công mà, ngoan ngoan đợi chúng ta, Quân Hành.

Ta cũng muốn hôn nhẹ Quân Hành a! Đại ca người hảo gian trá! bên kia Carlos cũng nhanh rướn người ịn môi lên mặt Chu Quân Hành, đang muốn chuyển từ hôn nhẹ sang hôn sâu liền bị Mikhail lôi đi, không thực hiện được hành động sắc lang đó, mặt Carlos đầy ủy khuất bị anh trai song sinh lôi đi thẳng, nhưng vẫn cố gắng nhìn Chu Quân Hành chu môi lên cùng với vẫy vẫy tay, điều này khiến cho ba sợi hắc tuyến trên mặt của ai kia càng trở nên vô cùng sâu sắc.

Không nói gì nhìn bóng của hai huynh đệ nhà kia đi khuất, Chu Quân Hành nhìn đồ ăn vô cùng tinh xảo trên bàn, vừa rồi chút ít ý niệm muốn ăn liền bị hai người bọn họ đạp lui, nhưng trong bụng vẫn truyền đến tiếng ột ột a

cảm tình của ca ca và bọn họ thật tốt a! Còn có thể hôn má nữa. Doãn Thơ Vũ nhìn hết một màn vừa rồi, ngồi vào chỗ đối diện Chu Quân Hành, khuôn mặt không chút biểu tình.

Khái khái..... Không..... Chu Quân Hành bị lời nói của Doãn Thơ Vũ làm cho kinh hãi, hắn đang húp

nước súp liền ho khò khè, nhận khăn tay Doãn Thơ Vũ đưa cho mình, lau lau khoé miêng, Chu Quân Hành nhìn lại muội muội, đầu óc khẽ xoay động

Đây chẳng qua là lễ nghi của các nước phương tây mà thôi, bọn họ không có ý tứ gì khác, người đừng quá để ý. cố gắng làm mình trấn tĩnh, Chu Quân Hành làm một bộ dáng không có chuyện gì khẽ nói, chỉ là trong mắt Doãn Thơ vũ khẽ sao động.

Ân. ca ca cảm thấy bọn họ như thế nào? dùng thìa khuấy khuấy đĩa súp đặc, Doãn Thơ Vũ hỏi, rồi cũng tự trả lời luôn: bọn họ tuy là song bào thai, nhưng lại khiến cho người ta có cảm giác bất đồng! Ca ca giống như một thư sinh am hiểu lễ nghĩa, mà đệ đệ cũng rất sáng sủa hoạt bát, nhưng so sánh hai người, nếu như là ta tới chọn, ta hẳn là sẽ chọn người nghiêm túc cùng ôn hoà như Mikhail!

Thơ Vũ, người..... buông dao nĩa ra, Chu Quân Hành nhìn muội muội của mình, có cảm giác thứ gì đó đang sụp đổ, khiến hắn vô cùng bất an.

Ca ca phản đối ta yêu Mikhail tiên sinh?

Không được! cảm giác bị câu hỏi của muội muội đánh cho một gậy, Chu Quân Hành chống tay lên bàn nặng nề đứng dậy.

Qua vài giây,hắn liền nhanh chóng ý được là mình phản đối quá lớn, nhìn những lời nói cùng hành động khiến cho muội muội vô cùng kinh ngạc, khẽ ép chặt nội tâm đang xáo động xuống, hắn một lần nữa ngồi xuống, Phản ứng vừa rồi của ta hơi thái quá..... Cũng không phải ta cấm người yêu hắn, nhưng người còn hiểu rõ con người của hắn, nói chữ yêu là quá sớm.

Không nghĩ tới, chuyện hắn lo lắng rất cục đã xảy ra, đúng vậy, dựa vào ưu thế bên ngoài của bọn họ, có thể nhanh chóng hấp dẫn được nữ nhân khác, nếu như là người khác thì hắn cũng không nói làm gì, nhưng đây lại là người thân – muội muội duy nhất của hắn, hắn không muốn nàng là vật hi sinh kế tiếp cho hai ác ma kia.

Lúc Chu Quân Hành đang tìm cách mắng chửi hai người nọ để muội muội nhụt chí, để cho nàng từ bỏ ý niệm trong đầu, ở bên kia Doãn Thơ Vũ xụ mặt xuống.

Nguyên lai, là ca ca nghĩ như thế a..... Không cho ta quan hệ bọn họ, là vì xấu hổ? Nhớ tới lần bước vào đại sảnh, ánh mắt cảnh báo của Mikhail, Doãn Thơ Vũ nở nụ cười, càng như thế nàng càng thích!

21. Chương 21

Ban đêm, sau khi Chu Quân Hành cùng Doãn Thơ Vũ đi ngắm cảnh trở về, do quá mệt mỏi hắn liền ngủ ngay, cánh cửa đóng chặt bị nhẹ nhàng mở ra.

Người đo đi lại vô cùng nhẹ nhàng linh hoạt đến trước giường, không không gian yên tĩnh có thể nghe thấy bất cứ tiếng động nào ấy, nhưng người đang ngủ không hay biết gì cả.

Trong bóng đêm, người ấy chậm rãi đi đến cạnh giường, xuyên thấu qua tấm màn bung rủ xuống, ánh sáng yếu ớt khẽ chiếu vào dị vật ở trong tay người ấy, quý dị ghê người.

Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến tạp âm, thân hình người đó liền dừng lại, thu hồi bàn tay đang giơ lên, tiếng hận mà than nhẹ một tiếng, lập tức ẩn vào trong bóng tối.

Núm cửa khẽ xoay, là huynh đệ sinh đôi mà cả ngày đã đi ra ngoài, đóng cửa phòng, hai người một trước một sau đi về phía giường lớn, đột nhiên, bọn họ phát hiện được sự khác thường ở trong phòng.

Carlos quay đầu nhìn về phía Mikhail, đôi mắt màu lam nhanh chóng chuyển sang màu hồng, Mikhail đệ đệ sinh đôi liền hiểu ý hẩn ngay, liền bước nhanh đến phía trước cửa sổ, dùng sức kéo ra chiếc rèm dày, thoáng chốc, ánh sáng mặt trăng rơi lên cơ thể hẩn.

Nheo lại mắt, Mikhail bóng đen xa xa ngoài cửa sổ, trong lòng có tính toán.

Bên kia, Carlos thì chuyển hướng đi về phía giường lớn, hẩn ngồi ở mép giường, lo lắng nhìn người đang ngủ với bộ dáng an ổn, vừa rồi, nếu như bọn họ về chậm một bước, có khi nào ái nhân mà cả hai người yêu hết mực sẽ biến mất ngay trước tầm mắt?

Cảm giác đau đớn đánh vào ***g ngực của hẩn, Carlos nắm chặt hai đấm, hẩn một khắc cũng không thể chờ đợi, hẩn muốn tóm lấy thứ định gây tai họa cho ái nhân.

Carlos đứng lên, móng tay trên bàn tay bắt đầu dài ra, gương mặt tuần lệ bắt đầu vặn vẹo, trước lúc hẩn định đẩy cửa xông ra, thì một đôi tay lạnh như băng nhanh chóng nắm chặt lấy hẩn.

Không giống nhiệt độ của hẩn, bàn tay ấy nắm chặt lấy hẩn không buông bình tĩnh một chút, Karo, người muốn cho Quân Hành thương tâm?

Nhưng vật kia bắt đầu uy hiếp hẩn rồi a! Người muốn ta chỉ đứng đó mà nhìn thôi ư? dùng sức cố thoát khỏi ***g ngực của Mikhail, Carlos điên cuồng kêu gào.

Mặc kệ, hiện tại nếu người và ta cùng động sẽ vô cùng bất lợi với Quân Hành, nếu như người muốn Quân Hành biến mất ngay trước mặt chúng ta, vậy người làm đi! Mikhail buông tay hẩn ra lạnh lùng quát.

Ta..... Carlos bởi vì những lời của Mikhail, đáng vẻ bệ vệ liền khẽ ỉu xiu xuống, bởi vì đáy lòng hẩn vô cùng rõ ràng, kẻ thù ở chỗ tối vô cùng âm hiểm xảo quyệt vậy người muốn ta làm sao..... Ta không muốn nhìn thấy nữa...nhìn thấy người ta yêu bị biến mất ngay trước mặt ta a! như bị mất khí lực, Carlos ngã xuống mép giường, hai tay ôm lấy khuôn mặt, khóc nói.

ta cũng không muốn nhìn thấy tình cảnh đó phát sinh..... Chỉ là, bây giờ không phải lúc. khom người quỳ xuống trước mặt đệ đệ, Mikhail kéo bàn tay đang che mặt của Carlos, nhìn không mặt giống mình y đúc giờ đây phát ra những biểu tình vô cùng bi thương, Mikhail lau đi lệ ở khoé mắt hắn, nóng quá.....

Đáp ứng ta, không được hành động một mình, chúng ta phải cùng nhau giải quyết có được không? Ta không muốn người hoặc Quân Hành bị bất cứ việc gì cả. hai tay ôm lấy gò má của đệ đệ do cảm xúc mà khê ẩm lên, Mikhail nói.

Nhìn thần sắc lo lắng của huynh trưởng, Carlos dần dần bình phục lại tâm tình của mình, hơn nữa vì hành động của mình mà có chút ảo não, hắn..... Sao chuyện gì cũng khiến đại ca lo lắng như vậy cơ chứ?

Hảo. Cầm lấy bàn tay của Mikhail, Carlos kiên định nói: nhưng mà, người cũng không thể làm gì cũng làm một mình a. Giống như lúc trước vì cứu mình mà Mikhail cùng ác ma giao dịch, hắn đã cảm thấy vô cùng bất lực rồi, hắn không dám nghĩ sẽ phải nhìn thấy thảm trạng của Mikhail lúc ấy nữa.

Ân. nhìn đệ đệ đã khôi phục tinh thần, Mikhail cười nói, hắn vĩnh viễn sẽ không biết, trong lòng mình hắn chiếm vị trí như thế nào, Karo..... đệ đệ thiện lương vô cùng đơn thuần của hắn

22. Chương 22

Ở trong đại sảnh, chỉ có một mình Chu Quân Hành ngồi bên cạnh cửa sổ nhìn hoa viên bên ngoài, tay hắn chống cằm, giống như chăm chú mà cũng giống như đang ngẩn người ra, nhìn chòng chọc vào con bướm đen trên bông hồng tiêm diêm kia

Nhưng kỳ quái chính là, tại khắp vườn hoa đó, Chu Quân hành chỉ thấy được mỗi con bướm đen này, không thấy bất cứ thứ gì khác, giống như tất cả hoa cỏ ở đây đều vì nó mà được sinh ra vậy.....

Chỉ là cảnh trí xinh đẹp như vậy, tao nhã như vậy, nhưng trong hắn luôn có cảm giác nó không bằng một phần của hồi mình còn có thể chơi bởi khoái hoạt ngày xưa!

Tựa như hắn vậy.....

Vừa nghĩ tới thời gian bị nhốt, ánh mắt Chu Quân Hành tối lại, tình trạng này còn duy trì bao lâu nữa đây, hắn bao giờ mới có thể trở về được ngôi nhà đích thực của mình, và cũng đến bao giờ thì ác mộng này mới chấm dứt đây!

Mà ngoài cái phiền não này, Chu Quân hành đối với việc trong một ngày chỉ có thể nhìn thấy muội muội vào bữa sáng, còn lại thì không thấy Doãn Thơ Vũ nàng đâu cả, hắn cũng cảm thấy vô cùng lo lắng, tuy nàng nói là tình hình công ty của mình hiện tại vô cùng bề bộn, nhưng nhìn khuôn mặt không chút nụ cười của nàng, hắn không khỏi hoài nghi, có hay không, muội muội tránh mặt hắn vì hắn ngăn cản chuyện tình yêu của nàng và Mikhail?

Nhưng, nàng có thể yêu bất cứ ai, nhưng tuyệt đối với hai huynh đệ song sinh này thì không được! Hắn không thể để cho nàng cũng chịu cảnh rơi xuống vực sâu không đáy này được!

Vì những phiền não như vậy mà hắn vô cùng bất an, Chu Quân hành thu hồi lại cánh tay đang chống cằm, bất giác khẽ cắn môi dưới nhưng vì hiện tại trên đó đang có vết thương mà liền nhanh chóng nhấn chặt lông mày lại, khẽ lấy tay xoa xoa, vết thương này rốt cục xuất hiện từ lúc nào vậy? Đột nhiên, hình ảnh giao triền hiện ra trước mắt, hắn nhanh chóng dùng lực chà lau nhằm mong muốn xoá nhanh đi ấn kí này, không để ý đến cặp môi dần sưng đỏ đau đớn

Ca ca?

Đột nhiên, có thanh âm nữ nhân vang lên, điều này khiến cho Chu Quân Hành vô cùng hoảng sợ, hắn nhanh chóng ngừng động tác trên tay mình lại, xoay người nhìn về phía thanh âm phát ra.

Doãn Thơ Vũ mặc một bộ y phục với cổ áo khoét sâu màu tím bước vào đại sảnh, bình thường thì lặn mất tăm, hôm nay lại đột nhiên đến, hơn nữa mái tóc mọi hôm chỉ hơi xoăn của nàng đã biến thành tóc quăn thành lọn, cùng với đồ trang sức mà khiến nàng càng thêm có nét diễm lệ, thật không giống muội muội trong trí nhớ của hắn

Thơ Vũ người sao vậy..... y phục này là?

Ha ha..... đột nhiên muốn thay đổi kiểu tóc và quần áo thôi mà, giờ nghỉ lại, hồi xưa mình ăn mặc thật trẻ con. cánh môi bôi đầy son màu đỏ, Doãn Thơ Vũ lấy tay cuộn cuộn lại lọn tóc, ca ca cảm thấy có đẹp không? chân đi đôi guốc màu đỏ, Doãn Thơ Vũ đi đến gần Chu Quân hành.

Cái này..... Không khó nhìn..... nhưng mà cảm giác rất quái dị, Thơ Vũ, người xảy ra chuyện gì vậy? lông mày của Chu Quân hành càng nhấn chặt lại hơn.

Nghe được câu trả lời của Chu Quân hành, Doãn Thơ Vũ dừng bước lại, nụ cười trên mặt bất giác ngừng lại, nàng nhìn đôi môi sưng đỏ của Chu Quân hành cùng với những dấu răng vẫn còn hiện ở đó.

Xem ra, mặc kệ ta thay đổi như thế nào, người cũng không chú ý đến ta! Doãn Thơ Vũ cười nói, nhưng thần sắc mang đầy bi thương

Người xảy ra chuyện gì vậy Thơ Vũ? Ngày hôm nay người vô cùng kỳ quái..... đang muốn đứng lên, Chu Quân hành liền bị Doãn Thơ Vũ đẩy lại vào chỗ ngồi cũ của mình, nhìn khuôn mặt của muội muội đang dần tiến đến, hắn có chút ngạc nhiên.

Ha ha..... chỉ có hôm nay? thật sự là người hoàn toàn không để ý đến ta..... Cùng huynh đệ bọn họ ân ái có cảm giác thế nào? Có phải càng kích thích so với nữ nhân hay không? cho người trầm luân đến mức không thêm để ý đến ta? từ đôi môi yêu kiều kia bật ra những lời nói khiến người ta vô cùng khiếp sợ, móng tay bôi đầy sơn đỏ bóp chặt lấy cánh tay của Chu Quân hành, ánh mắt nàng nhìn thẳng vào hắn.

..... Ánh mắt như muốn đào sâu vào trong nội tâm của hắn, đại não của Chu Quân hành khê đông cứng, không cách nào làm phản ứng.

Cáp! Đáp không được nhé! Ta thay ngươi trả lời a! Doãn Thơ Vũ nói: hai huynh đệ song sinh đó hầu hạ ngươi vô cùng chu đáo? Làm cho ngươi không thể ở bên cạnh nữ nhân, mặc cho ngươi kháng cự đến mức nào, thậm chí cả việc dùng ta làm lý do, nhưng thật ra đáy lòng ngươi thừa biết, cho nên vẫn phát ra những tiếng rên rỉ thấp hèn của nữ nhân.

Ngươi vì sao dùng lý do sinh bệnh mà không ra ngoài thì ta không hiểu cho lắm. Với lại, khi đó ngươi lại ngoan ngoãn hầu hạ dưới háng của nam nhân, cho dù song bào thai có biết là ta đứng nhìn, nhưng bọn ngươi vẫn tiếp tục ân ái a!

Ca ca..... Chu Quân Hành, ngươi là một nam nhân thấp hèn!

Dùng móng tay sơn đỏ khê xẹt qua dấu răng ở trên làn môi đỏ, Doãn Thơ Vũ nhìn thần sắc vô cùng khiếp sợ và bi thương của Chu Quân Hành, thân mình khẽ cúi xuống dùng đôi môi đỏ mọng của mình mà hôn lên, mà nữ nhân như ta thì lại càng vô sỉ!

Thơ Vũ! cảm giác ướt át trên môi khiến cho Chu Quân Hành vô cùng sợ hãi, hắn dùng sức đẩy Doãn Thơ Vũ ra, ánh mắt chứ đầy sự không dám tin nhìn muội muội cách mình vài bước, không chỉ có vết tranh đoạt của nàng, mà còn chính tình cảm nàng dành cho mình nữa.

Nhất định là nhầm lẫn Đúng! Ngươi chỉ là nhầm tình thân là tình yêu thôi, đúng vậy! Nhất định là như vậy! Ôm chặt lấy đầu, Chu Quân hành không thể nào chấp nhận được chuyện tình vừa phát sinh, bọn họ là huynh muội, là thân nhân a!! Loại loạn luân này không thể xảy ra trên người hắn được!

Ta yêu ngươi a! Không phải tình yêu giữa huynh muội, mà là tình yêu giữa những người yêu nhau..... Ta biết rõ ngươi nhất định sẽ không chịu nhận, nhưng mà! Ta không thể chấp nhận được cảnh ngươi bị hai tên nam nhân kia cướp đi! nhìn vẻ mặt đầy hỗn loạn và đau thương của Chu Quân hành, Doãn Thơ Vũ không thêm che giấu tình cảm của chính mình nữa, cho nên, cho dù ngươi có động tình với bọn họ, ta cũng không ho bọn họ được như ý!

Thần sắc vô cùng kiên định, nàng tiến lên một bước dài, dùng khăn tay được chuẩn bị từ trước được tẩm đầy mê dược, mà Chu Quân hành lúc thấy hành động của nàng thì vẫn chưa kịp làm gì, đại não đông cứng, dần dần, Chu Quân hành vô lực té xỉu trên ghế.

Lấy khăn tay đi, Doãn Thơ Vũ vuốt ve gò má người đã ở trong lòng mình nhiều năm, khuôn mặt tràn đầy nụ cười: ta cuối cùng cũng có được ngươi, ca ca.....

23. Chương 23

Ô..... bị ánh sáng mặt trời chiếu vào, nam tử nằm trên giường chậm rãi mở mắt ra, hắn đang muốn đưa tay ra để ngăn ánh sáng chiếu vào mình, nhưng nhanh chóng phát hiện mình không thể động đậy được.

Nam nhân trừng lớn hai mắt, lập tức, quang cảnh lúc trước khi hôn mê hiện lên – muội muội của hắn, Thơ Vũ, biết chuyện hắn cùng với huynh đệ song sinh, cùng với việc..... Tình cảm của nàng dành cho hắn.

Bởi vì cả hai tay cùng hai chân đều bị dây thừng cột chặt, nam nhân chỉ có thể xoay cổ, mới có thể ngó nghiêng xung quanh.

Nhìn căn phòng bị chiếc rèm che kín, nam nhân có thể khẳng định, mình hiện tại vẫn còn ở nước Anh, còn là ở khách sạn nữa.

Mà trong phòng chỉ có một mình hắn, đầu óc hắn khẽ xoay chuyển muốn nhanh chóng nghĩ ra cách chạy thoát khỏi nơi này, Thơ Vũ đã có thể khiến cho mình hôn mê rồi mang đến đây, không chắc nàng sẽ làm chuyện gì không nên làm nữa, nam nhân vốn định dùng kĩ xảo mà cởi dây thừng ra, nhưng không ngờ dây thừng này, hắn càng dẩy dụa thì nó càng thít chặt.

Cố gắng đến mức cả đầu toàn mồ hôi mà vẫn không có hiệu quả, nam nhân đành phải buông xuôi mà nằm trên chiếc giường lớn, mọi chuyện sao lại đến bước đường này cơ chứ? Những chuyện xảy ra đối với hắn thật chẳng giống người thường chút nào, nam nhân thầm muốn đóng chặt hai mắt mình lại rồi không bao giờ mở ra nữa ... Như vậy sẽ không phải đối mặt với những chuyện này nữa rồi.

Nhưng hiển nhiên hi vọng vĩnh viễn thì cũng chỉ là hi vọng, chuyện nên tới thì nhất định nó sẽ tới, cửa phòng đóng chặt bị mở ra, Doãn Thơ Vũ với toàn thân trên dưới đều có mùi nước hoa đi vào, dùng điện mạo kia mà đi đến.

Ca ca, cảm giác như thế nào? Đầu có chóng mặt không? Đem cái khay trong tay đặt lên chiếc bàn, Doãn Thơ Vũ ngồi ở mép giường, vươn tay sờ nhẹ lên gò má của nam nhân, nhưng nam nhân không muốn đụng chạm với nàng liền nhanh chóng xoay đầu sang hướng khác.

Người còn đang sinh khí với ta hay sao? nhìn bàn tay mình ở trong khoảng không, khuôn mặt Doãn Thơ Vũ trầm xuống, nhưng nhanh chóng nàng liền không phục tươi cười vốn có, nàng cầm lấy chiếc ly đựng thứ dung dịch màu đỏ trong khay Mặc kệ người có sinh khí với ta hay không, ta cũng sẽ không thả người đi, huống hồ, người có cho rằng huynh đệ song sinh có đến nơi này để cứu người, chuyện đó cũng không có khả năng đâu.

Nghे thấy ngữ khí cứng rắn của nàng, nam nhân không khỏi ngẩng đầu liếc nhìn nàng.

Ha ha..... Ta nghĩ, bọn họ đang nội chiến với người trong tộc, có cho thì cũng không thể phân thân đến đây cứu người! Doãn Thơ Vũ vui sướng nói, nàng bưng lấy ly thủy tinh, nâng nam nhân không thể dẩy dụa được gì kia, nàng đem chiếc ly đến gần miệng y.

Uống xong a! Ta cam đoan lúc người tỉnh lại, tất cả sẽ kết thúc, Quân Hành..... mặc kệ dây dựa của nam nhân, Doãn Thơ vũ cạy miệng nam nhân ra, đem thứ chất lỏng màu đỏ tím rót vào.

Nam nhân bị buộc phải uống thứ chất lỏng đó, Chu Quân Hành, chỉ cảm thấy trong cổ nóng lên, giống như có hàng ngàn hàng vạn con sâu đang chuyển động, làm hắn vô cùng chán ghét, nghiêng đầu muốn đem thứ đó nhổ ra, nhưng liền bị Doãn Thơ Vũ phát hiện, dùng sức che miệng của hắn lại, cho đến khi chết lỏng bị nuốt xuống mới buông tay.

Người..... Người cho ta uống cái gì? Hắn chưa bao giờ hận cơ thể của chính mình như vậy, Chu Quân Hành nhìn nữ nhân đã không còn là muội muội của hắn, oán hận nói.

Chỉ là thuốc cho người ngủ một giấc thôi, yên tâm, thứ này sẽ không ảnh hưởng chút gì đến thân thể cả. chỉ là sau khi người tỉnh lại, hy vọng của ta sẽ được thực hiện, nội tâm Doãn Thơ Vũ vô cùng vui mừng.

Chu Quân Hành còn đang định nói, nhưng không ngăn được được lực của thuốc mà mắt của hắn khẽ khép lại, chỉ là không ngờ cảnh tượng lúc hắn tỉnh lại, khiến cho hắn ...

24. Chương 24

Trong hắc ám, Chu Quân Hành có cảm giác mình đang trôi trên biển, không bị phiền nhiễu bất cứ chuyện gì cả.

..... Người..... Cái này.....

Đột nhiên, phía xa xa không gian yên tĩnh, truyền đến một tiếng vang rất nhỏ, Chu Quân Hành vốn không để ý, nhưng khi nó đến gần, có thể nghe rõ nội dung, Chu Quân Hành liền nhanh chóng hiểu được.

Chuyện đó khác thỏa thuận của chúng ta từ trước! một thanh âm nữ nhân bén nhọn vang lên.

Thanh âm này.....?

Ta sẽ không cho người đụng vào hắn! Ô.....

Nghe thấy thanh âm nữ nhân giống như bị thổi lui, tiếng ly tách và đồ dùng vỡ vang lên, Chu Quân Hành mở mi mắt ra, dùng sức cổ xua đi cảm giác choáng váng, nhưng không ngờ, hiện lên trước mắt hắn là một quang cảnh đầy máu.

Tương đã không còn màu trắng tinh vốn có, mà thay bằng màu đỏ khó coi, Chu Quân Hành sửng sờ nhìn, đột nhiên, lại một thanh âm vỡ vụn vang lên, Chu Quân Hành xoay đầu lại nhìn.....

Nữ nhân đang bị cánh tay xuyên qua ***g ngực là ai? Thứ chất lỏng chảy ra khỏi ngực nàng là cái gì? Gương mặt tái nhợt sao lại quen thuộc như vậy?

Máu đỏ.....mùi rỉ sắt vị tràn ngập lấy cả không gian..... Chu Quân Hành nhìn người vừa xử lý xong nữ nhân đang đi về phía hắn.

Nữ nhân kia..... Gương mặt trào phúng đó sao lại quen thuộc như vậy, là nữ nhân chủ quản trong lâu đài.....

Chu Tiên Sinh, người đã tỉnh lại rồi? Để cho người nhìn hình ảnh bản thủ này thực là có lỗi. Nữ nhân giờ tay lên, giống như việc thường xuyên làm mà liếm liếm ngón tay đầy màu.

ha ha..... Quả thật là mỹ vị, Quang Chỉ liếm máu của tiểu thư Thơ Vũ – người có cùng huyết thống với ngài, chỉ có thể mà đã khiến tinh thần ta vô cùng nhộn nhạo rồi, càng không nói đến nếu là ngài, khó trách được các chủ nhân đối với ngài nhớ mãi không quên, Chu tiên sinh. Nữ nhân ngồi lên người Chu Quân Hành, vui sướng nói.

..... chu Quân Hành nhìn cơ thể của mình vẫn duy trì tình trạng bị trói, ánh mắt cũng không thèm nhìn nữ nhân đang nói, mà nhìn người đang bỏ bỏ tại một góc kia.

Chu tiên sinh chắc là đang nghĩ, tại sao Thơ Vũ tiểu thư lại biến thành như vậy đúng không! Kỳ thật rất đơn giản, bởi vì nàng dám không tuân lệnh các chủ nhân mà mang ngài đi, vừa lúc bị ta phát hiện, cho nên liền vội vàng tới giải quyết nàng để giải cứu cho ngài! nữ nhân nhìn theo ánh mắt Chu Quân Hành liếc nhìn thân thể đang bắt đầu lạnh dần, dùng thanh âm ngọt ngào nói.

Không đúng..... ánh mắt trống rỗng của Chu Quân Hành nhìn thân thể quen thuộc, đột nhiên xuất hiện hào quang.

Cái gì không đúng? Chu tiên sinh. Trên thực tế là Thơ Vũ tiểu thư muốn bắt ngài đi để có thể độc chiếm lấy ngài, đây là nàng gieo gió gặt bão, trách không được người khác! nữ nhân đứng người lên, tuy là ánh mắt mang theo tiểu dung nhưng lại có chút đề phòng nhìn người nam nhân bị trói trên giường hiện tại không thể cử động.

Là người..... Là người..... miệng Chua Quân Hành khê lẩm bẩm, con người màu nâu sậm khê chuyển sang màu đỏ của máu, dòng máu trong người bắt chợt sôi trào như muốn thoát ra.

Chu tiên sinh? ngửi được mùi nguy hiểm trong không gian, nữ nhân khê rùng mình, đang muốn mở cửa rời đi, tự nhiên người nằm trên giường đột nhiên biến mất, trong lúc nữ nhân đang vô cùng kinh ngạc, một đôi tay đang lực vô cùng mạnh đè nàng lên tường.

Tà người..... Tuyệt đối không tha cho người..... Tuyệt đối không tha cho người –!! Chu Quân Hành dẩy khỏi dây thừng, dị biến trong cơ thể, năng lực bị hai huynh đệ ức chế bộc phát ra, đôi mắt màu đỏ, da thịt tái nhợt lộ ra những mạch máu, cùng với răng nanh chưa bao giờ xuất hiện trên người mình mọc ra.

Muội muội đột nhiên bị chết khiến cho thâm trí của hắn bị đả kích nặng nề, giờ phút này hắn chỉ theo bản năng xé nát cơ thể tên hung thủ giết hại muội muội này

Ồ..... Khái khái..... Ha ha! Nguyên lai đây mới là diện mạo thật của ngươi! xem ra cũng chỉ là một đáng quái vật như chúng ta mà thôi! bất chợt, ***g ngực của người nữ nhân này bị đục một lỗ lớn, đôi mắt trừng lên nhìn Chu Quân Hành, trước khi chết, đôi môi đỏ tươi bật ra những câu nói gớm ghiếc.

Đây là đại ca yêu quý của ngươi! Thơ vũ tiểu thư! Là một con quái vật khát máu, là một con dã thú, như vậy ngươi tin ta chưa? nữ nhân nói vừa xong, bốn phía không gian lập tức vận vẹo một hồi, không có máu nhuộm đỏ bức tường, không có thi thể nằm trên mặt đất. Hắn nhìn sang phía bên cạnh, đôi mắt hoảng sợ, thần sắc ghét bỏ của muội muội hắn!

Thơ Vũ..... Buông nữ nhân kia ra, Chu Quân Hành nhìn muội muội còn sống, đang muốn đi đến, tiếng kêu của nàng khiến hắn phải dừng lại.

Không cần tới đây!! ôm chặt lấy đầu, toàn thân Doãn Thơ Vũ không ngừng run rẩy, nàng không thể tiếp nhận, người nàng yêu nhất trong đời không thể là thứ như nữ nhân kia nói, là quỷ phải dùng máu mới sống được!

Quái vật..... Ngươi không phải là ca ca của ta – Doãn Thơ Vũ hét lớn.

Chu Quân Hành bị muội muội nói như vậy, lúc hắn còn đang sửng sốt không thấy được biến đổi trong căn phòng, đột nhiên trước ngực đau xót, hắn cúi đầu xuống nhìn, ngực hắn bị Ngân Kiếm xuyên qua, đau đớn khiến hắn ngã xuống mặt đất, màu máu đỏ sẫm chảy ra.

cảm giác bị Ngân Kiếm xuyên qua cơ thể như thế nào? Khái khái..... Trước kia chết có thể lừa ngươi đi cùng Vị đại nhân kia chắc cũng không tán dương của ta! ôm lấy vết thương trên ngực, nữ nhân nhe răng cười, rút ra Ngân Kiếm, nàng cũng lăn trong vũng máu.

Bị thứ có lực sát thương đối với quỷ hút máu – Ngân kiếm đâm vào ngực, hắn thống khổ nằm sấp nằm trên mặt đất, có thể cảm nhận máu trong miệng mình chảy ra, cảm giác khát trong miệng càng tăng, theo bản năng tìm thứ có mình có thể trừ bỏ cơn khát này, lại phát hiện dục vọng mãnh liệt chỉ đặt lên người nhân loại còn sống duy nhất trong phòng.

Nhanh rời đi..... Chu Quân Hành không biết biến đổi trong cơ thể mình

A..... bị hình ảnh trước mắt làm cho sợ hãi, hai chân mềm nhũn khụy trên mặt đất, mùi huyết tinh trong phòng khiến nàng không thể nhúc nhích nổi.

Chu Quân Hành dùng bàn tay sắc nhọn của mình đâm vào đùi, cố gắng duy trì sự thanh tỉnh, nhưng bởi vì thứ gây thương tích là thanh kiếm bằng bạc nên miệng vết thương không thể nào mà tự lành được, hắn càng bị ai hơn nữa khi phát hiện mình không thể tự điều khiển được ý thức.

Tự chủ bị hút đi, nước mắt bất chợt chảy ra một cách vô thức, cũng vô thức đi đến bên cạnh muối muối hiện đang mặt đầy ước mắt, nắm chặt lấy cơ thể không thể phản kháng, để sát vào cổ nàng, dùng răng nanh cắm vào cái cổ non mềm, từ từ hấp thu tính mạng

25. Chương 25

Giải quyết xong tên trước mắt, Carlos tìm khí tức của Mikhail: đại ca, tìm được rồi?

Mikhail mở đôi mắt đã chuyển sang màu đỏ sậm ra, hai mắt sắc bén nhìn về một hướng, hắn cảm nhận được khí tức ban đầu hơi kém nhưng tự nhiên nó lại mãnh liệt phát ra, dự cảm bất hảo của hắn bất chợt xuất hiện.

Tìm được rồi, nhưng tình huống có chút quái dị, chúng ta đi nhanh đến đó. tay phản khê xoay chuyển tạo thành một quả cầu đem tất cả con đường gây chướng ngại phá đi, Mikhail dùng tốc độ mắt thường không thể nhìn thấy được chạy về phía Chu Quân Hành.

Nhìn con đường vừa được hình thành trước mặt, Carlos không khỏi cảm khái, quả nhiên đại ca điều gì cũng có thể làm được, nhưng chỉ có một giây đó thôi, Carlos liền cũng nhanh chóng đuổi theo.

Hai người có thể cảm nhận được khí tức càng ngày càng mạnh của Chu Quân Hành, gần cửa phòng, mặt đất bỗng chốc khê rung chuyển, làm cho hai người họ đang định mở cửa khê thối lui vài bước.

Đại ca..... Carlos trao đổi ánh mắt cùng Mikhail, ngay lập tức: Phá cửa chạy vào.

Hiện lên trong mắt của hai người là chính giữ căn phòng cháy đen ấy, thân ảnh quen thuộc đang ngồi xổm.

Quân Hành..... Carlos đang muốn đi đến thì bị Mikhail ngăn lại, hắn khó hiểu nhìn Mikhail, nhưng ánh mắt Mikhail không nhìn Chu Quân Hành mà đang nhìn những xác người trong căn phòng

Xảy ra chuyện gì?

..... Quân hành hắn có vấn đề.

Lông mày nhăn chặt lại, Mikhail nhìn quang cảnh đó, người được lâu nay bọn họ bao bọc, mặc dù trong quá khứ đó bọn hắn không muốn, nhưng không thoát khỏi một số biến dị, bởi vậy, bọn họ mới phong ấn máu của Chu Quân Hành lại, ức chế dị biến, cho đến lúc Chu Quân Hành tiếp nhận mới giải khai.....

Nhưng xem ra, toàn bộ ý định đã bị phá vỡ

Nghe được lời nói của Mikhail, Carlos trừng lớn hai mắt, hấn nhìn Chu Quân Hành đang xoay lưng lại phía bọn hắn, cùng với khí tức bất thường mà vừa rồi Carlos hấn không phát hiện ra, nhìn vài giây nhưng Carlos vẫn bỏ đi lời khuyên bảo của đại ca mà đi về hướng Chu Quân Hành.

Quân Hành..... lúc bàn tay vươn ra định chạm vào Chu Quân Hành, một lực mạnh mẽ khê đánh vào cơ thể Carlos khiến hấn không thể tránh được, Mikhail đã sớm có đề phòng liền nhanh chóng tiếp ứng.

sao có thể như vậy!? Carlos nhìn nhìn bàn tay vì giúp hấn mà bị cháy đen, mặc dù có thể khiến nó trở lại như ban đầu, nhưng có thể gây thương tổn cho Mikhail, khiến Carlos vô cùng kinh ngạc.

tình huống không ổn. không nghĩ đến mình có thể làm Mikhail bị thương, đôi mắt màu đen chuyển sang màu đỏ, nếu như quân Hành trở thành một con quái vật vô thức, thì hấn thà từ bỏ còn hơn

Nghĩ cách tiếp cận Chu Quân Hành, nhưng đều bị khí tức trên cơ thể hấn cự tuyệt, Carlos lo lắng nhìn thân thể dính đầy máu đang ngổn trên mặt sàn.

Quân Hành, là chúng ta a! Người nghe được không a! Chúng ta là tới đón người. Carlos có chút sợ nói, bởi vì hấn biết Chu Quân Hành đang vượt ve là ai, đó là người hấn coi trọng – là thân nhân của hấn, Doãn Thơ Vũ, vốn là một nửa hài hoạt bát nghịch ngợm, vậy mà giờ đây mặt lại đầy bụi, không có hơi thở, mà vết răng nanh trên cổ càng làm cho Carlos hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Mikhail cũng nhìn thấy nữ hài không động đậy trong ngực Chu Quân Hành, đi về phía trước một bước, cắn răng cố gắng tránh khỏi cự tuyệt của Chu Quân Hành, đang muốn chạm vào hấn, người ấy tự nhiên lại nói.

Ha ha..... Rất buồn cười a! ta muốn bảo vệ Thơ Vũ khỏi tay các người, vậy mà ta lại là hung thủ giết nàng. Chu Quân Hành nhìn nữ nhân – muội muội Doãn Thơ Vũ nằm trong lòng mình, đôi lông mày nàng nhăn chặt lại, đầy thống khổ.

Quân Hành, đây không phải lỗi của người. Mikhail còn cách hấn có vài bước khê thấp giọng nói, hấn thử đưa tay vươn tới đầu vai Chu Quân Hành.

Nếu không phải lỗi của ta thì là lỗi của ai? Là nữ nhân kia? Người cùng nhà với các người? như bị động vào chốt mở, Chu Quân Hành buông cơ thể Doãn Thơ Vũ ra, đứng lên xoay người lại, người nọ đã không nàng theo nụ cười hôn hoà ngày nào, giờ đây đáy mắt chỉ còn toàn hận ý, oán hận khiến khuôn mặt hấn méo mó dữ tợn.

Ha ha..... Không... Là ta, chết tiệt... người nọ là ta, ta..... Ta lại không ngăn cản ham muốn hút máu của nàng? Ha ha..... Tại sao ta lại có bộ dạng quái vật ghê tởm này? Tại sao? Tại sao — tiếng rống giận, thân sắc Chu Quân Hành bị che đầy oán hận, hấn đem tất cả oán hận trút về phía Mikhail, túm lấy Mikhail không phản kháng, đè chặt lên tường.

Tại sao người các người chọn lại là ta? Tại sao lại khiến cho Thơ Vũ – người không liên quan trong chuyện

này đến đây? Tại sao chỉ vì quan hệ với các người mà chúng ta phải bước vào tình cảnh này? Tại sao..... Tại sao..... Người nói a!?

Nhìn Chu Quân Hành nổi giận, nhưng Mikhail không có chút sợ hãi nào cả, dùng thần sắc tự nhiên nhất đối diện với Chu Quân Hành đang bộc phát cảm xúc, giờ đây hắn đã cũng là đồng loại, mặc dù hắn có chút không giống trước kia. Chu Quân Hành khẽ nghĩ, nếu không gặp hai người này, cuộc đời hắn sẽ không bao giờ rơi vào đường cùng như thế này

Người muốn biết? Người không phải đã biết rồi hay sao? Ý nghĩ của chúng ta. vươn tay ra, khẽ chùi đi nước mắt ẩm ướt trên khuôn mặt hắn, Mikhail nói: mặc kệ muốn chúng ta nói mấy lần, mặc kệ người có muốn giết chết chúng ta hay không, nếu như thời gian có thể quay trở lại, chúng ta vẫn sẽ yêu người, thương người, Quân Hành.....Mon amour.

26. Chương 26

Bàn tay đang bóp chặt lấy tay của Mikhal, bởi vì câu nói này mà khẽ thả lỏng đi vài phần, vẻ mặt đầy phức tạp của Chu Quân Hành nhìn dung nhan tuấn mỹ trước mặt, người kéo hắn vào vực sâu không đáy, nam nhân không cảm thụ lấy tâm tình của hắn, lúc bắt đầu là phần hận, nhưng chẳng biết từ bao giờ nó đã thay đổi bản chất, chỉ là Chu Quân Hành không dám nhận mà thôi..... Tại sao..... Các người có thể như thế kiên định nói ra những lời này, rõ ràng..... Rõ ràng ta mới là người bị thương tổn mà..... một giọt hai giọt.....như trên châu vậy, nước mắt từ đôi mắt nhuốm đỏ chảy ra, Chu Quân Hành buông tay ra, lui lại về phía sau, hắn muốn chạy trốn ...hai người giống nhau kia đang nhìn hắn, ánh mắt trần trụi không chút che giấu cảm tình trong mắt dành cho hắn.

Thương tổn thì người sẽ càng cảm nhận được chúng ta, Quân Hành, người là người duy nhất chúng ta yêu..... từ phía sau khẽ ôm lấy bộ dáng đang định chạy trốn của ai đó, Carlos khẽ nỉ non bên tai Chu Quân Hành.

Nhắm mắt lại, ôn hoà đến từng phía sau, làm nước mắt hối hận của hắn không ngừng chảy ra, đã không quay trở lại được nữa rồi..... Thứ gọi là bình tĩnh của trước kia.

Tốt như vật? nhìn nữ hài đang trầm tĩnh ngủ, Carlos hỏi.

Quên đi khoảng thời gian này đối với nàng là tốt nhất. Chu Quân Hành khẽ nói, khuôn mặt không chút biểu lộ, chỉ có ánh mắt khẽ xao động.

nhưng nàng sẽ quên cả người, nàng không phải là người thân duy nhất của người hay sao? đến gần Chu Quân Hành, Carlos khẽ cầm lấy cánh tay của hắn.

Chu Quân Hành nhìn khuôn mặt đang ngủ vô cùng bình yên của nữ hài, hắn vẫn còn nhớ rõ sự sợ hãi trên khuôn mặt ấy, chính tình cảnh của mình đã tự bóp méo địa vị trong lòng nàng rồi! Chu Quân Hành không khỏi cười khổ.

Quên ta sẽ khiến cho nàng quên đi tình cảm xằng bậy nàng định dành cho ta, quên ta, dù cho chỉ có một mình nàng, thì cũng có người hảo hảo đợi nàng. như vật còn đỡ hơn có một quái vật ca ca a! Chu Quân Hành tự giễu nghĩ.

Kỳ thật, người không cần phải làm như thế. Mikhail luôn im lặng từ nãy đến giờ khẽ cất tiếng nói.

Hắn đi đến bên cạnh nữ hài, tuy không thích địa vị của nàng trong lòng Quân Hành, nhưng nếu quyết định của hắn có thể khiến Quân Hành nở nụ cười, hắn nghĩ mọi chuyện đều đáng giá.

Ta sẽ xóa đi trí nhớ của ta người và nàng lúc gặp chúng ta. chạm lên mu bàn tay của Chu Quân Hành, để lên môi của mình, Mikhail khẽ hôn lấy và nói.

!!

Đại ca!

Không để ý đến ánh mắt mang theo trách cứ của Carlos, Mikhail nhìn thẳng vào Chu Quân Hành nhưng mà, một khi hồi phục lại trí nhớ, nếu người lại bước vào cuộc đời của chúng ta, đến lúc đó, người không thể thoát đi nữa, cả cuộc đời phải ở bên cạnh bọn ta..... Như vậy, người nguyện ý?

Không bỏ bàn tay lạnh ngắt của Mikhail ra, Chu Quân Hành khẽ rủ mắt tự hỏi lấy mình, cuối cùng khẽ hạ quyết tâm: hảo, ta đáp ứng yêu cầu của người, tương lai nếu như ta khôi phục trí nhớ, đến lúc đó ta sẽ không đang lẫn trốn các người, cả cuộc đời sẽ luôn ở bên cạnh các người, Mikhail, Carlos.

A..... Vậy cứ như vậy đi! Buông tay Chu Quân Hành ra, Mikhail khẽ nghiêng thân mình về phía trước, bàn tay trắng nõn để trước mắt Chu Quân Hành chỉ mong..... Người sẽ không hối hận quyết định ở giờ phút này.

Khoẻ miệng khẽ cười, không biết là vì vui mừng khi có thể thoát được cơn ác mộng này, hay đáy lòng của hắn tự đùa cợt chính mình, Chu Quân Hành khẽ nhắm mắt lại, yếu đuối ngã vào ***g ngực của Carlos ở phía sau lưng.

Đại ca, tại sao người lại làm như thế? Carlos vuốt ve Chu Quân Hành đang mê man, vẻ mặt đầy phức tạp.

Đã sớm hiểu rõ sự thống khổ mà bọn họ để trên người Quân Hành, mức độ như thế nào bọn họ đều biết, nhưng mà ích kỷ không cho hắn lựa chọn, thậm chí chỉ có hy vọng hắn tiếp nhận bọn họ là nhất, hắn chưa từng tình nguyện.....nếu để cho Quân Hành tự lựa chọn, hắn sẽ chọn cái gì bọn họ đều rõ ràng? chỉ vì điều này mà đáy lòng như bị cào xé vậy.....

người có nhớ lần đầu hắn biến dị, đều muốn tất cả bị hủy diệt? khẽ vuốt gò má Chu Quân Hành, Mikhail rủ mắt nói nhỏ.

Có một ít, không...khí tức quen thuộc kia, nếu lúc đó chúng ta bắt lại hắn, người nên biết, hắn sẽ điên đó..... ngón tay chạm vào môi của ái nhân, sau khi khẽ sờ nhẹ lên Mikhail liền thu tay lại, hắn xoay người lại nhìn nữ hài có địa vị vô cùng lớn trong lòng ái nhân, lại nói: nếu không phải là chúng ta kịp thời phát giác được, nếu không biết nội tâm hắn lo lắng cho ai, có lẽ hắn đã tự hủy diệt chính mình rồi.

Lại nói, chúng ta nên cảm tạ nàng! khẽ nở một nụ cười tự giễu, Mikhail nói, cũng bởi vậy, bọn họ xóa đi trí nhớ của Chu Quân Hành, làm cho hắn xóa đi trí nhớ về chúng ta

Ta không hiểu, cho dù muốn xóa đi trí nhớ, vì sao cũng xóa đi trí nhớ về chúng ta? Nói hắn ích kỷ cũng tốt, hắn chỉ không hi vọng Quân Hành quên bọn họ mà thôi.....

Đây là nguyện vọng của Quân Hành. Mikhail nói dứt khoát cho tới nay đều là chúng ta lựa chọn thay hắn, lại còn xem nhẹ cảm nhận của hắn nữa, vậy lúc này nên để hắn lựa chọn, nếu như trong lòng hắn có suy nghĩ về chúng ta chỉ một chút thôi, hắn sẽ quay trở lại.

Carlos dùng hết khí lực của toàn thân mà ôm lấy Chu Quân Hành, đáy mắt lặng lẽ chảy ra một giọt nước mắt, đây là đánh cược, đánh cược tình cảm của Chu Quân Hành dành cho bọn họ, Quân Hành người..... Người có trở về không?

27. Chương 27

Lần nữa mở mắt ra, hiện lên trước mắt không phải là nhà trọ quen thuộc

Chu Quân Hành ngồi dậy, cúi đầu nhìn quần áo trên người được thay đổi, hắn xúc chấn bùng lên, đôi chân trần đi về phía cửa sổ, giơ tay lên, bàn tay chạm vào lớp thủy tinh lạnh như băng, ánh mắt nhìn lên bầu trời đang có ánh trăng tròn đang tỏa sáng.

Cuối cùng..... Đã trở về rồi. Chu quân hành nghĩ.

Đột nhiên, từ phía sau có một đôi tay ôm lấy eo hắn, người ấy khẽ đặt cằm lên hõm vai, giống như làm nũng vậy, xoay tới xoay lui: Ngủ có ngon không? Quân Hành. Trong mơ có chúng ta không? cuối cùng, người nọ khẽ hôn nhẹ lên cổ hắn.

Nhìn mái tóc vàng của người phía sau rũ rũ xuống trước ngực, Chu Quân Hành nhú nhú mày, nhưng không có đẩy người nọ ra. Ân. Đối với câu hỏi của người nọ, Chu Quân Hành cũng chỉ khẽ âm ừ

Thực lãnh đạm, ta mỗi ngày đều chờ người trở về! Người nói đúng không! Đại ca. người vừa tới đặt bàn tay lên tay đang chạm lên cửa kính của Chu Quân Hành, khẽ nắm thật chặt.

Khuôn mặt giống y đúc người đang ôm hắn tong bóng rọi khẽ đi ra, trong tay vẫn còn cầm một ly chất

lồng màu đỏ.

Mikhail Carlos..... nhẹ nhảm tên của hai người, Chu Quân Hành giống như một mối mà nhắm mắt lại, sau nửa ngày, hần giấy khỏi cái ôm của Carlos, đôi mắt cũng khẽ chuyển sang màu hồng giống như mắt của bọn họ.

Nghĩ ngay mà, nhớ lại lời hứa của người rồi chứ gì! Uống xong, người sẽ thật sự trở về bên cạnh chúng ta. Ngân phát nam tử, Mikhail, đưa chiếc ly đựng thứ chất lỏng kia đến trước mặt Chu Quân Hành, đợi hần uống xong.

Trong mắt Chu Quân Hành đầy tình cảm phức tạp, hần nhìn chiếc ly trước mặt, lại nhìn ánh mắt kiên trì của hai người kia, tâm bất chợt có sự rung động chưa bao giờ xuất hiện, mặc dù có hơi chút ghét bọn họ, nhưng mà, hần không thể thối lui nữa rồi

Tiếp nhận chiếc ly, Chu Quân Hành trước ánh mắt soi mói của hai huynh đệ nhà họ, sau khi uống sau, chất lỏng – máu đỏ đi từ miệng đến dạ dày, không có chút cảm giác đau đớn nào cả, chỉ có một cảm giác vô cùng ngọt ngào, cơ thể như được bao phủ bởi một dòng nước vô cùng ấm áp, nhưng kể tiếp Chu Quân Hành liền đau đớn mà ngã xuống đất

Mikhail cùng Carlos yên lặng nhìn biến hoá của Chu Quân Hành, trong chiếc ly kia có máu của cả hai người, giờ đây sẽ đem máu của cả ba người khóa vào cùng một chỗ, cũng có nghĩa cả cuộc đời này hai người họ chỉ có một mình hần mà thôi.

Cảm giác đau đớn bén ngọn dần dần mất đi, Chu Quân Hành đứng dậy, đeo lại kính, ánh mắt màu đỏ au nhìn về phía hai người, khóe miệng nở ra nụ cười không hiểu ý tứ.

Hoan nghênh người gia nhập thế giới của chúng ta, Quân Hành. Mikhail cùng Carlos cùng tiến đến vuốt ve cơ thể Chu Quân Hành, hôn nhẹ lên ấn kí nơi cổ.

Chu Quân Hành cảm nhận cổ mình đang bị cắn, ánh mắt nhìn về hướng cửa sổ, đôi mắt giống như bọn họ khẽ nhìn vầng trăng tròn, khẽ cười!

Trong dòng nước xoáy hỗn độn này – ai mới là thợ săn, ai mới là con mồi, chấp niệm với một người như vậy, có lẽ đây là chuyện mà hai huynh đệ nhà này cũng không lường trước được.

Toàn Văn Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/huyet-sac-chi-nguyet>